

கல்கி

KALVI 2743-51

சந்திரநாதன்
தீயா?
மாதிரி
தீயா?

உள்ளினக் கண்டு மயங்காத பேர்களுண்டோ?

ஒரு பெயருக்கு வெடிக்கப் போகிறது. திரி கவித்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நேரம் பார்த்து ஒரு குறும்புக்காரர் சிறுவன் சிறுநீர் கழித்துத் திரியை அகலத்து விடுகிறான். பதிலும்கூட நூற்றுண்டில் பிரஸ் வல்ஸ் தகரை விழுங்கத் துடித்த பெரு நெருப்பிலிருந்து நகரம் தப்பிப் பிழைத்தது. -இது ஒரு பிரபலமான கதை.

ஒரு சூனியக்காரனின் வீட்டு வாசலில் ஒரு குறும்புச் சிறுவன் சிறுநீர் கழித்து விடுகிறான். கோபம் கொண்ட அந்த சூனியக் காரன், 'நீ இப்படியே காலமெல்லாம் சிறுநீர் கழித்துக் கொண்டே நின்று கொண்டிரு' - என்று சாபம் கொடுத்து விடுகிறான். பரிதாப சூனியக் காரன் அந்தப் பக்கம் வந்த ஞானியை ஒருவர். குழந்தையின் திரி கண்டு இரக்கப்பட்டு, அவனைப் போலவே ஒரு சிலையை அந்த இடத்தில் நிறுத்திவிட்டு அவனைப் பெற்றவர்களிடம் பத்திரமாய் அழைத்துச் சென்று விடுகிறார் - இது ஒரு கதை.

இப்படி ஏழெட்டுக் கதைகளுக்குக் காரண மாகிவிட்டது இந்த பிரஸ்வல்ஸ் நகரத்துக் குழந்தைச் சிலை. (Manneken Pis) 'மானிக்க ஷ் பிஸ்' என்று இந்தப் பிரபலமான சிலைக்கல் சிலையின் உயரம் இரண்டடிதான். 353 ஆண்டுகளாய் இப்படி நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற திரிவாணச் சிறுவனுக்குப் பெயர் ஞானியன்.

பெயர்நீயம் நாட்டுக்கு ஆண்டுதொறும் வரும் ஆபிரக் கணக்கான சுற்றுலாப் பயணிகளின் காமிராக் கண்கள் தவிர்ப்பர். பிரஸ் வல்ஸிலே இந்தக் குறும்புக்காரக் குழந்தை மூல் மின்னிய் பளிச்சிடுகின்றன. பிரஸ் வல்ஸ் நகரின் அடையாளமாக ஆகிவிட்ட இந்தச் சிலை ஏராளமான 'ஸ்டட் ஸ்டூட்' விருதுகளைப் பெற்றுள்ளது! கலிசில் நாட்டு கௌரவப் பிரவஜை எங்கிற அத்தலத்துப் பெற்றுள்ளது. காரணச் சிறுவன் தகுதிக்கான பதக்கம் வழங்கி விடுகிறார்கள். பிரஸ்கப் பஸ்டலின் உறுப்பினர் தகுதியும் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

1703ல் குடியு மாய்மணர் ஸார் பீட்டர் இந்தச் சிறுவன் சிலையைப் டார்க்க வேண்டும் என்று ஆணைப்பட்டு வந்தார். பல ஆண்டு களுக்குப் பின் பிரபல துடிக்க மாரில் செவா லியரும், ஈர் விவ்ஸ்டன் சர்க்கிலும் இந்தச் சிறுவனுக்கு மூன்றாம் நின்று படம் எடுத்துக் கொண்டதற்கு.

ஞானியனின் திரிவாணக் குறும்பு அப்படி ஈர்வ நேசத்தினரையும் மயக்கி இழுக்கிறது. பிரஸ்வல்ஸ் நகரத் தந்தையர் ஏற்பாட்டில் படி, ஜோரோம் டீஜுக்வேல்லிய் என்டெரெப்டி, நகர மையத்தில் புதிய நீருறுக்காக 1619ல் இந்தச் சிலையை உருவாக்கியதாக அதிகாரபூர்வமான ஆதாரங்கள் சொல்பின் தன்.

நமது ஈர் இந்தியாவும் இந்தச் சிலையைக் கம்மா விட்டு வைக்கவில்லை. நகரைச் சுவை உணர்வும் கலை உணர்வும் ஒன்று கலந்த விதமாக 'மகாராஜா' விளம்பரத்தில் இடம் மலித்தார்கள்!

படம் நன்றி: ஈர் இந்திய ஆதாரம்: ஹிந்துஸ்தான் எடம்ஸ் தகவல் : 'பெஸ்பால்'

**உங்கள் வாழ்வில்
யொறாப்புகள் அதிகரிக்கும்போது**

**கணிசமாக சேமித்தல்
அத்யாவசியமானது.**

உங்கள் வருங்காலத் தேவைகளுக்
கேற்றவை நீண்ட காலச் சேமிப்புத்
திட்டங்கள் தாம் — உங்கள்
குழந்தைகளின் கல்வி, உரிய காலத்
தில் அவர்தம் திருமணம், அனைத்
துக்கும் மேலாக உங்கள் பிரகாச
மான எதிர்காலம் இவற்றை எல்லாம்
சுலபமாகச் சாதித்திட — இன்றே
லக்ஷ்மி விலாஸ் பாங்கில் சேமிக்கத்
துவங்கிடுவீர்.

**லக்ஷ்மி விலாஸ்
பாங்க் லிமிடெட்**

பதிவு அலுவலகம்: கருர் 639 001

நிர்வாக அலுவலகம்: சென்னை 600 086

என்.வி. ஸ்ரீநிவாசன்
சேர்மன்

அன்னியச் செலாவணியில் வர்த்தகம் செய்ய
அங்கீகாரம் பெற்ற வங்கி

இறைப்படக் கொடியும்...

(தென்னிந்திய திரைப்பட நடிகர்கள் சங்கத் திருக்கு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நடிகர்கள் விவகித் தனிசங்கம் அமைந்திருக்கிறார்கள். அதன் கீழ் தொடர்ந்து ஒளிப்பதிவாளர்கள், தயாரிப்பு நிர்வாகிகள் போன்றவர்களும் விவகி, தற்போது "தென்னிந்திய திரைப்பட தொழிலாளர் கூட்டமைப்பு" என்று தங்களுடைய ஆய்வித்திருக்கிறார்கள். இது பற்றி, தென்னிந்திய திரைப்பட தொழிலாளர் சம்மேளனத்தின் தலைவர் திரு எம். கே. தருமலிங்கம் பின்டி உரை போது...)

கேள்வி: நடிகர்கள் தங்கள் சம்பளம் பாதுகாக்க காப்பாற்றிக் கொள்வதற்குத் தான் தனிப்பாகத் தொழிற்சங்கம் ஆரம்பித்து இருப்பதாய்க் கூறியிருக்கிறார்கள். பதில்: அவர்களின் சம்பளப்பாதுகாக்கப் பாதிக்கும் அளவுக்கு எங்கள் சம்மேளனத்தின் உறுப்பினர்கள் எந்த நேரத்திலும் நடத்த தயார். அப்படி அவர்கள் நடத்து இருப்பார்கள் என்பது ஆதாரத்தின் திருப்தி செய்யுமானால், என் தலைமைப் பதவியை ராஜினாமாச் செய்வத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் ஏன் இவ்வளவு கதர்ப்பமாக இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், எங்கள் உறுப்பினர்களுக்கு ஒருங்குணர்வை ஊட்டி விடுகிறோம். பிற பவர்களுக்குச் சம்மேளனத்தின் விதிகளின்படி தண்டனை உண்டு என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

கே: அப்படி பென்றும் திடீரென்று ஒட்டுமொத்தமாக இவ்வளவு நடிகர்கள் ராஜினாமாச் செய்தது ஏன்?

ப: சினிமாத் தொழிலில் நிரந்தரமான வருமானம் கிடைப்பது, ஒளிப் பதிவாளர்கள் இத்தனை நான் கட்டுடியோ பணியாளர்களாக இருந்தார்கள். சினிமாத் துறையில் உள்ள மற்றவர்களைப் போல அவர்களுக்கும் ஸ்பீர் வாண்டர்களாகப் பணிவாற்றவில்லையென்றார்கள். மொத்தம் உள்ள 185 ஒளிப் பதிவாளர்களில் 160 பேர் தங்கள் பணிவாற்றும் கட்டுடியோக்களிலிருந்து விவகி, தனிப்பாகப் பணிவாற்ற ஆரம்பித்தார்கள். ஏ. வி. எம். சரவணம், திரு விஜய் கிஷோர் போன்றவர்கள் இதை வரவேற்றார்கள். ஆனால் சில நடிகர்கள் இதை எதிர்த்து ஆரம்பித்தார்கள். இந்த நடிகர்கள், தயாரிப்பாளர்களையும் இருப்பவர்கள். "சிப்ரிவாண்டர்கள்" தங்கள் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ள மாட்டோம்; அவர்கள் அதிக ஊதியம் கேட்கிறார்கள்" என்று கூறினார்கள். காலை 8 மணிவிலிருந்து மாலை 5 மணிவரை வேலை செய்வதற்கு ஒரு ஒளிப்பதிவாளருக்கு ரூ. 75 தான் சம்பளம். ஒரு நாளைக்கு என்று பாரக்கும்போது அது அதிகமாகத் தெரியுமே தவிர, அந்த ஒளிப் பதிவாளர், மாதத்தில் எவ்வளவு நான் வேலை செய்கிறேன் என்பதைக் கணக் கொடுத்துப் பார்ப்பீர்களானால், அவர்

சம்பாதிப்பது, நிச்சயமாக ரூ. 500 கூட இருக்காது. இந்த நடிகர்கள் - தயாரிப்பாளர்கள் விவகிப் போவதற்கு மத்திய காரணம் - சம்பளமேயும் அதன் தொழிலாளர்களுக்கு, ஒப்பந்தப்படி சேர வேண்டிய தொகையை வாங்கித் தருவதில் உதவி செய்வதுதான். எத்தனையோ தயாரிப்பாளர்கள் எங்கள் தொழிலாளர்களை ஏமாற்றி விடுகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் சம்பளமளத்தில் புகார் செய்யும் தொழிலாளருக்கு தங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு சம்பளத்தைப் பெற்றுத் தருகிறோம். எங்கள் சம்பளமளத்தில் 12000 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். 25 சங்கங்கள் ஒருங்கிணைத்துத்தான் இந்தச் சம்பளமளம் உருவாகிற்று. நடிகர்கள் சங்கமும் சம்பளமளத்துடன் இணக்கப்பட்டதுதான். மொத்தம் உள்ள

கே. கே. தருமலிங்கம்.

1970 நடிகர்கள், உதவி நடிகர்கள், இதுவரை 118 பேர் தான் விவகி விடுகிறார்கள். இவர்கள் விவகிப்போய்த் தனிப்பாக ஒரு சங்கத்தை உருவாக்குவதால் எங்களுக்குப் பாதிப்பு இருக்காது. பெரும்பாலும்மேலார் எங்கள் பக்கம் தான் உருக்கொப்பிடும் இருக்கிறார்கள். கே: ஒரு படத்தை உருவாக்கும் நடிகர்களுக்கு அவர் விருப்பப்படி அடக்கி வைத்துக்கொள்ளும் உரிமை இல்லைவா?

ப: நிச்சயமாக அந்த உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு. ஆனால் தங்கள் கேட்பதெல்லாம், அப்படி ஒரு உறுப்பினர் அவ்வாறு ஒருவரை நீங்கள் உங்கள் படங்களில் பணிவாற்ற அனுமதிக்கும் பட்சத்தில், அவர்களையும் சங்கத்தில் சேர்த்துவிடுங்கள் என்றுதான். பாக்விஜயாஜிகூட எத்தனையோ பேர்களைத் தமது ஊரிலிருந்து

கொடிக் கங்க அரட்சியலும் ! 99

கொண்டு வந்தார். ஆனால் அவர்களின் வேண்டாம் முறைப்படி சங்கத்தின் சேர்த்த பின்னர்தான் அவருடன் பணிபுரற்ற வைத்துக் கொண்டார். அப்படி ஒருவர் சங்கத்தில் உறுப்பினர் ஆக மாட்டின் என்று சொல்வதெவ்வளவு நூக்கல் சொல்வதெல்லாம் எங்கள் சங்கத்தைச் சேர்த்தவர்கள் அந்தப் பதத்தில் வேலை செய் மாட்டார்கள் என்பதுதான். இதை எங்கள் தங்க இருக்கிறதோ? தொழிற் சங்க முறைப்படிதான் நான்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறோம்?

கே: சத்யா ஸ்டூடியோவில் கூடரக்டர் போகாணத்த தயிஸையில் நடந்து கொண்டிருந்த சிலாஜி ஸென்சஸ் படப் பிடிப்பை மிரட்டி நிறுத்தியதொரு மட்டுமல்லாமல், கூடரக்டர் போகாணத்தையும் நீங்கள் அனுமதிப்படுத்தினீர்களாமே!

ப: இது சரியான கட்டுக்கதை. சத்யா ஸ்டூடியோவில், உறுப்பினர் அல்லாத ஒரு வகை ஒளிப்பதிவாளராக வைத்துப் படப் பிடிப்பை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இதைக் கேள்விப்பட்ட நான்கள் சத்யா ஸ்டூடியோவுக்குச் சென்று போகாணத்தை சந்தித்துப் பேச விரும்பினோம். ஆனால், ஸ்டூடியோ அனுமதிக்காததிலேயே எங்களைக் கூட்டாக வைத்து விட்டார்கள். பிறகு சீட்டுக் கொடுத்து அனுப்பினோம். உதவி கூடரக்டரினை அனுப்பி வைத்தார். உறுப்பினர் அல்லாத ஒருவரை வைத்துக் கொண்டு படப்பிடிப்பை நடத்துவதை ஆட்சேபித்து அவர்களிடம் எங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தோம். மேலும் போகாணத் கூடந்த ஒரு வருடங்களாகச் சந்தாக் கூட்டாய் இருப்பவதையும் குரபு கப்படுத்தினோம். அவர் மறு நான் கட்டு வதாகக் கூறி அனுப்பினார். தீர்மான இது தானே தவிர நான்கள் போகாணத்தை நேரடியாகப் பார்க்கக்கூட இல்லை.

கே: டி. எஸ். பிரகாசத்தின் கூடரக்டராகக் கூடுவாருமே "எச்எம் இரவுகள்" படத்தில் நடிக்கச் சந்தர்ப்பம், பிரதாபமும் சாதாரணத் தெருச் சண்டை போடுவது போல் எடுக்கப்படும் ஒரு காட்சிக்குடைய க்டண்ட் மான்சுடரை வைத்துக் கொண்டு வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினீர்களாமே?

ப: அப்படி ஒரு காட்சி எங்கள் எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. தெரிந்ததாயினால் பிரகாசம் சொல்வது போல் நான்கள் வற்புறுத்தி இருக்க முடியும்! இதை நான் காத்ததுக் காசுவெசொன்னேன். ஒரு க்டண்ட் காட்சி வையோ, பாடல் காட்சியையோ கூடரக்டரே அனுமதிப்பதெவ்வளவு அமைதான்கள் ஆட்சேபிப்பது இல்லை. உதாரணத்துக்கு இரவுக்கு சொக்கிறேன்: "உரிமைக்குரல்" படத்தில் ஸ்ரீதர் நான்கு பாடல்களும் என்ன காட்சிகளை டான்க் கூடரக்டர் இயங்காமல் அவரே படமாக்கினார். "வறுமையில் தீரம் சிவப்பு" படத்தில் மூன்று சண்டைக் காட்சிகள் க்டண்ட் மான்சுடர் இயங்காமல் படமாக்கப்பட்டன. இப்படி

வேங்கலம் நடத்திக்கும்போது, தெருச் சண்டை காட்சிக்கு க்டண்ட் மான்சுடரைத்தான் போட வேண்டும் என்று எப்படி நான்கள் வற்புறுத்தியிருப்போம்! கே: மேக்கப் போடாமல் எடுக்கப்படும் ஒரு படத்துக்கு மேக்கப் மேன் போட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினீர்களா?

ப: மறுபடியும் நீங்கள் ஏ.எஸ். பிரகாசத்தின் குற்றச்சாட்டைத்தான் கூறுகிறீர்கள் என்று திணக்கிறேன். "எச்எம் இரவுகள்" படத்தில் ரூபாவுக்குப் பிச்சைக்காரி வேடம். மேக்கப் இயங்காமல் எப்படி ரூபாவைப் பிச்சைக்காரியாக மாற்ற முடியும்? பிரகாசம் தமது உதவியாளரை வைத்து ரூபாவுக்கு மேக்கப் போட முயன்றபோதுதான் மேக்கப் மேன் சங்கத்தினர் ஆட்சேபனை தெரிவித்தனர். அந்த உதவியாளரே அந்த வேங்கலத்தான் செய்வ முடிவாது என்று கூறியபடி வந்தான். ஒரு மேக்கப் மேன் பணிபுரற்ற வைத்துக் கொண்டார் பிரகாசம். நான்கள் வாரையும் வற்புறுத்துவது கிடையாது.

கே: க்டண்ட் பூனியனில் உள்ள ஆட்சனை, அடிவாட்டிகள் போல் வைத்துப் படப் பிடிப்பை மிரட்டி நிறுத்துகிறீர்களாமே!

ப: நான்கள் அப்படி அராஜகத்தில் ஈடுபட்டால் தயாரிப்பாளர் போலீஸில் புகார் கொடுத்தால் எங்களைக் கூடு செய் மாட்டாரா? வாரையாவது சொக்கப் சொக்குங்கள் பார்ப்போம் - க்டண்ட் பூனியனில் உள்ளவர்கள் கூடிய செயல்பாட்டிற்குக்கொருவர் என்று!

கே: தற்போதைய சூழ்நிலையில் உங்கள் சம்மேலனம் எடுக்கப் போகும் முடிவு என்ன? "ஃ"

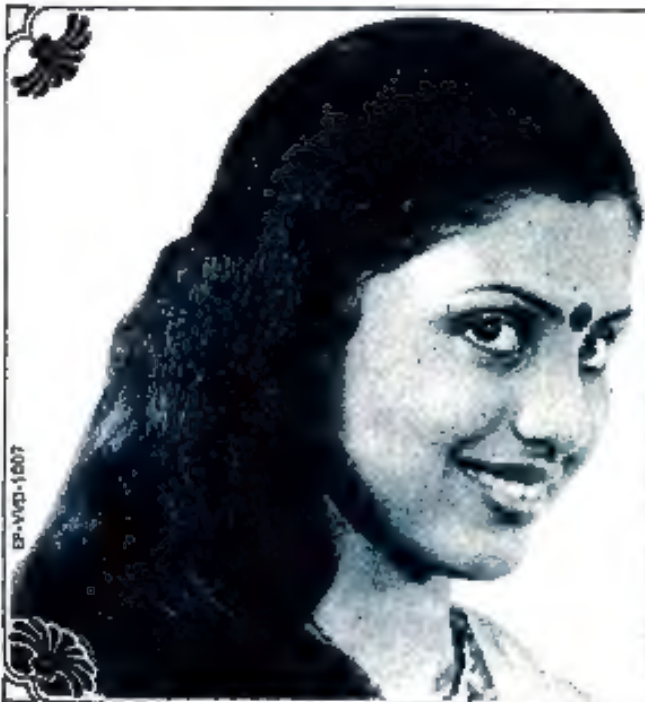
ப: அசிய இந்திய திரைப்படத் தொழிலாளர் கழகத் தலைவர் மன்மோகன் திருஷ்கு வினரவில் சென்னை வரவிருக்கிறார். அப்போது நான்கள் கனத்து பேசி ஒரு முடிவு எடுக்க இருக்கிறோம்.

பேட்டி: ப்ரியன்

குருதி: இந்த சம்பந்தங்கள் "வசனமுற்ற வசன ஆசன" த் உருப்படியாக ஏதாவது வெளிக்குவன!

மற்றவன்: என் பெயரால் என்ன ஏன்மணி வர் வேளை இது? அவர்களை ஒரு சில இருக்க வேண்டும் - கே. சீதாராமன்

“எனது உத்தம
அடர்த்தியாகவும் பட்டும்
போல் மிதுவாகவும்
வளரக் காரணம்”

V.V.D

**தேங்காய்
எண்ணெய்**

உட்கல் தேவயக்ஷிதரபு
பலவித பாக்கிக்குகளில்
கிடைக்கின்றது.

V.V. தனதுகோடி
தர.18 ச. என்ஸ்

தாதுக்குடி-628001

சரவண

மாவரைக்கும் இயந்திரம்

சரவண நியூஸ்டீக்ஸ்

- 4 பேரிங்குகளால் தயார் செய்யப்படுகிறது
- ஒரு வருட உத்திரவாதமுள்ளது
- பெரிய நகரங்களில் எங்களுடைய மாவரைக்
கும் இயந்திரங்களுக்கு ஆயுட்கால இலவச
சர்வீஸ் செய்து தரப்படுகிறது

தயாரிப்பாளர்கள் :

சரவண இன்ஜினீயரிங் டிரேடர்ஸ்
கோயமுத்துர் - 641002

கூடாக்கியல் துறை

NEETHA TRADING AGENCIES, BOMBAY - 14
V. G. PANEERDAS & CO., SION, BOMBAY - 22
TAMILNADU STORES, KAROLBAUGH, NEWDELHI - 6
KARTHIK ENTERPRISES, MADRAS - 28

Phone: 440490
Phone: 474789
Phone: 562320
Phone: 71624

முன்னேல்
அரசியலில்
சிறப்பம்மாட்டாள்!

கொஞ்சம்...

அரசியலில்
சிறப்பம்மாட்டாள்
கொஞ்சம்...

கொஞ்சம்...

கொஞ்சம்...
கொஞ்சம்...
கொஞ்சம்...

கொஞ்சம்...

புத்தகம்
உத்தரவுகள்
சர்வதேசம்
கொஞ்சம்...

கொஞ்சம்...

சர்வதேசம்
கொஞ்சம்...
கொஞ்சம்...

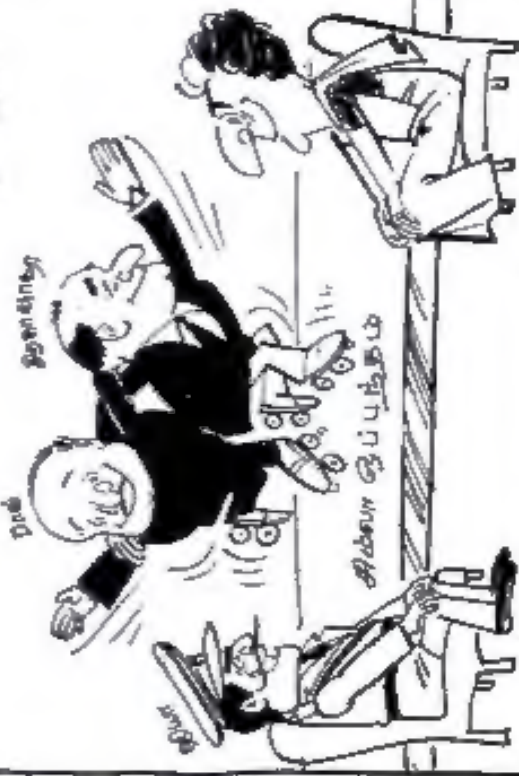
கொஞ்சம்...

கொஞ்சம்...
கொஞ்சம்...
கொஞ்சம்...

கொஞ்சம்...

கொஞ்சம்...
கொஞ்சம்...

கொஞ்சம்...
கொஞ்சம்...

சிங்களத் தீவீனில் ஒரு பாலம் அமைப்போம்!

“பக்கத்து வீட்டுக்காரன் மனைவியைக் கொடுங்கிலும் நாம் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளலாம்! ஆனால்...”

“பக்கத்து வீட்டுக்காரன் மனைவியை அடித்து தொறுக்கிலும் நாம் குறுக்கிட்டுச் சமாதானப் படுத்திக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.”

சொன்னவர் பேரறிஞர் அண்ணா. கூறியது சுமத்தமிழர் நிலை கண்டு. இன்னும் அந்நகர் கருத்து பொருந்தும்.

சுமத்தில் அண்மையில் நடந்தவற்றை அந்நேரத்தில் உள்நாட்டு விவகாரம் என்ற நோக்கில் நாம் ஒதுக்கி விடமுடியாது. அடித்து தொறுக்கப்பட்டது பக்கத்து வீட்டுக்காரன் மனைவி மட்டுமல்ல, நமது சகோதரி - தமிழ்த் தாயின் புதல்வி.

எனவே நமது நெஞ்சம் பதைக்கிறது.

தெருக்கடி நிலைப் பிரகடனத்தைத் தொடர்ந்து ராணுவமும் போலீசும் செயலில் இறங்க, தமிழர்வாழ் பகுதிகளில் பல உயிர்கள் பலி வாங்கப்பட்டன, வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டன. இன்னும் பல கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டன, சட்டத்தைக் காக்க வேண்டியவர்களே சட்டத்தை மறந்தார்கள்.

போலீஸ் அத்துமீறி நடந்து கொண்டதாக ஒப்புக் கொள்ளும் சுழ அரக, அதற்குக் காரணமும் கூறுகிறது. 1977 தொடங்கி 19 நேரலில் அதிகாரிகள் வன்முறையில் நாட்டம் கொண்ட சுமத் தமிழர்களால் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தபோது போலீஸ் பழி வாங்கி விட்டது!

தெருக்கடி நிலைப் பிரகடனம் வாயஸ் பெறப்பட்டு விட்டதாகக் கடைசி செய்தி.

பெளத்த மதத்துக்கு முன்பாகவே சுமத்தில் சைவம் தழைத்தது; சிங்கள மன்னர்கள் ஆட்சிக்கு முன்பாகவே அங்கு தமிழ் மன்னர்கள் பல பகுதிகளை ஆண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சரித்திரப் பேசிய போதிலும் இன்றைய மாறுபட்ட சூழலில் தமிழருக்கெனத் தனிவே சுதந்திர சுழநாடு என்ற கோரிக்கை - வேண்டலை வேண்டாம்.

அதே நேரத்தில் தமிழ் மொழி, பண்பாடு, என்பதே கூடாது; தமிழர்கள் சிங்களவருடன் இரண்டறக் கலந்து சிங்களவராகவே ஆகிவிட வேண்டும் என்ற எதிர்த்தரப்பு தீவிரவாதமும் முறையல்ல.

வாழ், வாழ்வி! என்ற அடிப்படையில் இருவருக்கும் சம்மதமான இடைப்பட்ட ஒரு நிலையைக் கண்டு பிடிப்பது சிரமமல்ல; மனம்தான் வேண்டும்.

இப்பாதுக்கு மேற்பட்ட பிரதான மொழிகளையும் ஏறத்தாழ அதே அளவுக்குத் தனித்தனி கலாச்சாரங்களையும் கொண்ட பாரதம் ஒருமைப்பாட்டுடன் ஒரு தேசமாக விளங்க முடியுமானால் இரு மொழிகளும் இரு பண்பாடுகளும் அருகருகே தழைக்கும் சிறு தீவாக சுமத் விளங்க முடியாதா என்ன? தேனைய ஒரு நடப்புறவுப் பாலம்.

‘மயிலே மயிலே என்னால் இறகு போடுமா? ஆட்சியிலிருக்கும் சிங்களவரிடம் என்ன வாதாடியும் பயனில்லை; துப்பாக்கியும் சுத்தியும்தான் பேச வேண்டும்’ என்று சுமத் தமிழரில் சிலர் புலிப்படை அமைத்துப் புறப்பட்டிருப்பது நியாயமல்ல. அதே நேரத்தில்...

அந்த நியாயமற்ற போக்கின் பின்னால் உள்ள உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொள்ள மறுக்கிற சில சிங்களவரின் போக்கும் முறையல்ல. குழந்தையைத் தாலாட்டும்போது கூட, “ஏண்டா மகனே தமிழகப்போல் தொக்கி தருகிலும்? அமைதி வாய் உறங்கடா!” என்றல்லவா இன்றைக்கும் சில சிங்களத் தாய்மார்கள் பாடுகிறார்கள்!

இந்த வெறுப்பு தவிக்கும் சூழலில் நமது தமிழக அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் திரும்ப வேலை இருக்கிறது. நல்லெண்ணெய்துடன் உயர் மட்டத்தில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவது மட்டுமல்ல; மக்கள் மட்டத்தில் அமைதிப் பணியாற்ற ஒரு சமாதானப் படைையை அனுமதி பெற்று அனுப்புவது நற்பயன் தரும். இக்

1981 ஜூன் 21

தாமஸ் டி. 7

மலர்: 38 இதழ்: 47

கல்கி

தமிழ்தேச புதித கல்கி பெற்ற கல்கி
தமிழ்தேச புதித கல்கி பெற்ற கல்கி

காரியத்துக்கு காந்தி சமாதான நிறுவனம் போன்ற அரசியல் கார்ப்பற்ற அமைப்புக் களை அரசு பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம்.

சமீப தமிழரின் உடயிலும் உள்ளத்திலும் ரணங்கள் ஆற வேண்டும். இறு தரப்புச் சித்தர்களிலும் ஆரோக்கியம் சிறக்க வேண்டும். நடப்புறவுப் பாவமாக பாரதம் விளங்க வேண்டும். மெத்தெவத்தை உதறுமாறு நமது தமிழக - மத்திய அரசுகளை வேண்டுகிறோம்.

நமது தேசத்தின் ரயில்கள் தடைபடாததில் ஒருவகைக் காட்டிலும் வேண்டவாத நிலையே அதிகம் ஒருவென்றால்

நிலக்கரி பதனாக்காத காரணமாக தாடெய் இளம் 257 ரயில்கள் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளன! ரிமெண்ட் ஆகஸ்ட், அகஸ்ட் மீது நிலக்கரி, எரிசூ ஆகஸ்ட் இவை ஒருபுறம் நிலக்கரி இன்றித் தவிக்க, இப்போது ரயில் வேக்கு நிலக்கரி கமத்து வரவே ரயில் வாகனம் இடைக்கலிக்க! அப்படி இருக்கிறது ஆட்டி

257 ரயில்கள் ரத்தானால் அதிக நலம் தொறும் பயன்பாட்டு வந்த எத்தனை ஆரீ ரம் உங்கள் தனித்துக் கொண்டுருப்பார்கள் என்ற சித்திரம் பழைய ரயில்கள் அமைக்க புயலி விசயமாக நிலைப்படுவையே கூறத்தா விடுகிறார்!

நிகர் புயல் காரணமாகத்தான் பாக்கி பாவத்திலிருந்து ரயில் நிலையம் தூக்கி எறியப்பட்டு விட்டதாம். தேசத்தில் உலக எந்த ஆராய்ச்சி நிலையத்திலும் புயல்படாத அந்தப் போய்வாத புயல் எப்படியாவது என்று பிடித்தே இருவது என்று நிர்மாணித் திருக்கிறார்கள். ரயிலே அமைச்சர் தேவாரி பாண்டேயும், ரயிலே போன்ற தலைவர் குற்றாலும். "வி.பி.ந.யால் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போனது. கே. ஜி. பி. வி. ந.ய. முதலியவற்றை அழைக்கட்டும். அவர்களால் முடியவில்லை. எவ்வளவு பிரதூ வண்டியில் வரட்டும்" என்கிறார்கள் வலத்தி!

விபத்திலே இறந்தவர்கள் எண்ணிக்கை இரண்டாயிரம் முதல் மூன்றாயிரம் வரை இருக்கும் என்று எவ்வாறு பத்திரிகைகளும் கூறுகிறார்களோ பாண்டேயும் இருதாறு முதல் ஐந்து துவரைகளும் இருக்கும் என்று கணக்குப் போட்டுக் கூறிக் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரோம்பலும் குடைத்து விட்டால் "ஆண்ட

வனுக்குத்தான் வெளிக் கொண்டு வந்தால். ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும் என்று கூற ஒரு ரயில்கொண்டு தலைவர் தேவையா? "ஹ் ஆண்டவனே!

ராஜாஜா செல்லுமாறு எழுப்பப்படும் பாவத்தையே இருவரும் காதிப் போட்டுக் கொள்ளவே இடம். ரயில் வேண்டவா எந்த இடம் போது எழும் எத்தத்தின் வேறு எதுவுமே காதிப் விழாது!

ஈராக்கித் திறவப்பட்டு வரும் அணு நிலை பக்கமாக குண்டு விதித் தாக்கி அழிப்பதில் இன்றேல் அபாரமான சாகசத்தைக் காட்டி வுள்ளது. எதிரி விமானங்கள் வருவதைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டுமே திறவப்பட்டுள்ள மிக தலை எதையுமே எழாத்திரித்து இன்றேல் விமானங்கள் பாய்த்து சென்று பணியை முடித்துவிட்டும் பத்திரமாகத் திரும்பிவர வில். இந்த மின்னல் தாக்குதலின் பின்னால் உண் துள் ஆரம்பியும் ராணுவ தந்திரத் தையுள் கண்டு விவக்கலாம். பாராட்ட முடியாது.

ஈராக் திறவுக அணு நிலையங்கள் மின் ஈராக் மட்டுமின்றி அணு குண்டுக்களையும் தயாரிக்கலாம் என்றும் இவை இன்றேல் எதிராகப் பயன்படுத்தப்படலாம் என்றும் இன்றேல் தம்புகளே இந்த மின்னல் தாக்கு திறுக்குக் காரணம்.

"ஈராக் குண்டு அணு குண்டு தயாரிக்கும் எண்ணமும் இடம். ஆற்றலும் இடம்" என்று சர்வதேச அணு சக்தி ஏஜென்ஸி! திட்டவாட்டமாகக் கூறிவந்தபோது இன்றேல் செவல் தக்காய்ப்பாட அந்தி ஆகிவிடப்போகிறது. "தேவையானால் மின்னும் தாக்குவோம்" என்ற இன்றேல் பிரதமரின் பேச்சு ஆணவத்தின் உச்சநிலை.

இன்றேல் இந்தத் தாக்குதலுக்கு அமெரிக்க விமானங்களும் ஆயுதங்களும் பயன்பட்டிருக்கின்றன. இன்றேல் அல்லது பாக்கிதானே அல்லது வேறு தேசமோ எது வானுதலும் சரி, அமெரிக்கா தற்காப்புக்கு என்று கூறி வரும் ஆயுதங்கள் ஆகிரியிப் புகளும் பயனுலகாம் என்பது மின்னும் ஒரு முறை திருபணமாகிவிடுகிறது.

அணு ஆயுதங்கள் பரவுகின்ற தருக்கும் சர்வதேச ஒப்பந்தத்தின் கையெழுத்திட மறுக்கும் இன்றேல். அணு குண்டை ஈராக் தயாரித்துள்ளது என்று குறித்த தாக்குதல் நடத்து வது. போளின் உருப்பில் இருக்கும் கண்காணியை தீர்வாட்டுவதா!

பாக்கித்தான் ஈராக் போன்ற முஸ்லிம் நாடுகளில் எந்தெனும் ஒன்று சீக்கிரமே அணு குண்டு தயாரிக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு வேறு அங்கப்பதானமே இச்சம்பவம் முடியும்.

கஸ்க்

5-7-81 இதழில்

வாஸந்தி

எழுதும்

**அந்த
நேரத்து
உதயங்கள்**

புதிய தொடர்கதை ஆரம்பம்

மாண்புமிகு
மாநில வேளாண்மை

The Minds of Devadasis are developed
 ■ the best education and showed a marvellous aptitude for understanding the truths of religion
 - VICO (1832 A.D.)

13

2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808 2809 2810 2811 2812 2813 2814 2815 2816 2817 2818

காங்கிரஸ் தீர்மானம் போலீஸ்கள் கைப்பிடித்த
அவ்வளவு வரையிலும் தந்தை ரகசியம் போலீஸ் இந்த
தரம் ஏன் இப்போது வந்தது.

[illegible]

அகரணாபுரி நேராக துரையாசன வளத்து வீட்டுக்குப் போக, அங்கே ஒன்றன்பாலைக் கட்டிவிட்டுப் பக்கத்துத் தெருவு செல்லாப்பட்டுக் கி. ரங்கசுந்தரி பரவலாகும்.

[illegible][illegible][illegible]

ராஜா குமாரசாமி அவரை வெகுநேர
நின்று அனுப்பிவைத்து சென்றவர் மாமனா
வின் திருமகனும் பத்தாய் ராஜாவினரின்
பாண்டிமேயுமே.

தேர்விலடங்கி அங்கமான் வந்து
 அங்கம் சிவன் உதவிபுறம் குடியாணி
 அருந்தியும் அங்கத்து நுழைபுறம்
 தொழர் வாய்ப்புறம் அங்கத்துறம்
 குறிபாறம் புகழ்துறம் அங்கத்துறம்
 உதவாறு சிலகடத்து அங்கத்து குறையு
 ளாகத்து அங்கத்துறம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின்
வருமானத்திலிருந்து கார்ப்பரேட் கெளன்
சில் வசூலு அடங்கிய தேயுர் ஸ்டாம்பு
உள்ளது.

தேவதா என்மையன் எதிருமனின் பிடி
தாவி நூலையா காலம் தாழ்த்தினான்.

இனி அடுத்த அத்தியாயத்திற்கு
உதாரணப் பகுதியாக.

1000

இவ்வே வத்தலம் ஒரு மீடுகாவ ஓடு
 ஐம்.கவ்வெல் கோடி தேலம்.எவ்விருத்தோ
 வத்திருத்தால் அவ்வமயம்.

“இவர்தான் தோதாத்ரி நாதன், தோதாண்டு சொத்துவாய்க்” என்று கதி லாமி செய்தான் ரத்தினாவளி.

அந்த அறிமுகம் ஒரு மாத வேலை செய்தது. நல்லபடி தமது இருக்காளைய விட்டுப் பாடக் கொடுத்து எழுந்தார். இனிமேலாக அவைய இருவர் பற்றி அவர் மனத்தில்பெரும் ஓர் அசைத்திக் உட்கார அவத்தார்.

“தொடர் வணிகப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். டயர்த்திடிலும், 5 எங் களுக்குச் செய்த உதவி மிகத்தான். அதற் காக நாயகன் திரைப்படம் வட்டமயப்படுத்துக் கிறேன். இப்போது வண்டி செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறேன்” என்று கேட்டார்.

தேவதா உத்தி குளிர்த்திருத்தான். ரதது
வள்ளிய தன்ரோபு பார்த்தான்.

“சேதானி ஒரு முக்கியமான செய்தி.”
“சொல்லு!”

“ராமன் ஸ்ரீரங்கரைச் சிறையில் அடைத்து
அவரையும் அவர் குடும்பத்தையும் கொன்றது
நீலகிரித்தேவன்”

* அப்போது அவரது ஒரு மகன் தப்பித்தது
விட்டு, அ. பி. சிவசுப்பிரமணியம்

“இருக்கிறது.”

என்ற இப்போது தேவியை வந்திருக்கிறது.”

"மகள்" என்று திருக்கெட்டுக் கேட்டார் தரசய்யா. "புரிகளில் மகன்தான் கொண்டு விட்டார்களே!"

"கொல்லவியே, சிவந்த காவலாளி அவனை காப்பாற்றி விடுகிறான். அவனுக்கு காதல் தன் சொந்த மகனிலே காவு கொடுத்தாலும்!"

"பயோ!" என்று பல்லைக் கடித்தார். சிறிது நேரம் உன்னை கொதித்துவிட்டு, "உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்றார் அவர்.

"நான் உனவாளியாகப் போனேன்."

"யார் அறப்பியது உன்னை?"

"நிம்மராஜா!"

"ஓ!" என்று சொல்லி மனத்துக்குள் எத்தனையோ எண்ணங்களை அடைபொட்டார்.

"சரி. விஷயத்தைச் சொல். அந்தப் பெண் யார், எங்கே இருக்கிறாள்?"

"அவள் பெயர் கவரிணா முடி. அவளை ரங்கப்பாதான் தன் மகன் போல் வளர்த்து வந்தார்."

"ரங்கப்பரா!" என்று ஒரு சண்டை நடைபுறக் கொடுத்துத் தரசய்யா. "அவரது குடும்பத்தைத்தான் நான் நிர்மூலமாக்கி விட்டேன்!"

"எவ்விளாசையுமா?" என்று ஆர்வமுடன் தோதா கேட்டான்.

தரசய்யா சிரிப்பைப் பக்கென்று நிறுத்தி, "ரங்கப்பனுக்கு எத்தனை மகன்கள்?"

"இரண்டு மகன்கள் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் ஒருத்தி உண்மையில் புரிகளின் மகள்! கவரிணா முடி! அவளது வரலாற்றை வெளியே தெரியாமல் வளர்க்கிறார்கள்."

"தோதா! ஒரு விஷயம்! ரங்கப்பன் விட்டியை நான் அவர் மனைவி, ஒரு மகன், ஒரு மகள் குழவரையும் கொண்டு செட்டேன். இரண்டாவது மகன் உண்டு என்று கேள்விப் பட்டேன். அவன் அப்போது விட்டியின் இயல்பை, அவன் வரும் வரை காத்திருந்தேன். இருபதே நேரத்தில் வந்தான்."

"அவனைக் கொன்று விட்டார்களே?"

"என் தூதரிக் கவரிணாவுக்கு அந்த தாள் உயிர் உயிர்."

"பொது அந்த கவரிணா போல் அந்த அம்மைக்கு நேயம்."

கேள்வி: ஒரு இடத்தில் நான் இடறி விழப் பார்த்தேன் அவன் தப்பி ஓடிவிட்டான்."

"எங்கே ஓடினான்?"

"பேர்புறத்தில். அது ஒரு ஆற்றுப் பக்கம்! நான் தெரு தெரு வந்து தேடினேன். கிடைக்கவில்லை."

தோதா கோரித்து போனான். அவன் கண்களில் அதுவரை இருந்த பொறிகள் எல்லாம் அழிந்து விட்டன.

நிமெருக்கு ஒரு விளக்கு கூம்புவது போலிருந்தது.

"பெரிய தூதரிக் கவரி!" என்று கருதி இதயத்தில் கொள்ளுள் தோதா! "பிரதானி அவர்களே! உடனே இப்போது அவனைத் தேட. வேண்டும். அவன் விட்டு வைத்தால் நிம்மராஜாவுக்கு ஆபத்து. நம் எக்ஸ்பெர்ட் கும் ஆபத்து. தவிர இன்னொரு முக்கிய விஷயம்."

"கொல்லு!"

"அந்தப் பொண்ணுக்கு விஷயதரப் பொக்கிஷம் இருக்கும் இடம் தெரியும்."

"அப்படியா?" என்று அதிர்ச்சியுடன் கேட்டார் தரசய்யா.

"ஆமாம்! அதுதான் தான் அவன் அவரை நான் தேடிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். நிம்மராஜா எங்கே உட்பார்வை எனக்கு நேர மில்லை. தங்கலிடம் சொல்லிவிட்டு உடனே ஸாத்தோமே போகப் போகிறேன்."

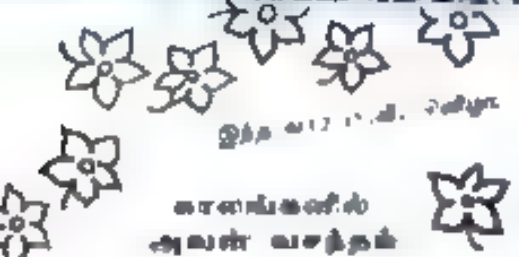
"அங்கே ஏன் போகிறாய்?"

"கவரிணா முடியை ஒரு போர்த்துவிட விளாபாரியுடன் பார்த்ததால் நாகவா புரத்தில் துறக்காரர் கூறினார்."

"அவருக்குத் கவரிணா முடி வைத் தெரியுமா?"

"கவரிணா முடி என்று தெரியாது. ரங்கப்

கரணங்கனில் அவன் வசத்தம்

இந்தப் படத்தில் தயாரிப்பாளர் அருண் பாலன், பி. ஏ. 9-3-37ம் இராஜிதப்பட்ட தாஷ்குதில் பாய்வுகைப்படத்திலும் கொடுத்த உதவியை.

இந்தத் தெலுவு பொட்டிய பன பத்திரிகைகளில் புரட்டிப் பார்த்தும் விமர்சனம் ஏதும் அகப்படவில்லை.

படத்தில் முத்துராமன், ஸ்ரீனிதா, சந்திரகா, தேவகாசி, மீனாட்சா முதலியோர் நடித்துள்ளனர். இடரக்கன் என். பி. முத்துராமன்.

படம் துவங்கு நான் ஏழ்மதான் கிளையு பார்க்கி உதவியா.

பின் மகன் என்று தெரியும். அவன் தானாகப் பாதத்தில் தாராயண ராஜா என்பவர் கிட்டிக்கு அடித்து வருவது வழக்கமாகும். அந்தத் தந்தையார் பார்த்திருக்கிறார். அவர் கொடுத்த உதவி பெரிய தென்கே போலிதான்!"

"தங்கு! உடனே அவனைக் கண்டுபிடி. கொன்றாவிடாதே! பிள்ளை நம் காரியம் கருத்து அவன் திறைபத்தெவைப்படுவான்."

"உத்தரவு பிரபு!"
"உனக்கு ஏதாவது உதவி வேண்டுமா?"
"குறிசுரையும், சில வீரர்களும் தேவை."
"தங்கு. நான் அனுப்பி வைக்கிறேன். எப்படியாவது அவனை மீட்டு வந்துவிடு. அவனை வைத்துப் பெரிய வேலைகளில் இறங்க வேண்டும்" என்று சொல்லி, தமது போர்க்கிணை ஏரண அமைக்க ஆள் அனுப்பினார்.

சோகிகழ்வி வழியில் எத்தனை காட்டி கிணப் பார்த்துவிட்டான்?

எத்தனை கோரங்களை மலத்தினால் சரித்து விட்டான்?

கெனியே உலகைப் பார்த்தால் மக்கள் பட்டு அவர்களை எங்கெங்கு தெரிவித்து! அப்படிமா! என்ன கொடுமை! என்ன அநாதை!

வயக்களிலும், வெளிகளிலும் தோப்புக் களிலும் கிணைகளும் மனித உடல்கள்.

இவ்வாறு தரும்பாகப் போன உடல்கள்! சந்தை வளம் தெரியாமல் எழும்பு! பிள்ளைகள் இருந்த உடல்கள். வயிறு எகிறிப் பின்புறத்துடன் ஒட்டிய உடல்கள்! நா வெளியீட்டிய உடல்கள்! உறங்குக கொத்திய உடல்கள்! பாதி இறந்து கொண்டிருக்கும் உடல்கள், பாதியும் பிணமாக நடக்கும் உடல்கள்.

கொட்குகள் திரிதாமகக் கிடத்தன். துளக்கன் மகத்தையான இடம் தெரியவில்லை. வீடுகள் துளக்கி உறங்குக இருந்தன. பக்கமோ, மாடுமோ தெரியாதோ தென்படவில்லை. வயல்களில் கி. பார்த்தது. பூமி கிணை கிணைகள் வெடித்து திருவிளம் பிணைமிட்டிருந்தது.

ஆகாயத்துப் பார்த்தாக் வெறும் உயம் எழுகை ஜோகித்தது.

காதலில் பிண வாதை கிளியது. பூமி எங்கும் துளக்க பறக்க, அப்பில் அனை வேதான ஆனிகைகத் தோன்றின.

கொண்டிருப்பில் கொடிய மிக மெது வாதென சேக்க வேண்டி வந்தது.

பொதுமான தன்மையின் எங்கும் கிடைக்கவில்லை. ராஜா இவ்வாறுத் தன்மையின் துருத்திகளுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தான். எங்கேயாவது துன்பமாகத் தன்மையின் கிடைத்தால் ராஜா அதை உடனே உபயோகப் படுத்தவில்லை. தான் கொண்டு போலிருந்த கொழிக்குச் சிறிது கொடுத்து அதில் விஷம் ஏதும் இல்லை என்று தெரிந்த பிறகு அதை உபயோகத்துக்கு எடுத்துக் கொண்டான்.

பொய்க்க மிகவும் தன்னையு நடத்தார்கள்.

பூமிமீன் பகைம இயங்கிவிட்டால் அது அவர்க்கு உணவாகவும் கலாசத்தையும் பாதித்தது. ராஜா இதை அறிந்து கொண்டு காலையும் மாலைமும் மட்டுமே பிரயாணத்தை

நாடுமீது கனிழ்த்தது பயலா?

ஒரு கேள்வி, ஒரு பதில்!

கேள்வி: போலீஸ் நடத்த ரயில் விபத்துக்கு காரணம் புல்தாள் என்பதற்கு ரயிலே மந்திரி. ஆனால் விபத்து நடந்த இடத்திலோ ஒரு மரம் கூட கிடையாது; குடிசைகள் பறக்கவிட்டன. வானில் ஆராய்ச்சி அதிகாரிகள் அப்படி ஒரு புலியை அந்த இடத்தில் வீசியிருக்கிறார்கள். அப்படி யெல்லாம் மந்திரி சொல்வது...? வானில் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிய காரணபடி புலி வீசக்கூடா! வாய்ப்பு இருக்கிறதா?

பதில்: வேறா என்ன புலையெடுத்ததையுமே மெய்யிட கிரும்கூட சே வானில் ஆராய்ச்சி அதிகாரிகள் சொல்வ பதில்:

- பரிபாசு

நடத்துவதில் ஈடுபட்டான். மற்ற நேரம் கனிய் தனது கோஷ்டியை நிறுத்தவில் இவர்ப் பற்றி வைத்தான்.

இரண்டாம் நாள் இரவு. புலி பெரென மெனமொடு விட்டது போல் அந்தி குழத்து விட்டது அவர்கள் ஒரு பேரில் காணர் தந்திரத்தில் தவிரியிருந்தார்கள்.

ராஜா ஒரு வினாக்குடல் உங்களை ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சுற்றி வந்தான். வினாசூழ்ச்சிகள் ஏதாவது இருக்குமா என்று பரிசோதித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவனைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கூர்மையுடைய ஆச்சரியமாக இருந்தது.

இவ்வளவு பொறுப்பாக ஒரு வாந்தினரைய நடத்தி. இவ்வளவு கவனமாக அவன் வெகு கவனமாக அழைத்துச் சென்றிருந்தான்.

இந்த வேளையில்தான் அவரும் வேலையாக நினைத்தோமே, இவர்கள் எங்கள் உள் எதிராக நடத்து கொள்கிறார்கள்!

ராஜா அந்த ஒரு நிமிஷத்தில். சுற்று வட்டாரங்களிலும் ஒரு பார்த்துப் பார்த்துவிட்டு உங்களை வந்தான்.

சுற்றிலும் வாராவது எல்லாம் பண்ணிய ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கும் போது இருந்தது. மென்னை இப்போது இரவுச் சமைப்பதில் கொண்டு நேர ஆரோக்கியமாக உங்களை பரவியது.

ராஜா எங்கே வந்ததும், "நாளைக் காலை இங்கே இங்கே மயிலை நெருங்கி விடுவோம். உங்களைத் தனித்து விடும். விடருக்குப் பரிசும் இருக்காது" என்றான்.

வானில் ஆராய்ச்சியில் தாம் மிகவும் லட்சணத்தில் நினைவில் இருக்கிறோம். அமெரிக்கச் சேவகத்தைக் கொள்கிறதும் இன்னும், வானில் பற்றிப் படங்கள் வருவதற்கும். அதை வைத்துக்கொண்டு இத்தியாவில் எந்த இடத்திலும் புலையெடுக்கப் போவதையோ, மரம் பெய்யப் போவதையோ தெரிவதாகச் சொல்லிவிடலாம். போலீஸ் புலி அடிக்கப் போகிறதென்றால் சொல்லியிருப்பதே கூறியிருக்கிறார். விபத்து நடந்த இடத்திலிருந்து 50 மீட்டர் மீட்டர் தனித்தான் வானில் ஆராய்ச்சி வேலையில் உள்துறை எங்கிருந்து ரயிலே போகிறது தலைவர் குற்றமாக. சொல்லியிருப்பதே சொல்ல முடியும் என்னால் 50 மீட்டர் மீட்டர் தனித்திருக்க வானில் ஆராய்ச்சி அதிகாரிகள் சொல்ல முடியுமா? அதையும் கிட்டத்தட்ட 3000 பேரைச் சுமந்து கொண்டு சென்ற ரயிலைக் கவிர்த்து எப்போத்போதும் புலி அடித்திருக்க வேண்டும்! மந்திரி எதை வைத்து புலி அடித்தது என்று சொல்கிறார் என்பது தெரியவில்லை. எங்களைப் பெற்றுத்தந்திருக்கிற சீவனமாகக் கூறுவோம்: "விபத்து நடந்த இடத்தில் புலியை வீசவில்லை!"

மேற்குத் தொடர் என்ற வார்த்தை அங்குக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. "அது என்ன கிழக்குத் தொடர்?" என்றான்.

ராஜா தனது கித்தான் கப்பலிலிருந்து இரண்டு வரை படக் கூட்டை அருவிழை. மேலே இத்திவழி நுழைக்கக் கூடாது. தரைப் பரப்பிலும், கிணத்திலும் கவனம் எடுத்த. அந்த குறுக்கு நெடுக்குக் கோடுகள் உள்ள கரை படம் அவளுக்கு விநோதமாகத் தென்றது.

"இதைப் பார்த்திருக்கிறீர்! இதுதான் கிழக்குத் தொடர் மயில். நாங்கள் கொடுத்த பெண். இரவு இது வங்காள குடாக் கடல், இது வேல்கடவி, இது திருப்பதி, இது இப்போது நாம் இருக்கும் இடம்" என்று சொல்லிக்கொண்டே, பேரக கவிரணாகியின் கண்கள் மிச்சிது போனது போலியை.

இடை இடையே எந்தெந்தவுக்கும் சில கேள்விகளைக் கேட்டான், ராஜா விவரங்களை அழகாகக் கூறினான்.

மேற்கு ராஜா உணர்வுப் படத்தை எடுத்துக் கித்தான்.

நான் இருக்கும் இவ்வளவுதான் காட்டினான். "இங்கே கப்பல் ஏறி இப்படிச் சுற்றி இங்கே வந்தேன்" என்று ஆப்பிரிக்கா முழு வதையும் சுற்றிக் காண்பித்தான் அவன்.

"அம்மா! அவ்வளவு தூரமா? எத்தனை நாள் சீராவாணம்?"

"ஒரு மாதம்! கப்பலில்!"

"பயமா இல்லையா?"

"பயத்தான். தீரத்தரப் பயம். எந்த நேரத்தில் என்ன தடக்குமோ தெரியாது.

உய்ய. குருசாஸி, மகாந் எதுவும் வந்து தாக்கும். சுப்பய் சிக்குயின்னமாயிடும."

"ஓ! அப்பிபா என்ன செய்யீங்க?"

"இறக்க வேண்டியதுதான். நானே தாடிப் பட்டினம் புயல்லை தப்பிச்சுவன். அதுமட்டு மிக்கி, நோய் தொடியிலே நுத்துக்கு இருபது போர் சுப்பயிலே செத்துவைக்க."

"என்ன நோய்?"

"பயங்கரம். 'காக்கி'னு நோய். பல் தானாக உதிரும். உடம்பு இறந்துபோயிரும."

சொய்வச் சொய்வ காக்கைமூக்குப் பய விதத் தோற்றங்கள் மனத்தில் வந்தன. உடம்பில் சிவிர்ப்பு ஏற்பட்டது.

"ஆமா, இப்படித் துடிப்பட்டு ஏன் வற விதீர்க்க?"

"விவாபாரம்."

"என்ன விவாபாரம்?"

"முதலிலே உங்க தேசத்துக்கு நாங்கள் வந்ததற்குக் காரணம், மிளகு, கிராம்பு, ஏலக்காய் வாங்கிக்கிட்டுப் போகத்தான்."

"அதுக்காலா வந்தீங்க! உங்க ஊர் வேயே அது விட்டையா?"

"விட்டையாது. குளிர் காலத்திலே எதுவும் விட்டாகாததாலு மாமிசத்தைப் பாட்டம் பண்ணி வச்சிருப்போம். அப்ப வாயிலே வசக்கச் சிக்காது. நாற்றம் வேறே! இப் போத்தான் உங்கள் மிளகு, ஏலக்காய்விட அருகம் எங்களுக்குத் தெரிந்தது. மிளகைப் பொடி பண்ணித் தூவி ஏலக்காய் மாநில வாசனைக் கூப்பினைத் தூவி விட்டிட்டா மாமிச சத்தை எங்காளாலே ஏறனவு புரிக் முடியு கது. அதனாலே இந்த வாசனைச் சாமான் களுக்கு ரொம்பக் கிராக்கி.

"முதலிலே பணக்காரந்தான் இதை உப யோகிச்சாங்க!"

"ஆனால் வசைகளுக்கும் வேறும் எவ்வெ ண்களத்திலே விவாபாரங்கள் மூண்டிருக்கே"

வாரீலா உங்க நாட்டிலேயிருந்து இதைக் கொண்டு வர விரும்பினுங்க.

"அதனாலே ஏற்பட்டபோட்டா போட்டி யிலேதான் நானும் உங்க ஊர் வந்திருக் கேன்." எங்குன்.

"இவ்விருந்து இதுக்கலை வாங்கிப்போய் உங்க ஊர் கொண்டு விடுங்கு வித்திரிங் களை?"

"ஆமா!"

"அப்பதும் துணி வேறே இப்பேயிருந்து வாங்கிக்கிட்டுப் போதீங்களை?" எங்குன் கவரணமுடி.

"அது முதலிலே எங்கிட்டே உரோம ஆடைகள் உண்டு. பருத்தி ஆடைகள் கிடை யாது. உரோம ஆடைகளை நாங்கள் தண்ணி யிலே நனைத்த துவைத்துப் போட்டுக்க முடி யாது. பருத்தி ஆடைகளை முடியும். அதனால உங்க ஊர் துணிகளையும் தேர் வந்தோம். இதுக்கும் எங்க ஊரிலே கிராக்கி...."

என்று சொன்ன ராஜர், திரைத்திரைத் தண்ணி கதவின் வழியே தூரத்தில் கிள வேர்த்திகளைப் பார்த்துவிட்டுத் திருக்கிட்டு எழுந்தான்.

"ராபர்ட்!" எங்குன். ஒரு இந்திய வீரன் ஓடி வந்தான்.

"பார் வகுதிருங்கள் கவனி! எய்லோசை ஏம் தயார் செய்து!" எங்குன்.

ராஜர் உடனே வெளியே செங்குன்.

சென்ற அளர் மணிகுன் திரும்பி வந்த போது அவர் தோதாவுடன் மிளகும் அந்தச் சத்திரத்திலும் துறைந்தான்.

"தோதா! நல்லிவளை உங்களைப் பார்த்து நில் ரொம்பச் சந்தோஷம்! உங்கள் இள வரர் எங்கள் வசமே இருந்து வருகிறார். அவரை நீங்கள் அழைத்துப் போகோம்!" என்று சொகிவி.

சத்திரத்தின் உள் இருக்கைப் பார்த்து "கவரணமுடி" என்று அழைத்தான். (போட்டும்)

இலவசம்

முடியு தேதி 15-7-81

● "இது கத்துரி, பள்ளிகள் நிற்கும் மாத மாயிறே; சம்பளம், புத்தகம் என்று இம் மாதம் எங்களுக்கு ஏமாப்பட்ட செலவு, தெரியுதா? முடியு தேதி 15-8-81 என்று வைத்திருக்கிறீர்களே, தியாயமா! மங்கையார் மலர் பிரதிகளை இரு ஆண்டுகளுக்கு இலவச மாகப் பெறும் வாய்ப்பை நாங்கள் இறக்க வேண்டியிருக்கிறதே?" என்றெல்லாம் விண்ணி எழுதியுள்ள ஒத்தக் கணக்கான வாரக் அங்கிகளின் கோரிக்கைக்கு இணங்கி முடியு தேதியை ஒரு மாதம் ஒத்திப் போட்டிருக் கிறோம். எக்காரணம் பற்றியும் இச்சுறுக்க 15-7-81க்குப் பிறகு நீடிக்கப்படாது.

கு. 38 பெறுமாணமுள்ள மங்கையார் மலர் இதழ்கள் மாதத்துக்கு ஒன்றாக இலவசமாக உங்கள் வீடு தேடி வரும்.

இதற்ப் பரிசைப் பெற நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் இது தான்: கவனிக்க

இரண்டு ஆண்டு சத்தா கு. 120 செக், மணி பார்டர் அல்லது டிராப்பிட் மூலம் அனுப் புங்கள். வெளியூர் செக்கானால் பாரிங் கமிஷன் கு. 1 சேர்த்து அனுப்பவும்.

இதன்க நீங்கள் இரட்டிப்புப் பவனும் மறிச்சியும் அடைந்தீர்கள்.

1. இரண்டு வருஷத்துக்குக் கவனி இதழ் களை ஆவத்தமாகப் படிக்கலாம்.

3. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மங்கையார் மலர் இதழ்களை இலவசமாகப் பெற்றுப் படித்து இன்புறலாம்.

ஏற்கனவே கவனி சத்தா தயாராக இருப்ப வர்களும் நீங்கள் சத்தாணை மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடித்துக் கொள்ளலாம்.

மாணேஜர்
கவனி, சென்னை 600033

மனவாசகம்

கண்ணதாசன்

29. புதிய விட்டில் தலை தீபாவளி

திரு எம். பி. சுப்பிரமணியத்துக்கு எப்போதும் திட்ட வட்டமான கொள்கைகள் உண்டு. அவர் சரி என்று நினைப்பதைச் செய்து தீர்ப்பார். அதில் லாப நஷ்டம் பார்க்க மாட்டார். 1952ல் இருந்து சட்ட சபை உறுப்பினராக இருந்தவர். அப்போது அவர் தி. மு. க. மெம்பரல்ல, 'சட்டசபையில் திராவிட நாடு கொரிக்கையை ஆதரிப்பேன்' என்று கைபெழுத்துப் போட்டுவிட்டு தி. மு. க.வை ஆதரித்தவர். அன்னுளில் அவரும் திரு ஏ. கோவிந்தசாமியும் மட்டுமே தி. மு. க. விட ஆதரவைப் பெற்ற எம். எல். ஏ.க்கள். அதன் பிறகுதான் இருவரும் கழகத்தில் உறுப்பினர்கள் ஆனார்கள்.

1961ல் சம்பந்தம் அவனும் சுட்சினை விட்டுப் பிரித்தபோது, எம். பி. எஸ். ப்ரியா மக் இருந்திருந்தால் 67ல் எம்.எல்.ஏ. ஆகவும் 67ல் மந்திரியாகவும் ஆகியிருப்பார். அதை காப்பாற்றக்கூடாது அவர் உன்னுணர்ச்சியை மறைக்கத் தவிராக இல்லை.

அரசியலில் கஷ்டங்களையே அனுபவித்த எம். பி. எஸ். அவனது அமைப்பின் பேரில் துவாரகாவுக்கு வந்தார். அவனும், புவராசனும், கோசல்ராமும் எவ்வளவுவா சொல் விப் பார்த்தார்கள். எம். பி. எஸ். மறுத்து விட்டார். காரணம் சட்டத்தில் ம் அவர் வைத்திருந்த நம்பிக்கை. சம்பந்த இரு முடிவெடுத்தாஸ்தான் அவர் எடுப்பார்.

சம்பந்தத்துக்கு அப்போது இந்திரா காங்கிரஸ் வளரூப என்று நம்பிக்கை இல்லை.

"என்ன சார் செய்வது? எப்போதும் நான் கட்சி மாறுகிறேன் என்று என் தொகுதியில் சொல்கிறார்கள். நான் காமராஜருடனேயே இருந்து

விரகிறேன்! என்னை விட்டு விடுங்கள்!" என்று முடிவாகக் கூறிவிட்டார். அவர்கள் மூவரும் ஏமாற்றத்தோடு வர இருப்பினார்கள்.

காமராஜரை விட்டுப் பிரித்து அவன் இந்திரா காங்கிரஸில் சேர்ந்ததை, அன்று உரூபம ஒப்புக்கொள்ள வில்லை, அன்று அவனைக் தேவீ செய்த எஸ்.ஜோசுபே இன்று இந்திரா காங்கிரஸில் இருக்கிறார்கள்.

அரசியலில் அவன் மேற்கொள்ளும் முடிவு ஆரம்பத்தில் பரபரப்பாகவும், ஒரு குடிசை வீல் செயலாகவும்தான் தொடங்கும். ஆனால் அவன் எடுத்த முடிவை நோக்கித்தான் மற்றவர்கள் விரைசாக வந்து செலுத்தினர்.

'இந்திரா'வை இவ் ஆதரிக்கிறேன்' என்பதை விளக்க அவன் பொதுக் கூட்டங்களுக்குப் போக முடிவு கட்டினான்.

அந்த நேரத்தில் இந்திராவின் கொரிக்கை மாதாட்டுக்குத் தயிர் நாட்டிவிருந்து ஒரு ஸ்டேஷனில் ரயில் புறப்பட்டது. அந்த ரயிலில் சென்னாவிற்கு வரவியனுப்ப அவன் சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றிருந்தான்.

ரயிலில் இருந்தவர்களைப் பார்த்தபோது அவனுக்கு ஒரே சாகடமாக இருந்தது. அவர் கூரில் பெரும்பாலேயர் ஏதாவது காமராஜராக விரட்டப் பட்டவர்கள். பவர் மோசமான தபர்கள். எந்தக் கட்சி புதிதாக ஆரம்பமானாலும் அதை நோக்கி இருந்த

M. G. Ramachandran

K. Kamaraj

பயணங்களில்

ராமபிஸ்

உதவி: திருச்சி கதை, வசனம், பாடல்கள், இவை ஸ்டுடியோவில் எண்ணப் பெட்டிகளிலும் இழுப்பதற்கு ராஜேந்தர் என்ற என்ஜினர்.

கதை: காதலித்தவர்களை விடுத்து வேறு ஒருவரைக் கல்யாணம் செய்து, அவன் பழைய காதலனைச் சொல்லிக் குத்திக் குத்திக் கொடுக்கப்படுகிறதும் கதை. பழகதான். அதிலும் முடிவு மகா சுவைநடை.

நிலை: கதை: ஒருநாள் ராமன் பாணியில் மாணவன் கூட்டம், தலைவருக்கும் பதிலாக மாஸ்டர் வந்து, மட்ட ரகமாய்ப் பெண்களைக் கொண்டு செல்தல். ராஜேந்தர் பாணியில் கலக்கும் ராஜீவ், சவுகான் பாணியில் ஸ்ரீதர் மேஸ்டர் பாட்டு, கடைசியில் மகா தாடியுடன் ஸ்ரீரோ (ஆமாம் தாடி கனர எங்கள் ஸ்ரீரோவோ பூம் பாணியில்) அதிகம் சொந்த ஸ்ரீரோவின், சொக முடிவு.

வசனத்துக்கு	ரூ. 0-30
நடிப்புக்கு (ராஜீவ்)	ரூ. 0-45
இலாக்கு	ரூ. 0-45
ஸ்டுடியோ	ரூ. 0-50
	ரூ. 1-30
கொடுத்தது	ரூ. 2-30
கிடைத்தது	ரூ. 1-30
தொகை	ரூ. 1-30

வசனம்: மட்டத்தில் கிழங்குமே இது. ராஜேந்தருக்குத் தமீழில் கிணர் வாட்டத் தெரிந்துள்ளது. ஜோதி போனில் அடிக்கடி அடித்துக்கொடுப்பதையும், ராஜீவ் பாட்டில் அடிக்கல் சொல்லி அடிப்பதும் இவையே ஏதாவது கெடை விடுவாற்போ? சொன்னால் தவித்த வர்களும்கூட. மட்டத்தில் காராவது ஒருவர் மட்டும் இத்தப் பாணியில் வசனம் பேசினால் "ரேஜ்டர்" கிடைக்கும். அத்தனைபேரும் வசனமில்லாட்டு விட வாய்தான் செய்வதோ உண்டது.

பாடல்கள்: அந்தமம் தொனிகளும் இவ்வகையால் பாடல்கள். திருப்பதும் ஒ.த.ரா. பாணியில் (ராஜேந்தர் ராஜா) ஒரு பாடல் தேவைவில்கியே!

இலா: இலாவாக இருக்கிறது. பாடல்கள் சில ஸ்டீட்டாகலாம். சொல்லு போட் பின்னணியில் வரும் சில பாடல்களின் மீதவும் இதமாக இலாதிருக்க. சில பழங்கல் இலரின் பழைய பழங்கல் (உதாரணம்: முத்து முத்தா ஜாதி முக்கல்) ஸ்ராவகப்படுத்துகின்றனவே!

கூடர்த்து: புது துடிக்கலிடம் சீரமாதவாக வேலை வாங்கிவிடுகிறார். துடிப்பான ராஜீவ், வசனங்கள் ஏற்ற இறக்கம் கத்து உச்சரித்து (உ.ம். ஜெதகப் பிரதாபன்) கனம் உண்டாக்குகிறார். ஜோதி ஒளி கிணர், கிரோலின் முகைப் போன் துணி உலர்ந்துகையில் தன் துணியை அத்தாள் உடைவதும் இவ்வத்துக் காட்டுமிடத்திலும், ராஜீவ் ஜோதி கனிக் கிரேட்டால் கடுமிடத்திலும், மு. மெத்தாவிடம் ஒரு கவிதை வரிக்கு வரி அப்படியே சொகுத்தமாகக் கவனமாய்ப்புமிடத்திலும் ஸ்டுடியோ திறமை கண் மெய்ட்டுகிறது. இதுபோல திறமை இடங்கள். காவேர் குடும்பம் ரகசிய தேவைவில்கிறிக்குகிறீடுப் பட வேகத்துக்கு கிணர் கிணர் காட்டுகிறது. ஜோதி தன் அட்ரஸைக் கவிதங்களில் காஜிப் பறக்க விடும் அபுத்த துடிக்கா கவிதாவுக்கே சொந்தம். மட்டத்தில் முடிவு உட்பட செயற்கையின் செயல்பாடு மிக அதிகம்.

-தனிக் காதலர்

இண்டர்மீடியட் வகை படித்தவர் தேவகாய சீனிவாசன். அதற்குப் பிறகு கொஞ்ச காலம் பெட்ரோல் பம்பில் சில் போடுபவராக இருந்தார். பஸ் இடங்கள் கிடைக்கவில்லை வெளிக்கொவரம் செய்துவிட்டு கடைசியில் இவர் தஞ்சாவூர்த் துடம் கதாரிசுவர். வசை கர்த்தர் ஜி. பாயகப்பிரமணியத்திடம். தனது எடுப்பவராக அவரிடம் வேலைக்கு அமர்ந்தார். சிலப் உதவிவாராக ஆனார். படிப்படியாக உயர்ந்தார்.

திரைப்பட வாழ்க்கை தொடங்கு முன்பு இவர் இருத்தது தண்டையார்ப்பெட்டை. அங்குதான் ஒரு விட்டில் இவர் குடும்பம் முழுவதும் இருந்தது. இன்று இவர் விடுமாதிரியும் இவர் குடும்பத்தினர் அங்கு இன்னும் வசிக்கிறார்கள். சீழை நகரில் பள்ளிக்கூடம். மாடியில் குடும்பம்.

"வாசுதன் வாசுதன்" என்று எவ்வளவு வரவேற்று உள்ளே அழைத்துச் சென்றார் தேவகாய். துடித்ததுபடவே இடது பக்கம் ஒரு அறை. "இதில்தான் எதை தந்தையார் ராஜவேலு முதலியார் வசித்தார். இங்குதான் தேவகாய சீனிவாசன் என்ற நடிக்கும் உருவானான். எப்படித் தெரியுமா? மேட்டில் பாக்கி அம்பெனியன் வருடாத்தர விழாவைப் போட்டி விட திவ்யம். அதில் அவர் (எனது தந்தையார்) "சூரியன் தார்" என்ற நாடகம் போட்டார். எப்போழுதுமே பெண்கள் கோட்டுமாக இருக்கும் அவர் நாடகத்தில் வேட்டி கட்ட வேண்டிய திரிப்பதும். விளவு. மேகடலிவேயே வேட்டி பற தடவை அவிழ். அவர் பிடித்துக் கொள்ள அதனை ஒரு கோலக் உத்தரவி

ஈ "அதன் பெண்கள் விளையுமே! திவ்ய விளையுமே!"

விட்டது. விட்டுக் கொடுத்த அவரிடம் 'நீங்கள் உங்கள் நாடகமும்! தடிக்கத் தெரியுமே. இவ்வாறிட்டாய் மேகடலே ஏதக் கூடாது!' என்று சொன்னான்.

"ஆமா. பெரிய பிறவி தடிக்க மாநிரி பேசுறேன்" என்று அப்பா. 'என்னுமேயும் தடிக்க முடியும். நான் திருவிளக்க கார்ட்டுதான்' என்று கூறினான்.

"இப்படி நான் சொல்லி விட்டதால் எப்படியாவது ஒரு நாடகத்தை எழுதி என் தலப்பனா முன்னிலையில் தடித்துக் காட்டி விட்டுக்கொண்டு என் வீராப்பி உண்டாவி விட்டது. அப்போழுது நான் ஐ. வி. எம். பி. வேலைவிட்டுத்தான். அங்கு இந்திய ரயில்களை வர விழா. காணும் ஒரு நாடகம் எழுதி அரங்கேற்றம் செய்தேன். தலப்பனாரும் வந்திருந்தார். சே நாடகங்களுக்குள்ளும் இதுவே சிறந்தது என முடிவாகி. திருவிளக்கில் பரிசை எங்குப் பெற்றது கத்தது."

ஈ "சரிபோதும் பெண்கள் கோட்டுமாக இருப்பார் என் அப்பா திவ்ய குய்யத்திலும் தான்!"

தேங்காய்க்குப்

புதுப்பாதுகா உலகத்து வாழ்க்கையிலுள்ளதான்
 X "நியமத்தான் நிறுத்தெனமாம் முதலத்து
 அயலாம் அயலாம்"
 X "1953ல் திருமணம் செய்துகொண்டு நிறு
 கைநிலைதான் முதலியது"

அறையில்தான் முதலியது! இந்நா இத்தக்
 கதலில் பாருக்கன் செத்தார் சேலியாசன்
 என்று எழுதியிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம்
 என்னுடைய இரண்டாவது கவயதில் எழுது
 காததா என்னுடைய முதலியார்தான் தந்த
 எடுத்துக் கொண்டார். பக்கமில் என்னைக்
 சொல்லும்போது செத்தார் சேலியாசன் என்று
 எழுதித் கொடுத்த சி. ஆர். சேலியாசன்
 என்று ஒரு பெரியோட்கில் பதியு சொத்தார்.

"என். செ. ஏ. கனா மண்டபத்தில்
 'உம் மகன்' என்ற நாடகம் நடத்திக்கொண்
 டிருக்கிறான். அந்நா தேங்காய் மீதும் பாந்
 திரம், நாடகத்தைப் பார்த்துவிட்டு மெண்ட
 லிக் பேசிய உறுது தங்கலெனும், என் நடிப்
 பைப் பாராட்டிவிட்டு 'தேங்காய் சேலியாசன்'
 என்று பெயர் குட்டினார். 'ஒரு வருடத்தில்
 5 சென்மையில் நடிப்பாய்' என்று சொன்னார்.
 ஆனால் ஆறே மாதத்தில் நான் பல படங்
 களில் நடிக்க ஆரம்பித்து விட்டேன்!"

நானில் இடதுபுறம் சாமி அறங்களுள்
 சென்றார் தேங்காய். "இங்கு பிள்ளையார்
 பூசுதான் தான் தினமும் செய்கிறான். இதற்கு
 நேர் எதிரே சைமனில் அறம். எனக்குப்
 பெரித்த அப்பளம் என்றுப் பிடிக்கும்!
 சின்னப் பைபுதான் இருக்கும்போது மீட்டில்
 அப்பளம் பெரித்தாக அம்மாளிடம் பீட்டி
 பை. 'எல்லோருக்கும் கொடுக்கும்போது
 நான் உனக்கும்' என்று கூறிவிடுவான்.
 எனக்கோ அனாதை அடக்க முடியாது. அம்
 மாவுக்குத் தெரியாமல் அப்பளத்தை நான்
 திருடி- சாப்பிடுவது இந்த அறமீதான்."
 என்றார் தேங்காய்! -சான்

பேசிக்கொண்டு! நடுத்த அறங்களுள்
 சென்றார். அது நான். இங்கு பல்வேறு
 புனைப் படங்கள் மாட்டப்பட்டு இருந்தன.
 இரண்டு புறமும் சிறு அறங்கள். வயதுபுற
 அறங்களுள் குழந்தைகளுடன் சாவுகாசமாகக்
 கட்டிலில் உட்கார்த்தார். இவ்று பேரன்
 பெத்திசனாடன் இருக்கும் தேங்காய் சேலி
 யாசன். "1953ல் வகுடம் மே மாதம் முதல்
 தெரி திருமணம் செய்து கொண்டு இந்த

புனைப்படம்: ஏ. வி. மய்யர்
பிடித்தது அப்பளம்!

"அன்னை பாராதி" "அக்காள் பரமேஸ்வரி தாயே நான்"

சேலம் சித்த வைத்தியர்

டாக்டர் S. R. சிவராஜ்

அவர்களின் சாதனை

சிவராஜ் சித்த வைத்தியசாலையில் தயாராகும் மருத்துவம், பிணிகளை நீக்கவும், புத்துயிர் அளிக்கவும் பெரிதும் உதவுகிறது

○ குழந்தை பாக்கியம் (செல்புணர்ச்சி) இல்லாதவர்கள், ○ ஆண்மை வீரியம் இல்லாமல் பலவீனமடைந்தவர்கள், ○ வாரிபந்தை வினாக்கி, சக்தி இழந்தவர்கள், பயலுள்ளவர்கள் ○ கல்யாணம் செய்யப் பவற்று காலம் கடத்தி வருபவர்கள், ○ அதிக உஷ்ணம் - கண் ஏரிச்சல் - தூக்கமின்மை - உடல் வலி, ○ நரம்புத் தளர்ச்சி - உடலுறுப்புக்கள் தளர்ச்சி - நடுக்கம், ■ மந்திரம் உங்கள் சுகரீய வியாதிக்குக்கும்

தாள்பட்ட ஆஸ்திமா - இளைப்பு - இருமல் - தும்மல் - மூக்கடைப்பு - பீனியம் - சளிக்கு பீனியா - இருதய வலி - படபடப்பு - அன்னை விவானைத் தூக்கி தூக்கி மூச்சு வாங்குதல் - கோளாறு கட்டு, பனி, மோட்டம், மனது காலங்களில் ஏற்படும் இளைப்பு - சுர் முர்சென்று மெல் மூச்சு போன்ற பே சிவாஜி சித்தத்தினாலும், காய்வுகளும் ஏற்படும் மலச்சிக்கல் - மலக்கட்டு, வயிற்று வலி - குடல் புண் - சித்த மயக்கம் - தலைவலி - தலைபாரம் தாள் பட்ட ஒரு தலைவலி - கண் பார்வை வலி பூச்சு பறப்பது போலிருத்தல் பவியின்மை - பொருமல் - காய்வுப்புசும் - காமாலை - சோகை - இரத்தச் சூக்குசு நாயு - மெத்தினாலும் - தொத்து விவாதிவினாலும், விஷப்பூச்சுகள் கடிவினாலும் ஏற்படும் சரும நோய்கள் - படைகள் - கைரல் - அலிப்பு - கருவிற், செத்திற படைகள் - செதின்களாக உதிரும் கிராதி படைகள் - வெண்மேகம், பாநவெறுப்பு - பனி வெறுப்பு முதலான நோய்கள், பெண்களுக்கு ஏற்படும் சகலவித நோய்கள், மேலே குறிப்பிட்ட வியாதிவஸ்தர்கள் எமது பிரதம டாக்டரை

சென்னை சித்த வைத்திய ஆலோசனை பெறலாம்
சித்திகண்ட, தங்குமிடங்களில் எமது கிளை அலுவலகத்தில் எமது மருத்துகன் கிடைக்கும்

சை வைத்தியசாலை

சென்னை - 1

தேதிகள் : 1, 2, 3 தேதி வரை

பிரதம வைத்தியர்

தொட்டல் ரோகங்கள் தும் தே. 5ல்

போன் : 14136

(120 NSC போல் ரோடு (சசனா பளாஸ்)

(பூக்கடை - டெலிபோன் ஆபீஸ் எதிரில்)

சென்னை - 1

மாக்கும நோய்கள் 8 மணி 10 இரவு 8 மணி

சை வைத்தியசாலை

சென்னை - 2

தேதிகள் 4 தேதி முதல் 10 தேதி வரை

பிரதம வைத்தியர்

ராமச்சந்திரா ஸ்டாட்ஸ் ரூம் தே. 5ல்

போன் : 846816

7, அத்திப்பட்டன் தெரு மவுண்ட் ரோடு

PORR சி சன்ஸ் - பெட்ரோல் பங்கு

மேற்குபுரம், சென்னை - 3

காலை 8 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரை

ஆலோசனை கட்டணம் ரூ. 10-00 ' 45 நிமிச்சைக் கட்டணம் தனி

எமது வேலாக் லேன்ஜியோர் ரூ. 1-00 கட்டலடி அலுவலியோர் M.O. செத்தெ பெறலாம்

எமது உயர்த்த - விசேஷ - ஸ்பெஷல் மருத்துகன் கிடைக்கும்

உயர்த்த ரகசியம் 1 மாதம் ★ விசேஷ சித்திகண்ட 1 மாதம் ★ ஸ்பெஷல் சித்திகண்ட 1 மாதம்

A வகுப்பு	B வகுப்பு	C வகுப்பு	A வகுப்பு	B வகுப்பு	C வகுப்பு	A வகுப்பு	B வகுப்பு	C வகுப்பு
1500-00	750-00	500-00	400-00	300-00	200-00	175 00	150-00	115-00

தொட்டலாசிக் கு தொட்டல் எழுதி V.P.P. மூலமும் பெறலாம். தேசியவாசை சித்திகண்டத் துராபட்ட மூலம் (பிரங்கு ஆப் இத்தியா) வாங்கி அலுவலியோர் ரிஜிஸ்டர் பாச்சல் மூலம் பெறலாம். டாக்டர் S. R. சிவராஜ் தொட்டலாசிகில் 11, 16, 17, 18, 19, 20, 27, 28, 29, 30 தேதிகள் வரை சந்திக்கலாம். மற்ற நாட்களில் வெளிநூலில் இருப்பார்.

H.O. சிவராஜ் சித்த வைத்தியசாலை

சென்ட்ரல் டாக்டரின் வடபுரமுள்ள ஏரியில் சேலம் - 526007

சீனிமா

"பாலையாங்க லோஸ்" படத்தின் ஹூஸ்து நான் விழா வை போட்டி அன்று திரைப்படம் பார்க்க வரும் ரசிகர்களுக்கு என்ன விடை கும் தெரியுமா?"

"இது தெரியாதாகலும், பெரிச்சையுமில்லை."
-கே.எம். என். கே.எம். மதுரை-11

"என்னங்க ஆச்சரியமா இருக்குது! தம்ம ராமசாமி எந்த விஷயத்தையும் குழப்பிப் புரியாம பேசுவார்... இப்ப என்னடான்னு திகர்னு தெனியார் பேச ஆரம்பிக்குக் கிருமே!"

"'தெய்விக் கணி' படம் பார்க்க திருப்பாவரோ என்னவோ!"

கே.எம். என். தாகராஜன்

அய்யா: "எல்லாத் தியேட்டரிதும் மாஸ்ட் அடித்துத்தான் படம் போடுவாங்க, இதற்குத் தியேட்டரிவே மட்டும் ஏன் பக்கைக் கொட்டி வும் காட்டிப் படம் போடுறாங்க?"

இவன்: "ஒருமது 'ரவில் பயணங்களில்' படமாச்சே!"
பி. ஜே. சத்தன்

"நீ பார்த்த 'ரவில் பயணங்களில்' உலகக் குழி பிடிச்சது பாட்டா, கதைவா?"

"அங்க வித்த ஹூஸ்துக் கூட நெய்தாது!"
கோவி. இராசன்

சீனிமா!

"சார், கதாநாயகன் நாயகிவைத் தேடிப் போவதற்குள் இரவீசி போய்விடுகிறதே... அப்போ என்ன நினைச்சீங்க?"

"சும்... படத்திவாவது ரவில் ஹூஸ்து காத்த குழிப்பிட்ட தேரத்துக்குள் போய் விடுகிறதென்ன நினைச்சேன்."

என். ராஜா

கதாநாயகர்: ஒரு ஊரில் ஒரு கல்ஹரி. அதில் ஒரு மாணவனும் ஒரு மாணவியும்... தயாரிப்பாளர்: சார் பிடிங்க அட்வான்ஸ் எங்க படத்துக்கு நீங்கதான் கதாநாயகர்.

என். ராஜா.

"'ரவில் பயணங்களில்' ஸ்டைல்டர் பார்த்து பிரச்சனை வந்தா நவ்வது."

"ஏன்டா?"

"அப்பத்தானே படம் போடறா ஹும்!"
என். வெதுசாமி

"என் டிஸ்கி 'பெண்ணில் வாழ்க்கை' போக வேண்டும் என்றால், நான் 'உடல் மீன்கள்' போகவாங்கோம், அதற்குள்..."

"அதற்குள் என்ன?"

"அவ்வளவு 'அவசரக்காரி' ஆயிற்றே, கொடுத்தக் கொண்டு. 'ரவில் பயணங் களில்' ஹூஸ்துப் போய்விட்டாது!"

என். வெதுசாமி

சூத அபிஸ்வதயின்

பக்கை விட்டு அவன் இறங்கினான். யோகந்த நிலையை மட்டும் கழறி அவனைத் தேடினான். ரமணிக்கு மார்பு படப்படவென்று அடித்துக் கொண்டது. இளம் தெரியாத துடிப்பில் நெடுக மலர்ந்து போயிற்று.

சாபத்து கொண்டிருந்த துணிவிருந்த விவசியன். அவன் இன்னமும் மறிந்த நிலைகளில் தழாவித் கொண்டிருக்கையில் மெல்ல அவன் நெருங்கினான்.

"ஹலோ அவனுய்த்..."
"பெணா..." என்று இருக்கிட்டான். திரும்பிப் பார்த்துக் கண்டான் விசித்தான்.

"சே... நீங்கதானா... பயத்துட்டேன்."

"பயமா... என்னத்துக்கு?"

"பின்ன... சட்டி எழுத கிட்ட வந்து வைத்துத்தின்று கூப்பிட்டா?"

"என்ன புத்திராவி நீங்க... இந்தச் சின்ன விஷயத்துக்கா பயம்!"

"பயம் வேறே.. புத்திராவித்தலைமெனே இப்பிவா?"

"காண்தவந்தான்."

"பக்கைவிட்டு இறங்கி வரவேண்டியோ... ஒரே கோவமா வந்தது. நீங்க மட்டும் வராம இருந்தா தானேக்கு திபொன்னெ கூப்பிட்டுக் கண்டபடி டோல் விட வராம இருத்தேன்."

"அது எப்படி? தான் தானே உங்களை வரச் சொன்னதே... அதுவு மில்லாம மொத்தத்தட வையா ஒரு பொன்ன மூலகமே எழுப்பப் பிடுங்காம தான்"

கூப்பி... ஒட்டி விரைந்து சொக்கிவிடுகிறாயா..."

"சரி... உங்களை போகலாமா?" என்று அவன் கேட்டான்.

"ஹூர்..."

புறநகர் இவ் நோட்டலின் மருகன் மான் வெளிச்சம் உதவியில் மட்டும் மஞ்சளாயிப் படித்திருக்கச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். தடதடவென்று மோட்டார் கார்களில் பகை போட்டு ஒட்டிவர இரண்டு பேர் கடத்தார்தான். பார்த்தில் பருதியில் காரர் கதவுகளில் பொருத்தப்பட்ட பீரெக் களில் பண்டங்கள் ஆகி பறந்தன.

"செவ்வாய்... காரில் போவமா... இவ் நின்ற கார... துக்குப் போயிருவமா?"

"எங்க வேறு?" என்றான் அவன். "ஆனால் வேறும் காப்பீடு மட்டும்தான். வேறே ஒன்றும் வேண்டாம்."

"சே... அது தங்காயிருக்காது... கூனிட் காப்பிடணும்?"

மிகப் பக்கி வந்தது. கப்பலும் ஓரமாகக் கிள்ளி எடுத்தான். அவன் விண்டு வண்டியும் அழகாக ரிசித்தான். உடனே ராணுவிகள் திக்கு மாறிற்று.

பக்கவாட்டில் ஒரு மார்பும். திகைய விரும் தெரிய அவன் கட்டிவிடுத்த புடவையில் வலயம் போயிற்று.

சூரப்பன்
கபா...

வயசா! என்ன இருப்பு இரு! துயரம் அழுத்திப் பிடித்த மாதிரி எட்டெகிற குழல் உடனே சரிந்து திரிந்த அலகம் உன்னை உறுத்திற்று. பிசு மெய்தான மெண்ட நாலைப் அருகில் கொடுத்தது.

"என்னை எதுக்காக தயோகம் பண்ணி வரச் சொல்லீங்கள்?"

"உட்காண்டால் துயரம் எப்பிடித்ததாம்..."

"மெய்யோட திரவணா?"

"நீங்கள் ஒரு விஷயத்தை யோசிக்கும் பாக்கத்திலேயோ?"

"எதை?"

"நானும் ஒருவர் ஆயிரக்கூறு அடிக்கடி விரிசல் என் வேலைவை முடிக்கக்கூடியவர். திரும்பிப் போனேன். எத்தனை பெண்டர்கள் வேலை செய்வார்களோ உங்கள் ஆயிரத்தை மத்த வகை என்யோகாரமும் விட்டு விட்டு உங்களை ஒரு கப்பலிலேயேயும் திணைப்பிப் பாகத்திலேயும்..."

"நானே சொன்னாய் இருந்தேன்.... ஆகாயம் ஒரு!"

"எனக்கு என்னயோ பார்த்த முதுக நானே உன்னைப் பிடிக்கப் போகும். அத்தனை பெண்டர்கள் கிட்டாயும் இவ்வாறு ஒரு தனி

அந்தாக்கை உங்கள் கிட்ட இருக்கு... பிரா யஸி ஒருவ மெய்யோடபாச குணம்..."

"நானும் யார் உட்காணுமும் உட்காண்டால் வறுமையே நெகிழ்ச்சியோ?"

"பிசு நான் கப்பலில் உட்காண ஒரு சிக்கல்தான்?"

"நீங்கள் யோசனை எதைக்கு ஏற்பட்ட தம் சிக்கல்தான்..."

"என்ன தம்பிக்கை?"

"நீங்கள் நெண்டிப்பெண்டாய்... எதைக்கு ஒரு ஆயோகம் உன்னைப் பார்த்தாயோ அவரோட குறுதியைப்போம் புரிந்து கொள்கிறேன்..."

"என் உயரம் என்ன நெகிழ்ச்சி?"

"ஒரு மெண்டம்... எத்தம் போட்டாய் நீங்கள் பெண்ட நொண்டி. அனயோட பெண்ட திணைத்திறை என்மத்தியம்... நீங்கள் தப்பி வந்திருக்கின்றோம் போக மாட்டீங்கள் ஒரு புதும..."

"அப்படியும் என்ன வாய்...?"

"நெண்டி நெண்டி போட்டாய் கொண்டு வாய்... என்ன வாயை நார்த்தியுள்ள சமஸி"

"அப்படி என்ன வித்தியாசமாக கெட்டுப் போகிறது? போம்பிளாங்களைப் பத்தி ஏதோ சொன்னாய் தயோகம் பண்ணிக் கனே..." எகிறும் அவனுப்பதி.

"அதாவது அவனுப்பதி... சிலரை வயசு கோத்தே என்னை ஒரு ஆகா... நானும் ஆயிரக்கூறு பங்கை நான்குமே நொ எத்த மெண்ட... என்னை அடிக்கிறேன்... என்னை பிடிக்கிறேன், மெண்டம் பத்திப் பச்சை பச்சையாய் போனேன்... மெண்டம்மாய் எப்படி இருப்பாய்... அவர்களுக்குள்ள என்ன பெரிப்பாய்... எப்படியும் பழகுவாய்... அவர்களுக்கு மாதிரிம சிவதொ பிடிக்கிறாய்மெ. சாசனத்து போட்டாய் தைக்கிவகாததைத் திரிச்சுக்கிட்டு கிளாண்டிப் போவனும்தெ. நடந்த பங்கை கிட்டெனாய் தொத்திட்டுப் போவனும்தெ ஆகாவே வராதா? மொத்தத்திலே வேலையோட பழக்க வறுமையம் ஆயிரப்படி இருதெய்வாய் எப்படி இருக்கும் நெகிழ்ச்சி அமனு ஒரு ஆகா. கெட்டாய் கொடுப்பாய் அடி விடு போவனு ஒரு வாய்..."

"எதற்கு இதெல்லாம்... ஏதானும் கதை எழுதப் போறீங்களா?"

"கதைக்கு எழுதவே இன்னும் சலிவாத தெரியலே... கதைக்கு நான் ஏன் போறேன்!"

"பின்ன ஏதானும் பொண்ணை என் பண்ண ஆரம்பிச்சிருக்கேன்மா?"

"ஓ நோ... நான் உங்களுக்கு விடமாட்டேன்..."

"நீங்க ஒங்கவோட கூடே இருக்க... கொல் விட்டேயிரே... உன் இதெல்லாம் என்னை பாலையம் பூசுறா இருக்குமே தவிர மொத்தமாகப் பொம்பிளாக்களைப் பத்தி இங்கு என் போகலாம்..."

"உன் ஓ... ஆகு இங்கேயேயா பெரி லுடிக்கணும்... பிச்சுக்குப் போகலாமா?"

"எட்டு மணிக்கு விட்டே இருக்கணுமே..."

"ஏதோ மணிக்கெல்லாம் உங்களை சிலிப் பண்ணிடறேன்... அப்ப ஆட்டோவில் போவிடலாமா?"

"போகலாம்" என்று.

ஆட்டோவில் ஏறக்கூட மனம் துள் ளிந்து, அவன் முகத்தின் எண்ணிக்கை எப்போது காண்கையில் என்ன துணிச்சல் இருக்கு என்று மனம் வித்தது.

"என்ன ஒன்றும் பேசாம நிறுத்திட்டு விடு" என்று அவனுக்குத் திடுக்கிட்டது.

"ம்..."

"என்ன உம்?"

"இங்க, நமக்குள்ள எதற்கு இந்த நீங்க. வாங்க, போங்கவளாங்கு தெரிவிட்டிருக்கேன்... நீ லா. போனா பிறகு இருக்கிற இங்குமே இருக்கிற வரல்கள் பார்த்திருக்கலாம்..."

"பின்... இப்பத்தான் பழை ஆரம்பிச்சிருக்கோம்... கொஞ்ச நாள் போகட்டும்!"

மனைவி: இங்கிருந்துப் பகல் பூரா உங்க லுட்டு இருக்க டேயின் மேலேயே உட்கார் வெச்சிட்டிருக்கீங்களாமே? இங்க வந்து பிழை சொன்னான்.
கணவன்: என்ன செய்யறது? டேயின் வெவிட்டைக் காணோம்! கே. ஆர். எம்.

இப்படித்தான் தங்களுக்கிடையே தீவிர ஆரம்பம். அப்படி அடுத்த நாள் சிவியா லிங்காவுக்கு உப்பிடத் தொனும்... அப்படி இப்படித் தப்பி நடத்தும்..."

கொஞ்ச நேரத்துக்கு மனஸ்கு வாய் அடைந்துப் போயிற்று.

ஆட்டோவுக்குப் பணம் கொடுத்துவிட்டு, இருவரும். மனஸ்கு நடத்து வெளிக்கொண்டப் பார்த்து உட்கார்ந்தார்கள்.

"காதலைப் பத்தி நீங்க என்ன நினைக்கிறீர்கள் அவனுக்கு?"

"எனக்கு அதிசயம் தங்களுக்கிடையே இப்படி ரமணி. உமையா ஒரு அட்டோவுக்கு மாநிலி தான்... என் பண்ணை தெரிவிக்கவிட்டு ஒருத்தன் மேலே அளவுக்கு மேலே பிடியம் வச்சுட்டு. பிடியம் போறச்சே அத தெரிவிச்ச பிடியம் பிடியம் அழகவர்களைக் கண்டா என்னுள் எரிச்சல்தான் பத்திக்கிட்டு வரும். அப்படியே உமையா பண்ணிக்கிட்டா தும் கொஞ்ச நாள் வாய்மையம் வெகுத்துப் போய், நீ பெரிசா தான் பெரிசா துன் திணை என்னிடம் போட்டுக்கிட்டு... மே... வாழ்கி கையே ஏதெனாயிடும் ரமணி..."

"அந்தென்று மாநிலி மட்டும் என்னிடம் வராது என்று!"

"வரும். லா இங்கேயே... ஆகு என் மாநிலி எதிர் பார்த்து என் துண்டு இங்கே... அதென்று உமையாவிட்டு மென்னைத் தாங்கு எதிர் குறைவுக் போயிடும்..."

"அதெனான் என்னை பிடியம்... கிரேட் பிடியம் தங்க அங்க..."

சிறிதளவு.

"என் அங்கவந்தான் கொல்கெனா?"

"இங்க... இன்னும் ஆயிரம் இருக்கு. எங்கத்தையும் இன்னிக்கே கேட்டுட்டா திரும்ப மட்டும் பண்ணுக்கு என்ன இங்கு மாநிலி மென்னை பார்த்தேன்..."

சிறிதளவு இருந்தான்.

"ஓகே... போக பண்ணுங்க... எப்ப, எங்க பார்த்தோம் கொல்கெனா..."

ஃபேராக கொடுக்கிறது.
கவனப்படுத்தி
இருக்கும். புதுதற்கு அங்குமே துணை வாய் மனம் பாய், குடி சென்று கிப்போவின எடுத்தான்.

"மே து கப்பிக்கு மிண்டி ரமணி பிளீஸ்"
ஆன் குரல் கட்டையாய் விளங்கிற்று.

"தனியோ வாரு பேரதை"

"உன்னை வாய்... கடைசி வாரினி... என் வாய் உட வெளிய புறம் இங்கு, பிச்சு அத இதென்று இங்கே நடக்க... நீ அங்கத்தான் தான் பார்த்தேனோ அங்கவந்தான்!" என்று எச்சரித்தது.

மிறுதாரும் போக வந்தது.
"ராக்... கொடுக்க கேட்க மாட்டேன். என்ன திண்ணுக்குதான் என் போனே... கவனப்படுத்திக் கொள் தான் என்ன வேறு செய் வேன்..."
போக மறுபடியும் ஒய்த்து மாநிலி.

ஆரோக்கியமான பற்களுக்கும் சுறுகலுக்கும் என்றுமே ஆதாரம்
நம்பகமான கிராம்புத் தைலம் அது தருமே பரிசாரம்

பூத்ய

இதோ ப்ராமியிஸ் டீத் பவுடர்

காலங்காலமாக பயன்பட்டு வரும்
கிராம்புத் தைலம் கொண்டது.

கிராம்புத் தைலம் கொண்ட
ப்ராமியிஸ் டீத் பவுடர்

அளிக்கும் நன்மைகளைப் பரவுவான்.

- வாய்க் துறைந்தகையும் பற்றினைவுக்கும்
காரணமான கிருமிகளையும் அகந்துவிடும்.
- உங்கள் வலுவற்றிரு பூத்யைக்கிளையும்
தூய்மையையும் தருவிடும்.
- உங்கள் வலுவற்ற இரத்தத்தைத் தீவிரப்படுத்த
கொடுத்த ஆரோக்கியத்தை
உண்டாக்குகிறது.
- உங்கள் பற்களுக்கு பரிசீலிதும் வெண்மையைப்
தருகிறது.
- பெய்ப்பரிசீலித் மற்றும் கிராம்புத் தைலத்தின்
இணையற்ற கலவை.

பயிச்சாரா
சுவை மற்றும்
அதிமுக நுகர்வோர்

கிராம்புத் தைலம் கொண்ட பூத்ய இணையற்ற ப்ராமியிஸ் டீத் பவுடர்

CHAITRA-915-436 TAM

மீரட்டல் இன்று அதிகம். மணலிக்கு
செய்யில் சவனம் ஒட்டவில்லை. செய்த
ஒன்றிரண்டிலும் தாராளமாகத் தலையாக்க.
யார் இந்த ஜாட்டான்? மூகம் காண்
பிக்காமல் மாயாவி மாதிரி சேலை செய்து
கொண்டு தெற்று வைத்துத்திடும் இது
பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்காமல் விட்டது நப்பா?

பீச் மணலிக்கு எவ்வாறாகி, அந்தமனத்
துக்குப் பிச் நான்சைக்கு முறை வைத்து
பத்தியைத் தரிசித்தான்? மெய்யைப் பேசு
கக் கொடுத்து, பெண்களின் இயல்புகளை
அவரி, பிச் வைத்துத்திடின் சொந்த என்
னாலானிலும் திணைத்தாயிற்று.

"தரலோ... உங்களை ஒன்று நடவை
வார்ப் பண்ணியும் தெத்து வைத்துத்தி
யோட தோட்டில் உங்களைப் பார்த்தேனே.
அடுத்த வாரம் உங்கப்பா துறாண்டிதுக்குத்
தான் போகப் போறே..."

"ஏன்டா தாயே... என் வைரோட
கத்தாடுன்னு சொன்னேயில்ல... காத்தி
சில பக்கத்திலேயே உனக்குச் சமாதி எட்
ட்டனுமா?"

"பூவா வாங்கிக் கொடுக்கிறே போனுகி!
வைத்துத்திக்கு என்னைத் தவிர பூ வாங்கிக்
கொடுக்க வாருக்கும் போகப்பதை நிரை
யாது. தெரிஞ்சுக்கோ, அடுத்த நடவை
உன் குட்டி உருவி அவ தலை சவக்
சென் இடு..."

மணலிக்குச் சலித்துப் போயிற்று. வெறும்
மீரட்டல்சன்தான். குரலுக்கும் நாய்தான்.
ஆளுதும் பூசனாமாய் வைத்துத்தி பற்றி
சத்தொடிப்பட விட்டாமல், இந்த மூன் ஏன்?
ஆளுல் வைத்துத்தியிடம் இது பற்றி
ஒக்கக்க... விடவில்லை அவன்.

போன் அவதிக் கொண்டிருந்தது.
மணலி அசையாமல் இருந்தான். மானே
ஜிர ஒடிப்போய் எடுத்தார்.

"யாரோ வேடி காய்க்கப்பா..."
துள்ளி எழுந்தான் "இருக்க சார்...
இருக்க சார்... வக்கடா திரை..."
சீசைவரைப் பிரிவினான்.

"தரலோ, மணலி ஹிஸ்..."
"வைத்துத்தி..."
"கொண்டான்..."

"ஆறு மணலிக்கு வரேன்னு சொன்னேனே
கொஞ்சம் சேட்டாகும் போதை தெரியுது.
ஈயில் பீட் அட் செவன்..."
"உலம்பப்பாணர் சில விட்டத்தானே?"
"எக்கலாக்கி..."

"போகாம இருந்தா என்ன அந்தம்
வைத்துத்தி?"
"திறைப் பேசுனாடுது தொறுது. ஆறு
என்ன பேசுதுன்னு புரியலை... இன்னும்
மீரட்டல் போன் வருதா மணலி?"

குழக்கென்று ரத்தம் உச்சி மண்டைக்கு
ஏறிற்று.
"மீரட்டல் சிபோன் பத்தி உங்களுக்கு
எப்படித் தெரியும்?"
"நான்தான் பண்ணேதே..."
"என்னது?" அநிர்ச்சி ஒளியின்றிக்குரலில்
பிரேமடித்தது.

பட்டி போர் என்டுருகு குத்துக்கண்ட மனம்
வாள் "கோவாடும்" என்று ஆங்கிலத் திரைப்
படத்தில் வெறும் கைகளால் ஒரு வான மாத்
டன் கண்ட போட்டுக் கொண்டு.
மறுதான் திரைப்படத்தில் இருந்து குண
கர் சைக்கிளில் மாத்மாத்மாத் கைகள் அவ
குக்கு வந்து போகிறது. அந்தமனக்குத் ஒரு
கடித்ததில் "இது தெற்று நான் கொண்டு மாத்
மாத் இருக்கே" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.
பட்டி போர் இதைக்கிடைத் திரைப் படத்தில்
விட்டார். அடுத்து அவர் கடுகி கடுகி.
"நா தடிக்கக் காப்பிதும் வந்தும் என்
குக் கொடுக்கே!"

"ஆமா... என்டுருகு சிபிரெண்டு ஒருத்
தன் செட்டிக்கு ஆயிப்பன் இருக்கான்.
முதல் விடையாட்டா உங்களுக்கு சிபோன்
பண்ணி மீரட்டல் கொடுக்கே... அப்பதம்
ஒங்கொரு நடவையும் அதே பழக்கப்பாய்
போக்க..."

ஆறு அந்த மீரட்டலுக்கெக்
லாம் கொஞ்சம் கூட அசைக்க கொடுக்க
லாம் நீங்கள் இருவராவ் என்னைப் பார்த்து
வந்தப்போ என்ரு என்னவோ போவ
ஆயிட்டது... ஏதோ சாதாரணமாகப் பழக்
ஆரம்பிச்சென தவிர இப்போ..."

"இப்போ..." மணலிக்குக் குரல்
திறுது.

"என்னை தானே சொம்பு ஏமாத்திக்கிட்
டென் மணலி... காதல் நம்பிக்கை இல்
லென்னு சொன்னது மட்டத்தனமான விம்புதா
டுன்னு தோண் ஆரம்பிச்சென... என்னை
அறிவாமலே எப்பப்பார்த்தாலும் உங்க
தென்ப்பாவே மனக் அங்கு..."

"வைத்துத்தி..."
"இவளுக்குப் பரிசுவிடின் இங்கென்னு
தொறுது இல்லை... வெளியே பெரிசுது
ருன்னு, உங்கள் வேறு ஒன்னுன்னு தெரி
யத்தோ சிறுது ஆயிட்டிங்க..."

"தோ தோ தோ..." என்று பரபரத்தான்
மணலி.

"நாம் என்னும்கி ஆயிக்குக்கோம்
வைத்துத்தி... துணிவால் இறக்கிக் கட்டிக்
கிட்டத் தெரியுது கொஞ்சம் ஓட்டை உங்
களைப் பிடிக்கலாய் தான் பார்த்திட்டிருக்
கற்போ நீ என்னைப் பிள்ளை வந்து
பிடிக்கட்டே..." மணலிப் புதைத்திருந்த
அவளது கைகளை மெல்ல எடுத்துத் தன்
கையில் கொத்துக் கொண்டு கொன்னான்.
"எனக்குக் காதல்கே நம்பிக்கையே இல்லை
வைத்துத்தி..."

அந்த இடத்தில் எவ்வளவு நேரம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தான். இங்கே ஏதோ ஓர் அலுவலகத்தில் முன் அறை போய் இருந்தது. ஒரு மேசை போட்டு அதன் மேல் வேளி நாட்டுக் காயண்டர் தட்டு வைத்திருந்தது. எதிரே திகரத்திலேயே பச்சை பச்சையாக டிராகன் வேலைப்பாடுகள், ஒரு பெரியவகில் போட்டோ மாலை போட்டுப் போட்டிட்டுத் தொங்கிக் கொண்டிருக்க வசைத் முதல் ஸ்தலமாக அவன் "வாங்க" என்றவரைப் பார்த்தான். முப்பத்து நிமிஷங்களும், தலை உலுத்திவிட்டது. என்னை? புறக்கணம் இருந்தது. கடலில் ஒரு பறிதலையக்காத சிகரெட்டுடன் வசைத் தொக்கி சோகல் புறக்கணத்துக்கொண்டே வந்தான். "என்ன வசைத் விளம்பரம் போடவில்லை?"

"உத்தமவசைச் சொல்லப் போன ஆமாம்!"

"என்ன விளம்பரம் தெரியுமா?"

"ஏதோ குதவசைத் தெரியும்."

"போலீஸைக் கூட்டிக்கிட்டு வந்திருக்கிறீர்களா?"

"போலீஸா?"

"மிஸ்டர் வசைத்! எங்களுக்குப் கொஞ்சம் புத்திரசாஸித்தனத்தை பிச்சம் வெச்சிருக்க, உங்களைப் பிச்சுவாழ்ந்து போகப் பண்ணிவிட்டுத்தானே வந்திருக்கிறீர்?"

"சேர்மே! எங்கெல்லாம் போன ஆணையா அப்படி யெவ்வாறும் இங்கே வாரீ. உங்க போர் தெரியுமோ?"

"அருங்குமார்."

"நீங்கதானே?"

"ஆமா, தாங்களேதான். ரொம்பக் கிட்டக் கத்திட்டெங்க இங்கேயா?"

"சேர்மே! அப்படி யெவ்வாறும் இங்கேயே. அருண்! இது பாருங்க. நான் வந்த விஷயம் ப்ரூர் அண்ட் லீம்பிள் கேஸின். போய் போறதுக்குத்தான் வந்தேன்."

"அப்ப எதுக்கு இந்த அமெரிசூர் தனமான மாறுவேஷம்?"

"அது போலீஸுக்குப் பாக்கா காட்டற துக்குத்தான். அவன் முகத்தில் சவசம் தம்பிக்கை ஏதாவது தெரிந்தால் பார்த்தான்."

"மேமே சொன்னுங்க."

"நோட்டுக்களை வாங்கறதுக்குத்தான் வந்தேன் அருண். எங்குட யாராவது வந்திருக்காக்களா நீங்கனா சேக் பண்ணிப் பாத்துருங்க. தவிவாத்தானே வந்திருக்கேன். பார்த்துக்கங்க."

"பார்த்தேன்! போலீஸ் பிங்குல வரப் போயது. அதும் தெரியும். அது இந்த இடத்தை அங்கங்களாலே நென்மத்துக்கும் என்ரு பிடிக்க முடியாது. நிமிஷமா மாத்திப்புடுவோம். கொஞ்சம் உன்னையசிக்கரை உங்கனோட போனும்."

வசைத் தலங்க, "உங்களை மட்டும் நான்தம்பினும். நீங்க என்னை தம்ப மாட்டீங்க?"

"சேர்மே! வரேன்."

திரையகத் தங்கலிக்கொண்டு துறழ்ந்ததும் பிரயித்தான். "இங்கதான் நடக்குதோ!"

"ஆமா! ஓரத்திங் சிங்கதா ஒரு லீட்டில் இவத்திரம் இருந்தது. காய்ப்பாக்கட்டான லீட்டிங். பத்து நிமிஷத்திலே டெம் போலீஸை வேண்டு பண்ணிவிடலாம். வேண்டு பண்ணத்தான் போனோம். இன்னிக்கி என்னைத்தையும் காலி பண்ணிவிடலாமனு உத்தேசம். நீங்கல் ஆர் கெட்டிங் ஹாட்!"

"நீங்க என்னைப் போறத்தவரை வையியேட் வேண்டாம். எங்கக்கா காலி பண்ண வேண்டியதில்லை."

"உங்களைப் போறத்தவரை வையி இங்கே வசைத்! உங்களைத்தான் நீர்த்துக் கட்டினான்னு இருக்கமே!"

"என்னது!"

"ஆமா! இங்க இருந்து எங்கப் பார்த்திடுவோட எம்பத்திவிட்டதவங்க எங்க ரகசி

வந்ததை தெரிவிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தெரியுமா? போதலில்லை, போகக் கூடாது. விட்டு விடுவீர்."

"அப்படியா?" என்றான் வனத்த. அவன் முகத்தில் சலனம் ஏதும் இல்லை.

"உட்காருங்கள். ஸார்மன் பரிக்ஷைம் விளக்களை பாக்கி வைக்கிறா?"

அவன் கெரெட்டை இப்போது பற்ற வைத்து, இழுத்து விட்டு, நிதானமாக அளமானைத் திறந்து, ஒரு பழுப்புக் கைகாரப் பிரித்து, ஒரு தோட்டைக்குள் காட்டினான்.

"இப்பத்தான் பிரித்துப் போட்டிருக்கோம், இன்னும் கொஞ்சம் உலர்த்து சேர்ப்பாயிடும."

வனத்த அந்த நூறு ரூபாய் நோட்டை கால்கள் பார்த்து "ரிமார்க்கபிள். இது மாதிரி நீங்கள் தேரித்த கைலாசு வாரி! இது குஞ்சுமேலே பட்டியலு தியாலியோ அல்லா பட்டியலு பட்டியலு போது இருந்துட்டுப் போகட்டும். வெகி உத்தம்!" என்று.

"இதுவரைக்கும் ஒரு நோட்டு கண்டு பிடிச்சதில்லை மில்டர் வனத்த. பம்பாய், கங்கத்தா, டில்லி, ஆமதாபாத் எல்லா இடத்திலும் தனம் ஏரக்கும் போயிருக்கு. காட்டர் மாரிக்கைப் பாராருங்கள்!"

"பழுப்புப்பூச்சு!"

"பெய்தாளா? கைவாய் நிரடியப் பாராருங்கள்."

"அதே சிறு நோட்டு கண்டால் கைவாய் தண்ணியோட மலிமலி!"

"தண்ணியா?"

"ஆமா. ராஜா ராஜம் கிளைத்து வம்பெனக் கெயிச்சுப் பரிசு உங்க இன்டாக்ஸிபோ பிளாக்குகள் அவம்பாடுகிறதாயின இங்க எவோடும் கிளந்து உங்களுக்கு."

"அஹ்! உங்களுக்கு தெரியுமா உங்களுக்கு?"

"அதுக்குத்தானே உங்கள் பக்கத்திலேயே விளம்பரம் ஆரம்பிச்சிருக்கேன்!"

"இது எப்படி உங்களுக்குத் தெரிய வந்தது?"

"அந்த ரகாவண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைவை நாங்கலும் படிச்சோம்."

"அதைத்தான் வெளிக்கிட்டதா கைபிரி விக் உங்களைத் தொடர்ந்த ஆசாயி சொன்னுனோ?"

"உலகத்திலே ஒரு காப்பிராது அதுர் கிராசிக்கட்டு வேறே காப்பி பார்த்துட்டோம்."

"பாசாயிச்சு!" தன்னை சொந்தமா கண்டு பிடிச்ச இங்க கனரக்கும் வந்துட்டிருக்க. அது ஒரு கப்புப் பண்ணிட்டிருக்க வரைந்த, கணியா வந்திருக்கக் கூடாது."

"போய்ச்னோட வந்திருந்தா உங்களைச் சத்திச்சிதைத்ததர்ப்பரிம கொச்சிருக்காதே."

"உங்கதான் சொப்பு செச்சாணும் உங்களை நாம் விட்டோடுறதில்லை வனத்த!"

"என்ன செய்வதற்கு உத்தேசம்?" என்று வனத்த கவியாருமே.

"எவப்பாடாதிங்க. இத்தி வெளியாசிரிசை கரீற மாநிரி கிச்சுவதை எல்லாம் பண்ண மாட்டேன்."

அவன் பேசிக் கொண்டு மேசையின் இருப்பைவையிருந்து ஒரு நீண்டபி எடுத்துக் காட்டினான்.

"கைக்காக்கமா கச்சிதமா திருக்குறள் மலியும் பதிப்பு மாநிரி இருக்கே" என்றான் வனத்த. "ஹா என் கைவெவ்வாய் நடுங்குமதா பாத்நீங்கலா?"

"செவ்விய வேடிக்கு கோலிச் எதும் கிளையாது. டயீன் ஆகவுண்டா நூறு விடி வரைக்கும்கூட எப்படிவாய் இருக்கு!"

"கைக்கலா இருக்கா?"

"தெவ்வியில்லை, இங்க சத்தம் போட்டா வாருக்கும் தெக்காது."

"உத்தம! வாரி!"

"உய்யு!"

"உய்யு! உய்யு!"

வனத்த! வனத்த!

சுஜாதா

உத்தரப் பிரதேச டென்ஸில் ஆட்டக் காரர் தீபக் பார்க்கலா, ஆசிய ஜூனியர் டென்ஸில் சாம்பியன் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற முதல் இந்தியன் என்ற புகழைப் பெற்றிருக்கிறார்.

தீபக் பார்க்கலா அவரையாத் சர்வலா சாஸியில் பட்டப் படிப்புப் படிக்கிறார். இவரது தந்தை நேரல் பார்க்கலா உத்தரப் பிரதேசத்தில் பெரும் பணக்காரர். இவருக்குச் சொந்தமான சினிமாத் தியேட்டர் என்று. தீபக்கின் சகோதரர் அமித் பார்க்கலாவும் டென்ஸில் ஆட்டக்காரர்தான்.

ஆசிய ஜூனியர் சாம்பியன் தீபக் பார்க்கலா ஒன்பது வயதில் டென்ஸில் ஆட்டத் தொடங்கியவர். இத்திலாஸில் பஸாட்டில் பவித்ரி பெற்ற பிறகு அமெரிக்காவில் உள்ள பஸாட்டாவில் ஹாசி ஹாப்மனிடம் சென்று ஆறு வாரங்கள் டென்ஸில் பவித்ரி பெற்றிருக்கிறார். டென்ஸில்லில் சப் ஜூனியர் சாம்பியன் பட்டத்தை 1975-76ல் பெற்றார். பின்னர் படிப்படியாகப் பல வெற்றிகளைப் பெற்ற அணித்துக்கும் கிரைம் கைத்தாந்த் போல் அண்மையில் கனடாநாப்பாத்தில் ஆசிய டென்ஸில் ஜூனியர் சாம்பியன் பட்டத்தைப் பெற்று மகத்தான சாதனை புரிந்தார். இந்த ஆசியப் போட்டி இந்தியன் குபாக்கோ கந்தாபாத்தில் சுட்டுறவோடு நடைபெற்றது. தொடர்ந்து பல சர்வதேச ஜூனியர் பந்தயங்களில் கைத்தொண்டு 'கை ராக்க' அடையும் ஒப்புப்படை இருக்கிறார் தீபக் பார்க்கலா.

சர்வதேச டென்ஸில் அரங்கிதும் முல் ணைத்துச்சத்திரமாகத் தீபக் பார்க்கலா கடர் விடுவார் என்று எதிர்பார்ப்போம்!

— குங்குமணி

"அதிகம் கவனிக்காதீர்கள் சொக் குங்குமணி."

"நீங்க எப்படிக்க கொடுத்தர் உத்தேசம்?"

"கமோஸ் தேஜுவில் பார்ப்பீம்!"

"கம்பூரா செத்திருவேளியா?"

"ஆமா."

"ஏன்ரு பாதி உயிரா விட்டுட்டு எங்கிங் வெஜிடபிள் ஆக்கிட்டு நிற்க, செய்ந்த வேலையைக் கத்தமாச் செய்திருங்க."

"கவலைப்படாதீங்க கவலை! நான் அச் சடிச்ச நூறு ரூபாய்களைப் பார்த்தீங்க இல்லை? அதுபோல கத்தமாச் செய்திருவேன். காரா கலய் கண்டு பிடிக்க முடியாம."

"காரர் உங்கவிட்ட ஒரு ரிக்கெஸ்ட்."

"என்ன?"

"என்னைத் தீர்க்காததுக்கு மூத்தி ஒரு கடைசி மறவை ஆகச்."

"என்ன சொல்லுங்க."

"உங்க ஒர்க்ஸ் புராவும் பார்த்தனும். இந்த பிரைஸ் மாத்திரம்தான்ரு..."

"இங்கிங், பெய்ஸ் டீர்ட்மெண்ட்டும் இருக்கு பீஸ் பக்கத்தில், அதுக்கும் சினித்துக் கண்ணி எப்படியாகப்படுது."

"நீங்க கெமிகல் இன்ஜினியர்?"

"இங்கிங், பத்து வருஷம் இந்த லீப்டிங் அனுபவம்."

"தோட்டு அடிக்கிறதெய்யா?"

"இங்கிங், அக்கத் தொழிலா?"

"ஓ! பொதுவா என்ன தோட்டுக்களை அக்டரா கலயெட்ஸ் பார்த்தா கண்டு பிடிக்கவாய்னு சொல்லுங்க."

"நம்ம தோட்டு அதுகூட முடியாது, அது இங்கிதான். கெமிகல் அலூமினியம் பண்ணி... இதுக்காக நாப்பதாவிரம் ரூபா செலவுச்சீசேன் கவந்தீ."

"அ... ரா! தோட்ட... காண எருக்க வேண்டாமோ? இந்த பிரைஸ் என்ன விட?"

"இது ஆறு டீர்ட்மெண்ட்."

"ஒ... லீ எக்ஸ் கவுகிவின்களை? எப்படி இப்பொருட் ஸென்ஸ் கிடைச்சது?"

"அதுக்குத்தான் அருளு என்டர்பிரைஸ் என்ஸ் கம்பெனி வக்க ஏஜன்ஸி பிளினஸ் செய்மீசுமோ!"

"ஓ! அப்படியா? உத்தமம். ஆறு இதில் வந்த எாக் மாதிரி ஆகுமா! ஒரு நூறு ரூபா தோட்டு அடிக்க உங்களுக்கு அடக்க விடா எய்வனவு ஆரும்?"

"ஒருண்டு இருந்து."

"ஒரு ரூபா இருபது ஸபா?"

"ஆமா."

"அப்ப எட்டாவிரம் பர்ஸண்ட் கலபம் இந்தத் தொழிலா?"

"எட்டாவிரம் வராது. பத்துக்கு இருபதுன்னு கொடுக்கறப்ப தானாவிரம் பர்ஸண்ட் தான் விடும். ஆறு சிலக்கு?"

"யாத்தையத்தான். கம்மா சொக்கக் கூடாது" என்னுள். தொடர்ந்து: "சிக்கிகே இங்கிங் உங்க தோட்ட, காராவலும் கண்டு பிடிக்கவே முடியாது. இதுவரை தோட்டிய இருத்த கம்பெண்ட்ட் ஏதும் வந்ததே இல்லைன்னுதான் தெரியுமோ!"

"இது பாலுங்க கவந்தீ! பெஸ்கெட்டே இருத்தா உங்ககோட டேஜுசரி! நான்ரு இன்"

திருத்தலம் கண்டேன்!

மும் மூன்று மணி நேரத்திலே இடம் மாறி வாகனமும். எவ்வாறுதவயும் காலி பஸ் ஸ்கீவிட்டுப் பாக்கி இருக்கிறதை பெட்ரோல் போட்டு எரிக்கட்டுப் போடப் போறோம். உங்கனோட, அநே நேரம் பேசிக்கிட்டிருக்க விருப்பமில்லை."

அவர் துப்பாக்கியை எடுத்ததற் தன் மேல் குறிப்பாகத் தவயத் தவயரத்தாடத் தவயித்தான்.

"கொஞ்சம் இருக்க. ஒரு சீக்கெய்ன்ட். என்னை ஒரு மூலத் தவயிட்டு துப்பாக்கியை தவய கொடுத்துக்கொண்டே, தவயப்பாட்டுக்கு அக்கடாங்கு உங்களுக்குத் திரமம் எதும் தவயக்காமத் ததவொன் பவ்வாக்கிடறேன்."

"வவத்தி! அப்படி சமாதவயக் இவ்வை தவய."

"தவய பார்க்கிட்டயும் கொக்கிள். என்னை விட்டிட்டா உங்க கொஞ்சமே தவயத்துட்டு அக்கடாங்கு தொபவயத் தவயட்டுத் தவயறேன்! வக்கித்துக்குப் படிச்சிருக்கேன். அப்பப்ப தவயத் வத்தா அவதவயம் பார்க்குக்கறேன். அப்பறம் தவயா காரி ஒட்டினேன்..."

அவர் சிரித்துக் கொண்டே துப்பாக்கியை வவய்தின் மார்புக்கு நேர் குறிப்பாத்தான்.

"காரி! அருண் காரி! கடைசியா ஒரு சாக்கல் கொடுக்க மாட்டியவ்வா?"

"காரி! வவத்தி நீங்க கொம்ப பார்க்குதுட் தவய!"

"இருக்க இருக்க. ஒவ்வாக்கு வகுது."

"அதவயகம் செத்ததவயப்பறம் போய்க் கவய."

"என்ன காரி திவ்வாமே உடப் போதீம் வவா? அப்போ! ஓக்கிறதை காரி வெய்க் தவய் போறது காரி! எவக்கு இவ்வும் கவயவவம் ஆவ்வை, ஒரு தொவயிவக் காதலிக்கிறேன். என் வரழ்க்கவய இவ்வும் எத்தவையோ கெய்வ வெவ்வயவது இருக்கு. கருப்பயவா ஒரு செய்குட தட்டுவவக்கிள். காவ்வயவத் தவயப்பது துபா பாக்கி இருக்கு. தவயட்ட ஸீக்கிவ்வைவ்வது. என். தப் பாக் புத்தவயம் துப்பயத் தவயத்தாங் படிக்க இருக்கேன். துவாய்வைக் கொயித்துக்கு ஒரு தவய் தொயிட்டு வரவ்வம். காரி! காரி! காரி!"

வவத்த் கொய்க் குடிப்பதற்குள் அத்தத் துப்பாக்கி ஒரு துவயற துய்க் வவறு ஒயித் தது. அத்தக் துய்க் வவத்தின் மார்பில் வவறுபுறத்தில் காரி வவறு குத்திப் பவய்த்து உவ்வை தொதித்து கொவ்வை வவத்த் துய்யுறமாவக் வவய்த்து விழுத்தான். தவய் தவய் படித்துக் கொண்டதில் அவவ் விரக்கவின் கவயே வவறுத் தவய்க்கத்துக்குப் பீக் ரத்தம் வழித்தது. வவத்த் காவ் திரத்து காதலுக்குத் திவ்வயிவ்வம். தொ குடிவயிவ்வம். அவவ் கவ்வகவின் துய் எவ்வவம் வவறுதிரவாக இருத்தது. பவ்யு வட்டவயத்தது. அத்த அருண் பிரசாதோ துமாரோ வவயு குயிப்புவட் அவ்வையே பார்க்குதுக் கொவ்வயுப்பது தொவாத் தெயித் தது. வவத்த் அவவ் காவயிவ்வம் வவறு.

"பெரியசாமி! பெரியசாமி!" வவறு அவவ் வவயிட்டான்.

உவ்வை வத்த பெரியசாமி துயே விழுத்து டெத்த வவத்தவயப் பார்க்குது "கொவ்வாட் வவ்வவா?" வவறுவ்வம்.

தெயிவன் ஒரு திருத்தவய்திவ்வக்கிதிரிவ்வா? அவ்வது அவ்வவயில் ஒரு புவித்தத் தவய்த் துக்குத் செவ்வு வத்திரிவ்வா? அப்படியாவ்வம் அது பற்றி பக்தி மவ்வமும், இவ்வ்வை ரதமும் வரவாற்றத் திரப்பும், தவயக்கவவயும் திவ்வை வவ்வயில் இரு பவ்வவ்வக்கு தெய்ப்பவாத அவ்வில் எழுதுவவ்வம்.

எத்தத் மத்தவவயும் எழுதவவயம். புவவயி பவ்வவ்வம். அதுப்பவவயம். பிரசவமாவ்வம் வட்ட குவரவ்வம். புவவப்பவவ்வக்கு வவ்வக்கமாவ்வை சவ்வமாவ்வம் உவ்வா. தவயி, அது மாதவ்வக் செவ்ற பீக் பிரசவமாவ்வ 28 வட்டகுவரவ்வில், துதல் திரவ்வ்வாவது துய்யுவவது பரிசுத்துரி வவயத் துய்யுவாவ் தெயித்தெயுக்கவப்புவ்வம். துதல் பரிசு ரூ. 250; திரவ்வ்வம் பரிசு ரூ. 150; துய்யுவ்வம் பரிசு ரூ. 100.

துதல் வட்டகுவர ஆவ்வக்கு துதல் காவய் வவ்வ ஆவ்வவவயிவ் பிரசவமாவ்வம்.

பிரசவமாவ்வாதவத்தவத் திருப்பிப் பெறப் போவ்வ தவய் தவய் ஒட்டிய வவ விவ்வாவ மிட்ட உவ்வவவயக் வட்டகுவரவவ்வக் கவயை அதுப்புவத் வெவ்வமும். கடிதப் தொக்கு வரத்தக் கிவ்வவாவது. உவ்வையிவ்வை "திருத் தவயம் வவ்வை" வவறு குறிப்பிடவவயம்.

ஆசிரியர் கவ்வை, செவ்வை-500023

"ஆதா! பெரியசாமி! காவ் வத்ததாந்தா?"

"பத்த திரிவ்வத்திவ் வத்ததும். திரவ்வை..."

இதை எவ்வை பவ்வறது?"

"பீக்கவ்வை வெட்டிப் புவவத்த்வவ்வம்."

"தேவம் இருக்கதா?"

"ஏவ்?"

"இவ்வை பீக்கவ்வை தொயில் வர்த்தக்கு எத்தவத் தேவமாவ்வ?"

"அப்ப் தொட்டுட்டுப் தொயிரவ்வமா?"

"திரவ்வை புக்கட் தொயுவா இருக்கு. உடவை புறப்பட்டுடறதுதான் திவ்வது."

"பெட்ரோல் எவ்வவவது இருக்கு?"

"ஒரு புத்ததான் இருக்கு. பத்தவெவ்வைட்டு தொயிரவ்வம்... திரவ்வை வவ்வ வத்ததும்."

பெரியசாமி வவ்வத்திவ் உடவை ஒரத்திவ் ததரவெவ்வது இருத்துப் தொட்டவ்வம்.

"துதல்வ பீரெக் சாமாவ்வகவ் தொட்ட பவ்வவ்வை."

"நீங்க் கிவ்வயுக்க. தவய் பார்க்குதுக் கறேன்."

"இவ்வை எவ்வை பவ்வவ்வை?"

"துய்யைப்பொட் துய்யவ்வா தொட்டோவ் வத்திப் பத்த வக்கிறேன்..."

அப்பாவது தவயவ்வக்கு வெவ்வைய துய் வகு வது தெயித்தது. (தொடருவ்வம்)

என்னப்பா, குடிச்சுட்டு
நீங்க சீராய்டு கையாடலா...?

சுதான் நீங்க சீரான் காய்த்து
சூடும் குடிச்சு சூடாயிட்லாம்!

இது சீரோடு செல்லுகிற சூடும்
இதில் தயவுசெய்து யார் சொல்லக்கூடும்!

நான்னா இந்த
புள்ளத்தான்...
இப்படிதான்
நான்னா...
காப்போம்!

சூடிக்க சூடு மகாபித்தான்... சிலளை மகாக்க
மகாக்க சூடாயிட்லாம்.. சிலளை மகாக்க
சூடு மகாபித்தான் சூடித்திடலாம்!
சிலளை சிலளை சூடித்திடலாம்!
நான் என்ன செல்லேன்! யா... யா...

சும்மக்க சூடு பாடபடி!..
சிலையுத் காய்க்கக்க
சிலையு பாடபடி!

திருடிய திட்ட எம்மன்ன?
பாடிய பாட்டென்ன?
திருடிய திட்ட எம்மன்ன?

உம் புதுவன்
குடிச்சுட்டு சீராவ
பெட்டைக்கு
தொல்ல வந்தா...
தாமரை...
திருடி குடிச்சுட்டு

பாஜாப் புது உலகம்
என்குபாம் மதுமயக்கம்!

'தன்னிய்யலை தாமரைப்பு
தன்னாடுதே சிலைகளிலே!

திட்டாடல் 'பாடியில்' கேட்டு ருசிப்பதில் தான்
தகம், தகம், தகம்! ஸ். ஸ். ஸ். வறாய்! வறாய்!

தன்ன தான் (இ)பாண்டி
தான் எப்படித் தான் திருவது?

சினிமா பாடியல்...
...BOTTLE!

அவள் எப்படி இருப்பாள்?

நினைவாக காதலிப் பார்த்தான் சகா தேவன். ஒன்றும் சரிவரத் தென்பதில்லை. யார் யாரோ சினிமா நடிகைகளின் மூலங்கள் தான். அவையெல்லாம் பாய் நினைவில் மிதத்தன.

எட்டு வருஷங்களில் அவளுக்கு உடய மூகம் கத்தமாய் நினைவிழந்து போய்விட்டது. மூடி, புறம்? போய்விட்டது.

மேயேயிருந்து உறுமிக் கொண்டு இறங்கி வந்த காரி ஒன்றுக்கு வழி விட்டுக் காலர ஓரமாக ஒதுக்கினான். கார் இன்னின் ஓரண்டு பன்னி நின்று போனது. காணியில் புறம்பட்டிலிருந்து இதைத் தொல்லை. இப்போது மலையில் பாசுதையில் நின்றுகொண்டிருக்கிறது.

சதவைத் திறந்து வெளியே வந்தான்.

எதிரே பார்த்தான். அவனுக்கு நன்றாகவே விபர்த்தது. அந்தக் குளிரும்.

'மரணம் பள்ளம் - கவனமாக ஒட்டவும்' என்று சப்பிரதாயமான பிரட்டைப் போதாதென்று மண்ணை ஒரேம் பெருக்கல் எதும்கூடும் என்று படம் போது.

அருளு நினைவுக்கு வந்தான். இன்று காணியில்தான் அவனைப் பற்றிய செய்தி கண்ணில் பட்டது. பாலிப் பெண், அவளுடைய மூலம் தான் என்ன மூலம் தும் நினைவில் வரவே மாட்டேன் என்று அடம் பண்ணுகிறது.

"...கிராமத்தைச் சேர்ந்த சௌ சேவதி அருளு மக்தொத்தா தேற்ற இரவு தன் அறையில் பிணமாய்த் தொய்வித்து எண்டு பிடிக்கப்பட்டது. மரணத்தின் காரணம் கொடுமை தற்கொடுமை என்று..."

மதுபடியும் அந்தச் செய்திக் குறிப்பைக் கவனமாய்ப் படித்தான். அது கொடுமையானது என்று? தற்கொடுமையானது என்று? அவளுடைய கால்கு தாண்டான் காரணம் என்று கூர் விட்டுக் கத்த வேண்டும் போல் இருந்தது.

'பாலி! இப்போது திருந்தினாளை... உன்னுடைய கையாலாகாத தனத்தினால் தான் ஒழிந்து போனேன். நிம்மதியாய் இரு...' என்று அருளமாய் நின்று அவள் காய்த்துமே மாநிலி ஒரு நிழலாட்டம்.

விஸ்வரூபம்

விஸ்வரூபம்

விஸ்வரூபம்

விஸ்வரூபம்

விஸ்வரூபம்

விஸ்வரூபம்

சிப்ர. பாலன்

இன்னும் அரை மணி நேரத்தில், மலைச் சரிவுக் கிராமத்தில் அருளு மயமொன்றா எங்கிற வெவ்வேறு பூரணமான இறுதி மரீயாண்டனாடன் 'புறப்பட்ட தயாராக வைக்கப்பட்டிருப்பான். அவனதுகாச வாகுவினைத்திருந்த மலையினக் மாணியின் மனம் காலுக்கு செலியெயும் நிறங்கப் பண்ணியது. பத்து நிமிடப் போராட்டத்துக்குப் பிறகு கார் புறப்பட்டதுத் தொலைக்கிறேன் என்று உறுமிக் விளம்பியது.

கார் சென்று கொண்டிருக்கிற போதே அவனுடைய சிந்தனை அருளுவை நினைவுக்குக் கொண்டுவரப் பட்டாது பாடு பட்டது.

குறுகுறுவென்ற மலைப் பிராந்தியம், போஸ்ட் மார்க்டம் அடி உடல் விடைத் திருந்தால்கூட அவளை அதற்குள் அடக்கம் பண்ணியிருக்க மாட்டார்கள். கடைசிகடை சிவாக் அவளைப் பார்த்து—

“இனிமேல் என்னை வந்து பார்த்து மாலை போட்டு என்ன செய்யப் போகிறாய் தெவன்?”

தன்னிசையாய்க் கார் விவக்குப் பரகதையி் திரும்பி நிற்கிறது. வெள்ளை வெள்ளையாய்க் கட்டடங்கள், மலை நிலத்தின் அழகு தெவ்வதனான மரங்களைப் பிடுங்கி எறிந்து விட்டு வெளும் கட்டடங்களைப்போட்டு வைத்திருந்தார்கள். இன்னும் மூல்கிற நிமிடத் தில் அந்த வீட்டை அடைந்துவிட்டான்.

அதற்குள் ஒரு முறையிலும் அவளை நினைவுக்குக் கொண்டு வந்து பார்த்து விட வேண்டும். காரை நிறுத்திவிட்டுச் சிறு

இறங்கினான். பள்ளத்தில் ஒரு வீட்டில் முன்னும் ஹே நிரண்டிருந்தது.

‘வாகுங்கள்... வந்து என்னை உங்களுடைய வளரக் கரியமல’படுத்துக் கொள்ளுங்கள்...

‘என்னை வாரோ கொள்ளுவிடப் போகிறார்கள்... என்னை நிச்சயமாகத் தொன்றுதது. என்னை பிரமையோ இல்லை... நிச்சயம் நான் காலத்தாகப் போகிறேன், அதற்குள்...’

அந்தக் கடிதத்தை ஒரு முறை நினைவுக்குக் கொண்டு வர முயல்விறான். அருளு—அவளுடைய மூலம் மட்டும்...?

வானத்தில் மெலக் குழப்பங்கள், அதுவே ஒரு வித்தையாய், சுழன்று ஆர்ப்பரிக்கும் மெலக்களிடையே ஒரு மூலம்... தெனியிய வாத முகமியவாத மூலம், தனியே கொள் மாப் ஒரு மூலம்...

‘ஓ...அருளு...’

வித்துக்கும் மண்ணுக்குமாய் விவ ருபமெடுத்து அவன் நின்றுள்ளா? பாதி மூலம்... பாதிப் பசுமை... இது என்ன ஒரு வித்தியாசமான மெர்மெய்ட் மாநிலி...

மியலினை மாணவைக் கையிள் எடுத்துக் கொண்டு படிக்கலிள் இறங்கினான் காரதெவன்.

வீட்டை நெருங்க, நெருங்க அவனுடைய காய்கள் துவண்டன.

மெளன அஞ்சலியாய்க் கண்ணீர் மயர் கடைச் சோகித்து கொண்டு அருளு மல் நெறாந்தரானிள் அருகே அந்தக் குழந்தைகள் நின்றுகூதனர்.

அவனுடைய தொற்றப் பொலிவு மரணத் திக் இன்னும் உருவமான சோனையுடன்

திருந்தது. மாணியை மெல்ல அவன் காய
டியில் வைக்கப் போனபோது யாரோ அவ
னைத் தடுத்தார்கள்.

மாணியை அவன் மார்பில் புரளுவி
மாதிரி போட்டுவிட்டு அவன் வெடித்தான்.

"நீங்கள்....?"

"கொதேவன். கொய்யப்பத்தாரிலிருந்து
வருகிறேன்."

"மிஸ்டர் கொதேவன்! நீங்கள் எங்க
னோடு வருவோமோம். அருளு மங்கோதரர்
கொலை செய்யப்பட்டான். தெரிந்ததான்
வருகிறீர்களா?"

அவன் அவ்வளவு அதிர்ச்சி வண்டவையிலும்.
"ஓரளவு அறிந்தேன். ஆனால் நான் வந்தது
செய்திப் பத்திரிகைக் குறிப்பைப் பார்த்து
விட்டுத்தான்." என்று சொல்லிக்கொண்டே
அந்த ஆர்வியச் செய்தி எட்டை அவரிடம்
கொடுத்துப்போது அவர் அதை, ஏன் அவனைக்
கூட வட்டியம் பண்ணவில்லை.

நடத்தான். சற்றே திரும்பி அவனுடைய
முகத்தைப் பார்த்தான். எட்டு வருஷத்தில்
சொம்பவும் மாறிப்போன மாதிரி தோற்றம்.
"அங்கறக்கே என் கூடுப்பப்படி நாம்
உய்யானம் செய்து கொண்டிருந்ததான் இன்
னதற்கு இப்படிச் செய்துக் கிட்டக் காட்
டுதேன்..."

காலம் திரியத்தில் அவனை உட்காரச்
சொன்னார்கள். என்னென்னவோ மெட்டைச்
சூரித்துக் கொண்டார்கள்.

"மிஸ்டர் தேவன், நீங்கள் இங்கே வராமல்
கிணத்தாலும் நாங்கலோ உங்களைத் தேடி வந்
திருப்போம் உங்களைப் பற்றிப் சகல விவரங்
களும் மிக் அருளு மங்கோதரரின் குறிப்
பெட்டிக் இருக்கின்றன தங்களை யாரோ
கொன்றுவிட்டுப் போலதாகவும் எழுதிவைத்
திருக்கிறார். உங்களுக்கு ஏதேனும் தகவல்
உண்டா... இது 'சுயராசுருவேஷம்' கேஸ்
மெல்லிய கவிதை இறுக்கிக் கழுத்து தெறி
பட்டு மரணம் அப்பறம் தொங்க விட்டிருக்
கிறார்கள். இரண்டு பேர் சம்பந்தப்பட்டிருக்
கலாம் என்று தெரிகிறது."

"இங்குபெட்டர்! நான் அருளுக்கைப்
பார்த்தே எட்டு வருஷங்களாகி விட்டன.
போன மாசத்தான் நான் ரோயல்புத்தார்

வந்தேன். போன வாரம்கூட அவனை
மிருத்த எண்குக் கடிதம் வந்தது. அதில்
தான் எனக்கும் எழுதியிருந்தான், தன்னை
யாரோ கொன்றுவிட்டுப் போகிறார்கள் என்று.
நான் வெறும் பிரமையாய் இருக்கும் என்று
நினைத்தேன். சிறுமகனே...." அவனும்
மேலே முடிக்க இயலவில்லை.

"இங்குபெட்டர்! இது வெறும் கொலை
தானா இல்லையென்றே ஏதாவது?"

"மிஸ்டர் தேவன்! உங்களுக்கென்கிண்கு விடை
இருக்கிறது. ரேப் அண்ட் மார்ட்ரான்."

அவன் குமுறினான். இது இரண்டாவது
முறையா... "கடவுளை" என்று கத்தினான்.
என்ன என்னை மாதிரி இங்குபெட்டர்
நிமித்தான். "இது உங்களுக்கு உதவலாம்
இங்குபெட்டர் மிக் அருளு ஏதாவதே
ஒரு முறை இப்படி..."

"மெக்... புரொஸிட்..." என்று இங்கு
பெட்டர் நிமித்த உட்கார்த்து குறித்துக்
கொண்டத் தயாரானான்.

சொன்னான். அந்த மனது இருட்டில்
அவனும் அவனும் கங்கெட்டு ஆராய்ச்சிக்
காகப் போன இடத்தில் எட்டு வருஷங்
கள்க்கு முன்னால் நடத்ததைச் சொன்னான்.

"அவன் எங்கள் நண்பன்தான்... அப்
போது போலீஸுக்குப் டாக்டர் தரவில்லை.
அருளுதான் வேண்டாம் என்று பீடிவாதம்
பிடித்துத் தடுத்தான். அவன் அப்போது
வணை விட்டு முடிப் போய்விட்டான்."

"பெயர்... விவரம்?"

"கிண்குக்காத் என்மா என்று பெயர்.
அவனும் இப்பொழுது கங்கெட்டு வரவர
கத்தான் இருக்கிறான். அவன்தான் இப்பவும்
என்று சங்கு இங்குபெட்டர் சொல்ல முடி
வும்! அதுவும் எட்டு வருஷமாகிவிட்டது"

"மிஸ்டர் தேவன்... அது உங்களை அவனை
இங்கில், மிக் அருளு அன்றற்கு அப்படி
ஆனதுதான் நீங்கள் கம்புளன் செய்து
கொள்ளாமல் இருக்கக் காரணம் இங்கிலா?"

"ஓரளவு கண்ணை இங்குபெட்டர்...
ஆனால் மனக் கொந்தம் சமர்தானாகிறது.
-ரெண்டு பேருக்குமேதான் - கய்யானம்
பண்ணிக்கலாம் என்று வாதமிருந்தோம். நடு
விசை நான் ஜோர்மனி போய்விட்டேன்."

இங்குபெட்டர் விசித்தான். "எதற்கும்
இருக்கட்டும். ஒரு சீர்ட்மெண்ட் எழுதிக்
கொடுத்து விடுங்கள். உங்கள் சாட்சியமும்
தெனப்படலாம்" என்னார்.

அவராம் அவரமாய் அவன் எழுதிக்
கொடுத்தான். "நான் கொய்யப்பத்தாரில்
தான் இருப்பேன்... இங்கும். பதினாந்து
நான்... அப்பறம்..."

"அவ்வளவு தேவையெல்லையெல்லாம் தேவன்!
நீவனம் முன்ன நாட்கள். ஆன் எங்கள்
கார்ட் சிக்குருள் பாராய்கள்."

கொதேவன் விசித்துக் கொண்டான்.

ஈவ அ. க்கம் முடிவினவரை ரொம்பவும்
போழமையாய் இருந்தான். அவனுக்கே
ரொம்ப விப்பாக இருந்தது. எப்படித்
தன்னை அவரைப் பார்த்துக் கொண்டு
அவ்வளவு நேரம் திக் முடித்தது?

காலங்காலம் தாவரை மணி. பன்னக
களில் இருன் திரம்பி ஓடு பனி கும்பல் கும்ப

அவர் : உங்க ளாட்டியப்
பள்ளி ளங்குக் கட்டுத்தா?

இவர் : நடக்கிறதாவது!
மாணவிகள் குறைத்து பேசும்
ராட்டியப் பள்ளி ஆடவே செய்
கிறது! - கல்கத்தா 'மிக்கி'

**தாமதமேன், தருணமே
கண்டுபிடிக்கவீர் தரத்தில்
உயர்த்தியான காலமேன்.**

புதிய வகை காலமேன்

- உயர் வண்ணச் சாயங்கள்,
- உயர்த்தியான நறுமணம்,
- உயர்த்தியான பரவல் திறம்

மூலக்கச் சரும நிறங்களில்
வருவது வகை காலமேன்
ஒன்றுதான்.

வருவது சருமத்தோடு
இசைந்திடும் வகை காலமேன்
மென்மையும் கமழ்விறது வகை
காலமேன். உயர்த்தியிலும்
உயர்த்தியானதே உயர்த்து
உயர்த்து : வகை காலமேன்.

எழிலோடு மருந்திழையும்
முழு நாள் மூலம்.

Lakmé

அழகுராணி! சுருந்தராணி!!

மெடிமிக்ஸ் உயிர்மய
மேனியை பாதுகாப்பதோடு
அழகாகவும் வைக்கிறது.
மெடிமிக்ஸ் உயிர்மய
அழகுராணியாக மாற்றுகிறது.
மெடிமிக்ஸ் உயிர்மயக்கு
வெள்ளை நோயாளிகள்
பரவாமுட்டும் மனததைத்
கொடுக்கும் சுருந்தராணி.

மெடிமிக்ஸ்

ஆயுர்வேத டிரய்லட்சோப்ப

- முடிப்புது
- தேயல்
- கரும்புச்சி
- சேத
- வேர்க்குரு
- வந்துள்ள பகல
- கிரங்கு
- கர்ப்பம்

CHIDAYE PHARMACEUTICALS, Madurai, India

MOD 17 CP-5

**அறுவை சிகிச்சை இன்றி மூலத்தை
சுருக்குவீர் நமைச்சலையும் வலியையும்
அபூர்வ மருந்தால் விரட்டுவீர்**

நியூயார்க்—மருத்துவ விஞ்ஞானத் துறை இப்போது பெருமளவில் மூலநோயை அறுவை சிகிச்சை இன்றி சுருக்கும் ஒரு மருந்தைக் கண்டு பிடித்துள்ளது. மூலநோயால் ஏற்படும் வலியும் நமைச்சலும் நீங்கி, அதிவினரவில் மூலம் சுருங்கி குணமேற்பட்டிருப்பதை டாக்டர்களின் பரிசோதனைகள் நிரூபித்துள்ளன. பல ஆண்டுகள் மூலநோயால் துன்புற்றோர் கூட, "மூலநோய்ப் பிரச்சனை முடிந்தது

விட்டது" என்று மகிழ்வதாக கூறப்படுகிறது. இப் புதிய மருந்தான ப்ரெபரேஷன் எச் களிம்பு, மூலத்தை சுருக்க உதவுவதோடு, நமைச்சலை நீக்கி வலியைத் தணிக்கிறது; மலப் போக்கின் போது வலியைக் குறைத்து எளிதாக்குகிறது. ப்ரெபரேஷன் எச், இடும் குழாயுடன், 30 மற்றும் 50 கிராம் ட்யூபுகளில் எல்லா கெமிஸ்ட்ருகளிடமும் கிடைக்கிறது.

* Regd. User of TM: Geoffrey Manners & Co. Ltd.

252-PH 92 TAM

லாய் மிகக்கத் தொடங்கி விட்டது. காரைக் கொப்பினை.

அவனுடைய மனம் இப்போது யோசம் இருந்தது. வரும் வழியெல்லாம் திரைக்கு வராத அருளு மந்திரைத் தராவின் முகம் திரைத்தரமாய் நெஞ்சில் தேங்கியது. அது நிம்மதியா சங்கடமா?

"பாவி! உன் சகலம் தீர்த்தது. போ. நிம்மதியாய் எங்காவது ஒழி..."

திரும்பிப் பார்த்தான். பின் லிட்டின் வெறுமை அவனை மிரட்டியது. ஒரு குதூசக் கில் சரிவலிருந்த காரைச் சரிப்படுத்திப் பாணதையைக் காட்டினான்.

பதிலிந்து நிமிடங்களில் அதை இடம்... 'மரணப் பள்ளம்... சுவைமாக ஒட்டவும்...' மண்டை ஒழும், பெருக்கல் எழும்புகளும்...

இன்னும் ஒரு தோர் பின் பாவையில் கீழே இறங்கிவிட்டால் - அப்பதும் பாதுகாப்பான நெஞ்சாலைப் பயணம்தான்.

பாதுகாப்பு - எல்லாவற்றிலும் தான்... சனியன் பிடித்த கார்... அந்த மண்டை மோட்டுப் பெருக்கலில் சம்பந்திக் மோதி தின்றது.

"கீழே பார்த்தாயா... தூள் தூளாய் உன்னையும் வாரிப் போட்டுவிடுவேன்..." என்று மிரட்டியது.

பாவி வெவ்விட பனிப் படவத்தை மிரட்டிச் சிரித்தது. மறுபடியும் மேகங்கள் சழன்று சழன்று அந்த மனிதப் பருதியை ஆக்கிரமித்தன.

கெரெட்டை எடுத்துப் பற்றவைத்தான். மறுபடி புதை வளைபக்கல்... விண்ணுக்கும் மண்ணுக்குமாய் அவனுடைய தோற்றம்... மறுபடி விசுவரூபம்... மேகங்களே முகமாய் சுத்தமாய் உடம்பாய்...

"என்ன மிரட்டுகிறாய்?"

பாணத ஓரத்தில் காரை விட்டு இறங்கிக் கீழே பார்த்தான். அப்படிப் பார்த்திருக்கக் கூடாது சகாதேவன். அப்படியே தலை உதறிச் சரித்து... கீழே கீழே... பன்னத்தில் மோதிச் சிதறினான்.

அருளு உயிருடன் உள்ளவரை தவக்கு நிம்மதி இல்லை என்று முடிவு செய்து விசுவரூபமான ஆட்களை ஏன் அவரை முடித்த பிறகும் அவனால் தப்ப முடியாமல் போயது.

சட்டம் விழிப்புற்று அவன் அகப்படும் வரை அருளுவால் காத்திருக்க முடியவில்லை. அவனுடைய விசுவரூபம் கணதையை முடித்து விட்டது.

அங்கே-

இன்னப்பெட்டின் முன்னால் மக்களை நாயரி ஒரு சின்னக் காகிதத்தைக் கொடுத்து என்னவோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

"எசுமான்! ரண்டு ஆளுக் முந்தா நாலு காதுவே சூடு செவதி அம்மா விடு எங்கேயு கேட்டாங்க.. அவங்க கொண்டு வந்த கடிதாசங்க இது..."

அந்த முகவரிச் சுவெருந்ததை வைத்து இன்னப்பெட்டர் மேடு புருவத்தை உயர்த்திய போது-

அங்கே சகாதேவனின் ரத்தத் துளிகள் திட்டுத் திட்டாய் மனிதப் பாணதையில் சைதயத் தொடங்கி விருத்தன!

அருள்வரது

அழிவில்லாத அன்பு

மனிதனுயிருந்தாலும் மிருகமாயிருந்தாலும் பறவைவாக இருந்தாலும் உயிரினங்கள் யாவற்றின் மீதும் மனிதன் அன்பு செலுத்தப் பழக வேண்டும். அன்பில்லாத வாழ்க்கை விண் வியர்த்தமே. எல்லோரிடத்தும் அன்பு செலுத்தும் தன்மை நம்மிடம் திறைந்திருந்தால் துக்கத்துக்கே இடமில்லை. குழந்தைகளைப் பாடுங்கள். அவர்களிடம் அன்பு பொங்கி வழிவிறது. ஆனால் வயது ஆக ஆக அவர்களுடைய அன்பு குறைப ஆரம்பிக் கிறது. அன்பு என்பது என்ன? ஒரு தாய் தன்னுடைய குழந்தையிடம் காட்டும் அன்பை இதற்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம். பெற்றோரிடம் பற்றில்லாத பிள்ளைகளை உலகத்தில் பார்க்க முடியும். ஆனால் தன் குழந்தையிடம் பாசமில்லாத தாயைப் பார்க்கவே முடியாது. தாய் தன் குழந்தையிடம் காட்டும் அன்பைப் போலவே நம் முடைய கைத்தையிட மற்றவர்களுடைய கைம்தான் அதிக முக்கியமானது என்று திரைக்கக் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

இந்த அன்பில் வேதனையும் இல்லாமலில்லை. ஏனெனில் ஆரம்பம் என்றிருந்தால் அதற்கு முடிவும் இருக்க வேண்டுமென்பது பொது விதி. நாம் மிகுந்த அன்பு வைத்துள்ள ஒருவர் மரண மடைந்து விட்டால் ரொம்ப மன வேதனை அடைகிறோம். இதற்காக நாம் அன்பை வளர்க்கக் கூடாது என்று சொல்ல முடியுமா? ஆனால் அழிவில்லாத அன்பு என்றிருக்கிறது. அதைப் பழகிக் கொண்டால் வேதனைக்கே இடமில்லை. அதுதான் கடவுளிடம் அன்பு செலுத்துவது. அழிவில்லாத கடவுளிடம் செலுத்தும் அன்புக்கு அழிவேது?

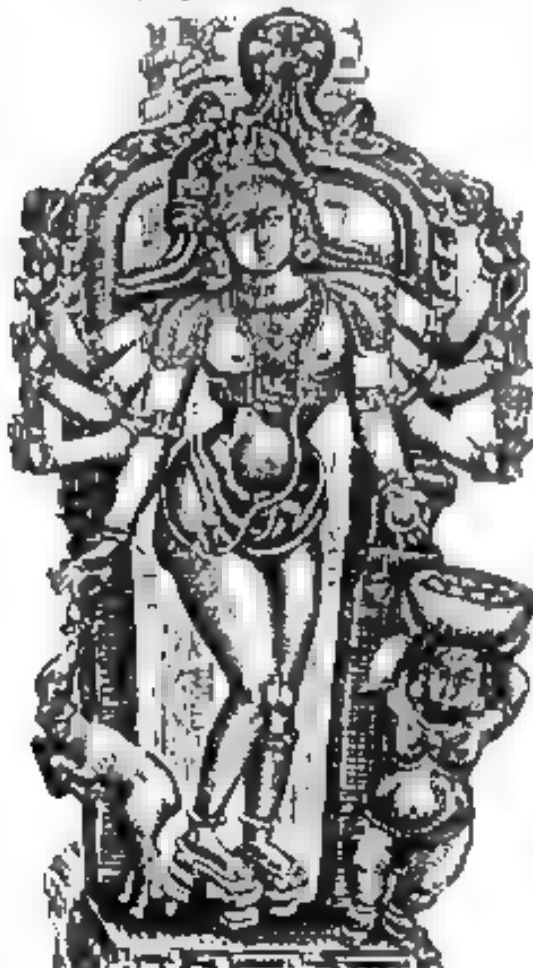
-காஞ்சி காமகோடி போதியி ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர சுவாமி சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள்

கல்லில் மலர்க்கு காவியம்; 1

பேரூர்

கொங்கு மண்டலத்தில் கோயம்புத்தூருக்கு அருகில் காஞ்சி ஆற்றின் கரையில் உள்ளது பேரூர் மேலேச் சிதம்பரம், பிறவானெறி என்ற பெயர்களும் இதற்கு உண்டு. இங்குள்ள ஆலயத்தில் கலைகளும், கற்பனை நலமும் செறிந்த சிற்பங்கள் பல உள்ளது அளவாளும், தாத்தாளும் பெரியவை.

ஊர்த்துவ தாண்டவ லுர்த்தியம், கஜசம்மதார லுர்த்தியம் போகடனாகும் வணத்தக்கவை கஜசம்மதாரகும் போகடனாகும் "எண்டோள்சம்" என்ற பெயருக்கு ஐதர எட்டெட்டுக் கரங்களுடன் காட்சியளிக்கின்றனர் ஆனால் ஊர்த்துவ தாண்டவ மட்டும் பதினாறு கரங்களுடன் விளங்குகிற எட்டு திக்களை

மட்டுமின்றி பதினாறு கோணங்களையும் ஆக்கி யித்துக் கொண்டிருப்பதையே அளவ நமக் குணர்த்துகின்றன. ஊர்திய திருவடி பூஷணங்களும், மேல் கோக்கிய திருவடி வானுலகையும் ஆக்கியிருத்துக் கொண்டுள்ள தையும் உணர்த்துகின்றன.

ஊர்த்துவதாண்டவருக்கு இடப்புறத்தில் திருமாளும், வலப்புறத்தில் பிரமனும் நிற் கின்றனர். பிரமனுக்கு ஐந்து தலை காணப்படுகிறது. தக்கன் வேர்வியில்தானே பிரமனுடைய தலை ஒன்று கொய்யப்பெற்றது நான்முக்குளம்? அதற்கு முன் இத்தாண்டவம் கடந்தது என்பதைக் குறிப்பிடவே இந்த அமைப்பு.

காரைக்கால் அம்மைவாயர்:

சிவனாகுளம் மாங்கனி பெற்ற புனிதவதி என்றும் பெருமாட்டியே காரைக்கால் அம்மைவாயர், சிவன் காலடியில் மேய் குழைக்க இருக்கவேண்டும் என்று வாய் கேட்டுப் பெற்றார். மேய் வடிவம் கொண்டாலும் நாயன் மார்களில் ஒருவராக குத்திராட்சம் அணிந்து தெய்வீகக் கலையுடன் விளங்குகிறார்.

சிவபெருமான் அருளிய வண்ணம் திருவாலய் காட்டில் அவன் திருநடனம் காண்டு அவனடி மீழலில் இன்புற்றிருந்தார். அந்தக் காட்சியையே இங்கும் காண்கிறோம்.

இதேபோன்ற மற்ற சிற்பம் கம்போடியாவில் மாத்திரமே உண்டு. ஆனால் அம்மைவாயரின் இந்த அழகு இல்லை.

மது முன்னோர்கள் நமக்குப் பரம்பரைச் சொந்தாக அளித்துவிட்டுச் சென்றுள்ளது இந்த கலைப் பொக்கிஷங்கள். இன்னறைய மதிப்பீட்டில் இச் சிற்பங்கள் பல கோடி ரூபாய்க்குச் சமை இந்த அரிய பொக்கிஷத் தைக் கட்டிக் காப்பாற்றிப் போற்றி, வரும் தலைமுறைவினாளுக்கு அளிப்பது நம் கடமை. மது பண்டி.

தலைமுறை தலைமுறைபாக வந்த கலைப் படைப்பின் அடிப்படை நாய்கை என்னும் பத்தியும், நேர்மை என்னும் சத்தியுந்தான்! அந்த அடிக்கவட்டைப் பின்பற்றுவது மது கைப்பி மில்ன் "செய்யும் தொழிலே தெய்வம்; அதில் நேர்மையே மது செய்வம்" என்ற குறிக்கோளுடன் மக்களுக்குச் சேவை புரிவதையே தலையாய கடமைபுகக் கொண்டு விளங்குவது மது கைப்பி மில்ன்!

லக்ஷ்மி மில்ஸ்
கம்பெனி லிமிடெட்
கோயம்புத்தூர்

ஜோக் எழுதுகிறோம்

கார்டுமீஸ்ட் உமாபதி எழுதிய ஜோக்குகளின் மூல வடிவம்:

● மூக்கைப் பாடு மூக்கை... எப்படி இருக்கு தெரியுமா?

● உங்களைக் கொட்டையாட்டாட்டா!

● பிரதமர் வெட்டுவது எதைக் குறிக்கிறது தெரியுமா? மிகச்சார வெட்டை!

● பெண்ணைக் காலில் இருக்கும் தட்டு எதைக் குறிக்கிறது தெரியுமா? பண்டங்களில் தட்டுப்பாட்டை!

● இந்த மாதிரி மீசை எப்படி வளர்கிறது?

● ஐயப்போ! நான் சொன்ன மாட்டேன். நீங்கலும் வளர்த்தாய் டயானா அம்மாவுக்கு இடைஞ்சலாகப் போகிறாள்!

இந்த மூன்று ஜோக்குகளின் மூல வடிவத்தையும் சரிவாக பூதித்து எழுதியவர்களுக்கு மில்லம்.

இரண்டு ஜோக்குகளின் மூல வடிவத்தைச் சரிவாக பூதித்து எழுதியவர் ஒருவரே.

நி. வி. பஞ்சாபகேசர்,

33-3, காதுமலை காலனி,

திருச்சி-20.

இவர் பரிசுத் தொகையாக ரூ. 500ல் மூன்றில் இரண்டு பாகமான ரூ. 333 பெறுகிறார்!

ஒரே ஒரு ஜோக்கின் மூல வடிவத்தைச் சரிவாக ஊதித்து எழுதியவர்கள் 47 பேர். இவர்கள் ரூ. 500ல் மூன்றில் ஒரு பங்கு தொகையாக 167 ரூபாயைத் தங்களுக்குத் தமமாய்ப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

1. ஆர். செங்கல்நாராயண், செங்கல்-1.
2. சாமித்திரி கோபாலன், பம்பாய்-83.
3. மலர் மட்டத்தை, பெங்களூர்-53. 4. கே. நடராஜன், சிக்கந்திரப்பாடி. 5. ஆர். கல் தாண்டி, கோயில்பட்டி. 6. கு. ராஜாராஜன், தஞ்சாவூர்-3. 7. ஸ்ரீமதி பத்மா நாமோதர சாமி, கோவை. 8. மிஸ் ஜோதி சுப்பிரமணியன், சென்னை-18. 9. ஸ்ரீமதி என். விஜய கவுமரி, சென்னை-17. 10. ஆர். ராமலாத்தி, சென்னை-24. 11. கா. க. சிவம், சென்னை-7. 12. வி. கவிதா, பெட்டையாத்தேடி, திருச்சி. 13. எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன், தாத்தாச்சேடி. 14. ஸ்ரீமதி ஜோ ரவிச்சந்திரன், புதுதில்லி. 15. ஸ்ரீமதி எம். எஸ். மகேசுவரி, ராஜபாளையம். 16. எஸ். க. அனாராது, செங்கல்-3. 17. ஆர். நெடுஞ்செழியன், பெரும்புலியன், தாது. 18. எஸ். ஸ்ரீபாஷா, பொன்னாச்சி. 19. ரா. ஸ்ரீதேவாமி, சென்னை-16. 20. சி. பூபால் சிங், சென்னை-35. 21. விவாசமிங்கர்.

22. ஆர். ரவி, சென்னை-83. 23. கே. வனஜா, சென்னை-18. 24. ஆர். ஜி. ஜி. ஜி. சென்னை-83. 25. பி. முரளி, கோவை. 26. எஸ். சந்திரசேகர், பம்பாய்-71. 27. கே. கணபதிநாமன், பம்பாய். 28. இரா. இராஜாமணி, விருதுநகர். 29. ஸ்ரீமதி பி. வி. இத்திரா, தர்மபுரி. 30. ஸ்ரீமதி கவுமரி சந்திரன், கல்கத்தா-29. 31. வி. எம். தர். சென்னை-17. 32. எம். பி. சோராமன், கல்கத்தா. 33. எம். ஏ. ஜீவன், கோவை. 34. கே. மாவதி, ஆதிச்சங்கம். 35. ஆர். தத்தகோபாய், திருச்சி. 36. முத்து தங்க ஸ்ரீபதி, கப்பராஜநகர், போடி. 37. என். தங்கவுமரி, பெங்களூர்-23. 38. என். பட்டாபிராமன், சென்னை-44. 39. பி.வி. அரோகன், கொச்சையப்பட்டி. 40. ரெ. மோகன், மதுரை. 41. ஸ்ரீமதி ஜோ விசுவநாதன், பாலக்காடு. 42. ஏ. மோகன், புதுதில்லி. 43. வி. கோ. கோபாலகிருஷ்ணன், சென்னை-45. 44. அ. சிவசங்கர், கே. கே. புதுர், கோவை. 45. டி. என். என். மணி, சென்னை-88. 46. டி. ஜோசப் ஜகதீ நாதன், செங்கல்பட்டு-2. 47. எம். புஷ்ப ராஜ், சென்னை-12.

ஸ்ரீலேஷுகோபாலங்கீதம் புஷ்பா கங்கதூகரகீதம் என்ன கித்தியாகம்?

6 புலவர் தொண்டரேயன். தஞ்சாவூர்
கே. கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டவர் கவிதை எழுதினார்
தம்பெருங்குறியின் என்னிடமே. வரம்புதான்
நின்று எழுதி கிட்டல் உயர்ந்ததால் கிட்டல்
எனில் வரம்பு மீறி எழுதவந்தேனென அது புது
கவிதைகளே வினா? உயர்ந்ததால் கிட்டல்?

பு: உயர்வர் முழுக் கோவிலில் கோபுரத்தால்
தலைதாக்கி நிற்கிறது. கிட்டல் பீதியை
ஒரே காரணத்தால் புதுக் கவிதைகளாக
குப்பைப் தொட்டியில் போடக் கூடாது.
அதே மாதிரி இலக்கண ரீதியாக எழுதப்
பட்ட ஒரே காரணத்தால்தான் மரபுக் கவி
தைகளாக கோபுரத்தில் வைக்க முடியாது.
இதுதான் என் கட்டி. மரபுக் கவிதை
களிலும் சரி புதுக் கவிதைகளிலும் சரி,
நினைவு பதர்கள் உண்டு என்பதை மறுக்க
முடியாது.

பு: உ. ந. கட்டுப்பாடுகள், தண்டனைகள்
கே. பாரிசென்ட்ஸ் வேலை, முழுக்கம் கட்டி
தண்டனை உரை முக்கி வேலைகளால் தண்டனை
கூடு பராமல் இந்து கருவிகள் தக்க ஆண
முண்ட?

பு: கெட்டவாறு. கெட்டவெ கெட்டவாறு.
இந்த உட்கட்டி... காரியம் விமலத்தி
தும் போகத்தான் ஆண உண்டு?

பு: இலக்கணம், துத்தகரு
கே. திசுறு முக்கு என்று சொல் கண்டி வந்தது
நாடு அத்தம் என்ன?

பு: ஏடாகூடம். அசட்டுப் பிசட்டு. உப்பு
சப்பு, உயர்வு பிசுறு, செக்கெயிக்கு.
கொட்டுகொக்கி மாதிரிவந்த கார்த்தை
இது. இதன் முழு அத்தம் தெரிவிக்கும்
மாதிரி ரஜனிவந்தை அணுகவும்.

த. அகிலமார், உயர்ந்ததால்...
குறிப்பித்தல் பழம்பதற்கம் 'கோத்து புத்தம்'
பழம்பதற்கம் கோத்து என்ன?

பு: என்னால் கிட்டல் ஒளிப் புத்தம்...
தான் முழுக்கமாகப் புத்தம் படுகி
றது. கோத்தமாகப் புத்தம் வரம்பி
கிட்டல். 'தம் புத்தம்'தான். எங்கே
போகிறது' என்று படிப்பதைத் தன்னை
கோடத் தொன்றுிறது. ஒளிப் புத்தம்
விஷயம் அப்பாது அங்க. ஆகவே புத்தம்
வினா ஒளியில் வரம்புதான் என்ன?

குடா கிட்டல்
அசட்டு பிசட்டு..

பு: திசுறு துத்த துத்த, கோத்து-23
கே. புது கோத்துகோத்து, புதுப் புத்தம் ஒ
பிசுறு?

பு: முக்கியம் காரணம். பிசுறுவர் பாய்
பிசுறுவர். முக்கியம் ரவிவர்மா ஒளியம்!
பிசுறுவர் பிசுறுவர் போகட்டி, கதை, தண்ட,
தெளிவி தெளிவிச்சி ஏதும் உம்பலம்
வினா முக்கியம் தருவார். பிசுறுவரோ
கெட்டிக்குப் பிசுறுவர் உம்பலம் விதிவ
கதைபா. உ கோத்துச் 'கதை' வையம்
கோத்துக் கோத்துவர். ஆனால் கார்த்த
கதை அப்பதமாகப் பை இடக்கவி
வினா. இரண்டுபேரும் திசுறுவர் கார்த்த
கெட்டி:

பு: என். என். கு. துத்த. துத்த...
கே. குறிப்பி சொல்லி என் 'குறிப்பி'க்கு என்
குறிப்பி?

பு: தெய் குத்தவதானும் கிட்டல் வினாவி
வினாபதானும் சில சமயம் கணவன் மீதி
'எரி'த்து கிழுவதானும். பாயியாரைப்
பதறித் 'திசு'த்துக் கருவதானும். என்
என்னுமன் என்னையாக இருப்பதானும்
இருக்கக் கூடும்!

பசிக் பெருவார் :
இலக்கணம் கிட்ட
கட்டி 11/9/6 தென்மல் தன்,
துத்தகரு-6

கட்டுகு பதில்கள்!

பரிசு

மன்குர்துடி வசுவநாதன்

சீத்தரம் குழந்தைகள்.

மேனா மேல் வைத்த டாப்ரி ஆறிக் கிடந்ததையும், கவரில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த பெய்ஜிபம் என்ஜினியரே வெறித்தவாறு தன் கைவன் பிரமை பிடித்த நிலையில் உட்கார்த்திருத்ததையும் கவனித்த ஜானகிக்கு சொப்பம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது.

"எத்தக் கோட்டைவைப் பிடிக்க இப்படிக்குத் தவிரட்டம் உட்கார்த்திருக்கீங்க?"

"ம்... என்ன ஜானகி... ஏன் சத்தம் போடுறா?" என்று கேட்டுவிட்டுத் திருதிருவென விழித்தான்.

"ம்... இந்நேரம் சத்திய சொதனை படிச்சுக்கிட்டு இருக்கீங்கனா... இங்கேக்கு என்ன ஆச்சு? இப்படி இடிச்சு புளியாட்டம் கட்டிகார்த்திருக்கீங்க... டாப்ரி வச்ச அரை மணி நேரம் ஆச்சு... பார்க்கிறது பிழை உத்தியோகம்... அது பொய் அரிச்சத்திரை நடக்கணும்னு பார்க்கறீங்க. இவியே ரெண்டு பொண்ணுங்க வேறே. ரெண்டும் கயகக்கு வந்துட்டுங்க. கொஞ்சமாவது குடும்பத்தைப் பத்தி நினைச்சுப் பார்க்கப் பொ ரீங்கனா இல்லையா?"

ஜானகி அழ ஆரம்பித்துவிட்டாள்.

"ஜானகி... விழு என் மனசைப் புண்படுத்தாதே. மனசாட்சிக்கு விரோதமா என்னுய எதுவுமே செய்ய முடியாது."

"சரி... மனச்சாட்சிப்படி நடத்தீங்கனா, உங்களுக்கு மெடம் கிடைச்சதா?"

"ஜானகி..."

"ஆமாம்... ரெண்டு வருஷத்துக்கு முன்னாடி உங்க பாங்குக்கு வந்த யாரோ ஒருத்தர் மூன்று பவுன் சங்கிலியைப் போட்டுட்டுப் போயிட்டாங்க. அது உங்க கண்ணியைப் பட்டது. உடனே மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமே அந்தச் சங்கிலியைக் கொண்டு போய் பாங்கு என்னுரு கிட்டே கொடுத்திட்டீங்க... ஏறாம்பச் சரி. இப்ப உங்க பாங்கு நிர்வாகிகள், கூட்டம் நடத்துச்சே... அநியே உங்களை மாதிரி நேர்மைமையாக நடந்த ஊழியர்களுக்கெல்லாம் மெடனும் சர்ட்டிபிகேட்டும் கொடுத்தாங்க. உங்களுக்கு ஏன் ஒன்றும் கொடுக்கவில்லா?"

"ஜானகி அதை நினைத்ததான் நான் இப்படி இடித்துப் போய் உட்கார்த்திருக்கேன். பாங்கு பெரிய அதிகாரி கிட்டே போய் விவரத்தைச் சொல்வேன். அந்த மாதிரி பவுன் சங்கிலி எதைவும் உங்க பாங்கு ஏதென்சுத் தலைமை ஆரிலே கொடுக்கவேண்டாமனு சொல்லிட்டாகு..."

"அப்பறம்?"

"அப்பறம் என்ன... நான் எங்க பாங்கு ஏதென்சு கிட்டப் போய் கேட்டேன். அதுக்கு அவரு என்ன பதில் சொன்னுரு தெரியுமா? கிஷயத்தை யார் கிட்டேவும் சொல்லாதே... உங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் தந்தென்று சொன்னு..."

ஜானகி மென்மையி லிருந்து.

"ம்... நீங்க என்ன பண்ணப் போறது உத்தேசம்?"

"நான் என்ன ஜானகி செய்ய முடியும்தான்னுத் தெரிஞ்சுவுழிநேர்மைமையானதுதான். தலைமை பாங்கு அதிகாரிக்கு நடந்தது முழு கதையும் விவரமா எழுதிட்டேன்."

"ஹலிம்... சரியாப் போச்சு. அதை வச்ச உங்க பாங்கு ஏதென்சு அவங்கதான் என்ன பண்ண முடியும்தான் நினைத்தீங்க? நீங்க தகையை அவர் கிட்டக் கொடுத்ததுக்கு என்ன ஆகாரம்? ஏதாக்கம் ரதே... இப்பே... கடிதாசி ஏதாக்கம் எழுதி வாய்க்கி வந்திருக்கீங்கனா?"

"இவ்வியே... ஜானகி... அப்பறம் என்ன செய்யலாம்தான்னு சொக்தே?" - பரிதாபமாகக் கேட்டான் சீத்தரம்.

"இந்த பாருங்க. நம்ம மூத்த பொண்ணு மாணாக்கு எப்படியாவது இந்தத் தைலியே கல்யாணத்தை முடிச்சுட்டனும். நம்ம பொண்ணுக்காம் நல்ல வரன் இருக்குன்னு வந்து சொல்லுரு. ஏதென்கேற்ற இடம். கப்பலுக்கு வரத்தியார் வேண்டாம். மூன்று பவுன் சங்கிலி போட்டுக் கல்யாணச் செலவுக்காகக் கையிலே ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தாப் போதுமாம். இந்த மாதிரி கருவாள இடம் நம்மக்குக் கிடைக்கவே கிடைக்காது. போளம் அந்த ஆயிரம் ரூபாயைப் போய் வாங்கிட்டு வந்துருங்க."

தூண்பெய் ஒரு மாநிலமாகப் பார்த்தான் கத்தரம்.
 “கும்மா பார்த்தாளுங்க. ஒழுங்கா பிழைக்கிற வழியைப்
 பாருங்க.. எல்லாத்துக்கும் மனச் சாட்சி மனச் சாட்சியை
 சொல்லிக்கிட்டே இருத்திங்கன்னு மடிஞ்சு போறதைத் தவிர
 வேறே வழியே இல்லை...ஆமாங்.”
 தூண்பெய் போய்கிட்டான்.

ஓரேண்ட் வீட்டிலுள் துடித்த கத்தரத்துக்கு உள்வெ
 நடந்த உதரபாடலில் பவுன் சம்பிரதிகைத் தாரைத் தரவே
 பிரயோகப் படுத்தப்பட்டது அதிர்ச்சியைத் தரவே உதர
 கில் தின்று தூண்பெய் வழியே எப்படிப் பார்த்தான்.
 சொபாசிக் ஆக்திரம் சொப்பனிக் உட்கார்த்திரத்தார்
 ஏனென்த்.

எதிரில் பட்டுப் புடவை பண்பணம் தின்று கொண்டிருத்
 தான் அவர் மனைவி.

அவளுக்குப் பக்கத்தில் தாய்க் கோழியின் சிறகில் பதம்
 கிக் கிடக்கும் நுஞ்சைப் போல் தின்று
 கொண்டிருத்தான் அவர்களின் ஒரே மகன்.
 வலது பந்து இருக்கும்.

“அப்பரிய கொள்ளை.. கோலித்துக்குப்
 பொறப்பவுக் சம்பிரதிகையுட்குக்கிட்டுப்
 பொசு வேண்டாமனு, கேட்டாக்தானே...
 இப்ப ஒன்று பவுன் சம்பிரதிகைத் தொகை
 கட்டு வந்து திகைக்கறே... ஹரிம...
 அந்தச் சம்பிரதிகை யாருடையதோ... பாவம்.
 பிழை கத்தரம் என்டெருத்துக் கொண்டிரு
 வந்து கொடுத்தான். தான் அவனை ஏமாற்றி

ரெண்டு வருஷமா என் பெட்டியிலே கக்
 கிடுத்தேன். இன்னொரு அதை எடுத்து உன்
 அருமைப் பொண்ணுட கழுத்திலே போட்
 டுக் கொலித்துக் அழைக்ககிட்டிட்டுப் போனே.
 சரி, பொனியே... ஒழுங்கா சாயினைத் தும்
 பிட்டுட்டுத் திரும்பி வர வேண்டியது தானே?
 அசதியா இருந்துக்க கொளில் பிராகாரத்துக்
 கடத்தியே படுத்துக்கிடத்தேன்னு சொன்னே!

எவன் கழட்டிக்கிட்டுப் போனானோ... இப்போ
எழண்டு கீழே விழுந்து யார் கைவிடாது
அடப்பட்டனோ... நான் என்னத்தைக் கண்டேன்.
யோக்க... கிட்டத்தட்ட நானா
வீரம் ரூபாய்..."

ஒரு கைவிடக் கத்தரத்தின் தெருவின்
நிம்மதி பிறத்தது.

தூசெப்படாமல் கத்த வழியை நிரம்பி
ஒரு.

என்று இரவு நிம்மதியாய்த் தூக்கிழைத்தான்.

கீரி கைவிட மாலையில் நிரும்பைச் சம்பந்த
மாகப் பேசப் போகும்போது அந்திருத்தார்.

"வப்பா கத்தரம்... உங்களுடைய நேர்மை
உங்களுடைய இருக்கட்டும். நான் சொக்
ததைக் கேளு. உன் போகும்படி மூக்கும்
முழியுமா பார்க்கக் கூடக்கூடாது இருக்கிறதி
னும்தான் அந்த காதலியார் கிட்டியே
உங்கிட்டச் சம்பந்தம் பண்ணிக்க ஆசைப்
பட்டாள். மொதல்வ ஆவிரம் ரூபாய் பணம்
இருந்தாக் கொடுப்பா. நான் அதைக்கொண்டு
போய்க் கொடுத்துட்டுக் கல்யாணத்
துக்குத் தெரி குறிச்சுட்டு வந்துட்டேன்.
அப்போது எப்படியாவது கல்யாணத்துக்
கூண்ட முனு பவுக் சங்கிச் செஞ்சு போட்
டுடலாய்... சொந்ததைக் கேளுப்பா..."

"போகும்போது அங்கே... ஒரு தங்க
இடத்திலே ஆவிரம் ரூபாய் கடன் கேட்
குக்கேன். அந்தமாய் பணம் கொடைச்
செய்து. இங்கேயே வேலையும்தான் வாய்
கிட்டு வந்து கொடுத்திட்டேன். ஆறு சக்
கிவிஞ் நான் எங்கே போவேன்?" என்று
சொல்லிவிட்டுக் கைவிடப் பிசைந்தான் கத்
தரம்.

"இதோ பாருங்க போகும்போது
அங்கே... என் தங்கை அடகு வச்சாவது
கல்யாணத்துக்கு முத்தி அந்த முனு பவுக்
சங்கியை நான் கொண்டு வந்து என் மகன்
கொடுத்தியே போட்டுட்டேன்... நீங்க தயவு
செய்து இந்தக் கல்யாணத்தைப் ரூபாய்
முடிச்சுக்க" என்று துடித்தான் ஜானகி.

கல்யாண நான் புரோதிரத் நிரும்பதிரம்
ஒருக் கொண்டிருத்தார்.

ஒருமுண்டத்தில் புக்க கிளம்பி மாப்பின்
கைவிடக் கைவிடக் கைவிடக் கைவிடக்
மாப்பின் கைவிடக் கைவிடக் கைவிடக்
குந்த நான்குமல் ஆடிக் கொண்டிருத்தார்.
ஜானகி தான் மகனாகப் நின்று தெரு
வைப் பிசைந்து கொண்டிருத்தான்.

கத்தரம் ஒரு முகத்தில் பட்டார்த்து ஏன்
தான் பெண்களைப் பெற்றோமோ என்பதை
நினைந்து மனம் புழுங்கிக் கொண்டிருத்தான்.

● வாழ்க்கைத் தொகுதிகள்
பட்டிசூய்
வாக்குப் பதிலிக்
வாய்மையே தாயின் இழக்கிறது
ஒன்றைப் பத்தாக்கும்
உற்பத்தித் திறன்
சத்திப்பதிடம்
சத்தியமாய் இயங்கு.

● வாழ்க்கைக் கிரித்தெட்டிக்
பொய்மை குவிக்கும்
இட்டிச்செய்க்
கண்கிட்டாக்
கால்கரைப் பத்திய - நமது
கரீவம்
கரைத்து பொய்க்கும்.
நுகர்வோரு முகதையும்
ஏனாய்ப்பட்ட உடம்போடு
வாய்மையே
'ஏன்' என்று - ஆகிறது.

● சமத்தவம்
கத்திரம்
செகைதரத்துவம் - என்று

ஒன்று சொல்லிக்
கைவிட
சத்திய மட்டையைக்
கத்திரத் துக்குமோம்
இனி
அட்டம் இழப்பது
பொய்மைமே ஆகட்டும்.

● கால்கை,
மனிதனின்
இருதிகள் மகிழ்க்கைக்கு
ஆன் கிரட்டியுக்
பொதுது!
கால்கைப்போது
உயிரின் அரிப்போட - அது
உத்தரவாதம்
தரவேண்டும்.

● உண்மைக்காக நாம்
உயிரிடை வேண்டாம்...
வாழ்க்கை
உயிரைப்போதுத்துமோம்,
ஏனெனில்
உண்மைக்காக உயிரிடைக்கார்
கதைக்கைத்
கொக்கித் கொல்லி...
பலர்

உயிர்வாழ்க்கைக்காகப்
பொய்க்கை பிசைந்து
ஒடிப்போதுக்கன்,
இதுவரை
பொய்க்கை பிசைக்கலாக்
இருந்துகிட்டோம்...

இனி,
சத்தியம் நம்மை
அக்கக் கொடுக்கட்டும்.

-நமிகுப்பன்

திரு சி. ஆர். எம். கலாமி, (Media Director, Contour Advertising Private Limited, Bombay) அவர்களின் குமாரத்தி சொபாக்கியவதி காமதிகிலும், திரு டி. எம். ஸ்ரீனிவாசன் (Air India, Bombay) அவர்களின் குமாரன் ரெஞ்சிவி ரவிசங்கருக்கும் பம்பாயில் சமீபத்தில் திருமணம் வேகு நெய் 1718 நடப்பெற்றது. வாழ்க மணமக்கள்.

மதுராணி சுப்ரமணிய பாரதிவாசி கொள்குப் பிரணம். திருமதி லலிதாபாரதி - வேங்கடசுப்ரமணியத்தின் புதல்வியுமாகிய ரெஞ்சிவி V. அர்துன் M.Sc., க்கும், Shining Stars Society திரு தாராபாண அவரின் பேத்தியும், திருமதி ஸரஸ்வதி - சக்கரவர்த்தியின் புதல்வியுமாகிய சொபாக்கியவதி கிலிசெலி S.A., க்கும் சொகிவி தி. நகரிலுள்ள பாண்டி சுப்பாண மண்டபத்தில் திருமணம் கடத்த மே மாதம் 15-ந் தேதி விமலிசுவாய் நடப்பெற்றது.

கத்தி, துப்பாக்கி, அறுவாள் போன்ற கருவி
களைக் கொண்டு பயமுறுத்துவதைக் கெட்டிருக்
கிறோம். ஆனால் ஸ்கினோயில், உத்திரப் பிரதேச
போக்குவரத்தில் பணிபுரியும் தேசிராம் என்ற
டினரைவர் ஒருவர் கட்டுவிரியன் பரம்பரைத் தம்
சட்டைக்குள் எப்போதும் வைத்துக்கொண்டு பய
முறுத்துவாராம். பலமுறை ஜெபித்துக்குப் போய்
வந்த இவரை அரசாங்கம் வேலையிலிருந்து நீக்கம்
செய்து விட்டது. எப்படியோ அங்குள்ள கொய்கை
ஒன்றில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டார். இதைக்
கண்ட தலைமை அதிகாரி ஒருவர் அவருடன்
சண்டை போட்டு வெளியேறும்படி கூறினார்.
வந்ததே போபம் தேசிராமிற்கு. சட்டைக்குள்
வைத்திருந்த 5 அடி கட்டு விரியை எடுத்து விட்
டார். பலன் அதிகாரி மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச்
செல்லப்பட்டார். தேசிராம் மறுபடியும் ஜெபி
த்துக்குப் போனார்! இந்தியா ருடே.
— கலாநாத்தி

கத்தரத்தின் தொன்களில் என வைத்து
எழுத்தினர் பெரிபவர் ஒருவர்.

"எனக்கெழுந்த..."

"எனக்கு வணக்கம் சொல்வது இருக்
கட்டும். கவனத்தையே என்ன குழப்பம்?"
என்று கேட்டார் அவர்.

அவர் பெயர் தங்கலிங்கம்.

கொஞ்சம் வசதியானவர். தங்க குளம்
படைத்தவர். விவாபிரம் செய்தினர்.
அவரிடத்தான் கத்தரம் ஆவிரம் ரூபாய்
கடன் வாங்கிவிருந்தான்.

இதற்குள் பொன்னுசாமி ஓடிவந்து விவரம்
முழுமையையும் தங்கலிங்கத்திடம் சொல்லி
முடித்தார்.

ஜானகியும் ஓடிவந்தான்.

"நாலமேல்வாய் தேர்மை தேர்மைன்னு
பிழுத்தறியுமே... அங்கைக்கே நான் கொள்
வேன். பாரோ பாய்கிலே தொலைக்கட்டுப்
போன முனு பவுன் சங்கிலை எடுத்து
தங்க பெரு கெடைக்கும்னு பாய்க் ஏதன்
ருக்கிட்டே கொண்டு போய்க் கொடுத்தியே.
அதை அவர் அபெல் பண்ணிட்டானு..."

கத்தரம் இடைமறித்தான். "ஜானகி!
அவசரப்படாதே... அந்தச் சங்கிலையை அவ
ரும் அனுபவிக்கவில்லை. அவர் மகள் கழுத்
திலே போட்டுக்கிட்டிருப் போன வாரம் பென்
ஸ்க் மிழைம கொய்கைக்குப் போயிருக்கா...
அதை எவருே அபெல் பண்ணிக்கிட்டிருப்
போயிட்டான்..."

"எத்தக் கோயிலே?" என்று இடை
மறித்துக் கேட்டார் தங்கலிங்கம்.

"அங்கான பரமேஸ்வரி கோயில்தான்...
தம்ம சித்த தெருவிலே இருக்குங்க..."

"ஓ..." என்று தங்கலிங்கம். தமது மகனின்
கழுத்தின் மீட்ட சங்கிலையை எடுத்துத்
காட்டி, "இதுதானா பாகுங்க?" என்றார்.

"ஆமாம்...இதே சங்கிலைதான்... இந்தச்
சங்கிலி உங்களுக்கு எப்படிக்கி கெட்டதே?"
என்று குழப்பத்துடன் கேட்டான் கத்தரம்.

"அந்த கோயிலுக்கு என் மனைவியும்
மகளும் போயிருந்தாங்க. பிராகாரக் கூடத்

திலே கொஞ்ச தெரம் படுத்துத் தூங்கி
யிருக்காங்க. எழுந்து பார்த்தா இந்தச்
சங்கிலி கீழே விடத்திருக்கு..."

"அப்படியா?"

"அதுமட்டுமில்லை கத்தரம்...தெய்வத்
தின் செயல் என்னுதான் சொல்வது?
கொஞ்சுபருவத்துக்கு முன்னடி விவாபாரத்
திலே ஏற்பட்ட ஒரு தெருக்கடிக்காகக்
கொஞ்சம் நடைகளை நீ வேலை பார்த்தி
பாய்கிலே அடமானம் வைக்கிறதுக்காக
எடுத்து வந்தேன். எப்படித்தான் தவறிப்
போச்சோ தெரியுமே...இந்த முனுபவுன் என்
தில் தவறிட்டுது. அது பாய்க் கட்டிடத்துக்
குள்ளேதான் விழுந்திருக்கிறது. எனக்கு
இப்பத்தான் தெரியுது. தேயுப் பார்த்துட்டுப்
பிசாற இருத்துட்டேன். இப்ப அது தானா
கவே கெடைச்சிருந்து. அதிலே என் மகள்
பெரு கூட இருக்கே பாகு... மாலான்னு
இருக்கும்..."

அப்பொழுதுதான் கத்தரம் அதைக் கவ
னித்தான். ஆங்கிலத்தில் மாலா என்ற
எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.

"சரி. என் பொண்ணுக்கு வேறே சங்கிலி
இருக்கு. உன் பொண்ணோடு பெரும் மாலா
தானே... சரி மிஸ்டர் பொன்னுசாமி...
கவனாவும் நடக்கட்டும்" என்றவாரே அந்த
முனு பவுன் சங்கிலையைப் பொன்னுசாமி
யின் கையில் கொடுத்தார் தங்கலிங்கம்.

"வேலுமுங்க... அது முகத்தில்கிடங்க..."
என்று சொல்லுக் கத்தரம்.

"கத்தரம்...மாலா உன் பொண்ணு மட்டு
மில்லே... என் பொண்ணும் கூட மேலும்
திருமணப் பரிசாக நான் கொடுக்கிறதை
முறக்க உனக்கு உரிமை கிடையாது" என்று
கண்டிப்புடன் சொன்னார் தங்கலிங்கம்.

கெட்டி மெளம் முழங்கியது.

கத்தரத்தின் மகள் மாலாவின்க் கழுத்தின்
மார்பின்கீழ் தாவிவைச் கட்டினாள்.

கத்தரம் மாலாகேமாக அங்கான பரமேஸ்
வரிக்கு நன்றி சொல்கிறக் கொண்டிருந்தான்!

நகரில் எவ்வளவு பகுதியில், உயரமான
கட்டிடத்தில் மூன்றுவது மாடியில் -
நோவுக்குப் போயிருந்தது. 'மேஷன்
அண்ட் நேட்டர் ரீசர்வேட் டிபென்டிவன்'
என்ற அந்தக் கம்பெனியை கசத்தது.

கையிலிருந்து கால்கள் மடித்து, உரையாடுக்
கூள் போட்டான். வீரராய் வாய்க்குமிடம் கொடுக்க
கிட்டு கொட்டாவி விட்டான். கைகளை அழகாக
மேயில் உயர்த்தி யாரோ ஒரு ஒலியைக்
கொண்டு போல் கொடுப்பது போல் போய்
பல் நெறித்தான். சாதுக்குள் ருதவான
ஜாக்கெட்டன் - சிவந்தப்பட்டிருந்த சிவந்தப்
பத்துகள் சிரமப்பட்டன.

நகரில் சுற்றிக் கண்ணை ஒட்டினால்,
வெறித்துக் கிடந்தது. துண்டுகளில் பச்சை
நிறக் கட்டிகள் செங்குந்த அளவற்ற
மேஷன் - நேட்டர் இரண்டு ஆசாமிகளாகவும்
பச்சையில் அசாத்திய மோகம். சோபா,
பேசின் இளாதி, டெஸ்போன், பென்சில்,
பேப்பர் வெஸ்ட் எல்லாமே பச்சை மயம்.

ஒரு ஏராளமான பிரோக்கர் ஏராளமான
'ஹப்'களை ஏற்றி நின்றன. 'ஸ்டாண்டர்ட்
யார்ட்' கொடுத்த நரசாட்சிப் பத்திரம்
ஒன்று மேகண்டைக்கவரில் தங்க நிறமீரையில்
மின்னியது.

வாசலுக்கு நேர் எதிரே கவரில் ஒரு ராட்சச
நண்டு - கைகளைப் பரப்பிக் கொண்டு, போய்
வண்ணத்தில் மின்னிற்று. மேஷன்-நேட்டர்
கம்பெனியின் கண்ணம்!

அதையடியில் ஒரு சோபா-கம்பெண்டுக்
இரண்டு சிறு நாற்காலிகளும் கிடந்தன.
சோபாவில் டய்-டாப்பாக உடுத்திய ஒரு
பேர்வழி. புதுக் கலுக்கு அரியாமல் ஆனந்த
மாகச் சவனித்து, ஒரு புத்தகத்தை வேக
மாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அந்தச் சோபாவின் ஒரு கையீடு கிடந்த
அவனுடைய இரண்டு பூட்ஸ் கால்களும்
குறுக்காக ஆரோகணித்து, தலைவாட்டியப்
பொய்மை போல் ஆடிக் கொண்டிருந்தன.

நீலா மாதிரியே சிவப்பாக இருந்தான்.
துப்புகளைக் கொத்தி துடிக்கும் நீண்ட
பூக்கூ, வெரி ஸ்மார்ட் கிபெய்லோவாக
இருந்தான்.

நீலா அவரை விசேஷமாகப் பார்க்கும்
பெருமூச்செடுத்தான். கூடப்பைட்டர் மீது
சாய்ந்து கொண்டு ஏதோ ஒரு ரெயினாவின்
சோலக் கட்டத்துக் கதாநாயகி மாதிரி பெரு
மூச்செடுத்தான்.

இந்த புரீசில் சேர்ந்த பதினில் நான்
அவரை விட ஏன் விட்டுக் கொண்டு காதலித்து,
எல்லியது என்வாஸ்ட் என்றும் நினைத்துக்கொண்ட
டான். அவனுக்காகவே அப்பாஸை விட
ஆய் டயப் கட்டிக் கொடுக்கச் சொல்லிக்
கொண்டுய்வுத்து. ஏரே மேதையில் அவனுடன்
பரிந்துகொண்ட இரைய நாட்கள் அமை,

அந்த நாட்களில் -
அவனுடன் கண்கள், உதடுகள், மார்பு
பக்கங்கள் எல்லாமே அவன்மீது ஒலிவொரு
ரிப்போஸ் என்வாஸ்ட் வாயிற்செ. கால்கள் ஒன்று
தான் அமைச் சொல்லத் துன்பிட்டு அடக்கி
கிடந்தது.

சந்திராநாத்

நீயா?

ஒரு நாள் உணவுவெளியில் அவன் படு
கூலியாக இருந்தான். தயிர் கடை கொண்டு
வந்திருந்தான். "நீயா! டெய் மீ, நீ
யாரைக் கம்பாணம் செய்து கொள்ளப்
போறே" - கேட்டான்.

புல்லரித்தான். "நீங்க யாரைப் பண்
ணிச்சச் சொல்லிடுவீனா, அவர்களைப் பண்
ணிச்சுறேன்" என்றான்.

'என்னைப் பண்ணிக்கொள்' என்பானு
என்று எதிர்பார்த்தான். ஏமாற்றம்! பெரிய
லொழி மூட்டை ஏமாற்றம். "நீ தம்ப
நட்டைலுப் பண்ணிக் கொண்டு விடேன்.
நீயா -" என்றான். அதிர்ந்து, இடிந்தான்.
நிரேட்டெஸ்ட் ஆக ஆன் நினைத்தேதேமே
இல்லை. நுழுகாக இரண்டு நிமிஷமாவிற்று
கதாநாயகி.

"நீங்க யாரைப் பண்ணிக்கப் போறீங்க -
பான்?" என்றான்.

"நானா?" அவர்வியமாகக் கேட்டான்.
"எனக்குத்தான் ஒரு ஒய்ட் டெயில் எடுத்துக்
கொண்டிருக்கிறேன்" - சிரித்தான். "என்
றோட காலெதில் படிச்சா - மஞ்சள்னு பெரு
-மாடிவைய எவச்சுக்கிட்டே இரண்டு வருஷ
மாக 'தபஸ்' பண்ணிக்கிட்டிருக்கா - கைகட
வயிச்சுக்கும்தான்" மறுபடியும் சிரித்தான்.

நீலா அன்றிலிருந்து இண்டர்ஸெய்வுக்குப்
பிறகு வகுநிற கதாநாயகி ஆனான். தியர்

நிகரென்று பெருமூக்க விடுவான். "குபுக்" தென்று கண்களில் அழுக்கையை வரவழைத்துக்கொண்டு அதில் ஆனந்தம் காண்பான். அதன் பின் அவர்கள் அந்த விஷயம் பற்றிப் பேசுவே இல்லை.

"என்ன டயர்?"

"சர்க்கரைப் பொங்கல் - சிறு வண்டி."

"கூறுவது - பாதிசைத் தன்ரு இத்தப் பக்கம்."

"நெத்து ரீகயவே சோமனதுடி பார்த்தேன். பஸ்ட் கொஸ் பிசா. நீ இன்னிக்கே பாடு...."

"உடம்பு என்னயோ மாநிரி இருக்கிடுவ. விடி வேணு எடுத்துக்கிட்டு அம்மாவையும் அழைக்ககிட்டு ஏதாவது நதிகல்பெனன் போய் இருந்துட்டு வரவேன் - ஆரீக் செவ விடுவ."

"வேண்டாம், பாஸ்."

"இதோடூசரி. ஒரு தாள் கூட உடம்பைப் தாண்டி அவன் மனதை அதிர் அடவன் மூவன்ருது கிடையாது."

நீலா எழுந்து திவருன், சோயாவிய பூட்டில் கால்கள் ஜோராகத் தவிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தன. எவ்வளவு அழகான, உரோமம் கூடரித்த, நெற்றிகளில் கைகள், கிரகங்கள், அத்தக் கைகளிப் பிடித்து, நெற்றி சோடு. மார்பின் பிது வயத்து அழுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று. அந்த ஆரீக்கு வந்த தாள் மூதவாசபே ஆணைப்பட்டாள். ஆனால் அது நிறை வேறவே இல்லை. வெறும் கணவாகவே போய்விட்டது. எத்தனையோ நிறைவேறாத கனவுகள். அதில் இதுவும் ஒன்று.

நீலா நிமிஷ நேரம் ஒரு குனோஸ்புக்கான நின்று சினிமாப் பெரு மூக்க விட்டாள்.

டீசிங்.... டீசிங்.... டீசிங்....

திராவிட மெக் கோடியில் பாவிகள் கண்டது. "காரின்" உள்விரித்து தெளிபோன் கூப்பிட்டது. கதவு திறக்கிறதது.

கனவுகள் உதறிவிட்டு திறந்துக்கு வந்த தாரித்தான்.

"நீலா-" மடுக்கின் குரல் கடுத்து திறத் தியது.

"என் பாக்" - தின்று திரும்பிப் பார்த்தான்.

அவன் எழுந்து உட்கார்த்து கொண்டு

"அத்தத் தடிப்புகத்தான் இருப்பான் - தட்டில் தெலில்-இத்தக் கட்டிடத்து ராஸ்கல்"

"கவலைப்படாதீங்க. அவரு இருக்காது."

"இன்னும் ஒரு வாரத்துக்கு வாடகை பாக்கிண்டு கேட்டுக்கிட்டு வந்து திக்காதீங்க. பெரிய பாக் ஸாரீவார்த்து வந்தப்புறம் தான் கிடைக்கும்"னு நெத்தெ சொல்லிட்டேன்."

"நெத்தும் தெளிபோன் பண்ணினு"

"இவ்யே, நேர்மையே வந்திருத்தாரு."

"எப்ப?"

"திங்க வெளியே போயிருத்தப்ப."

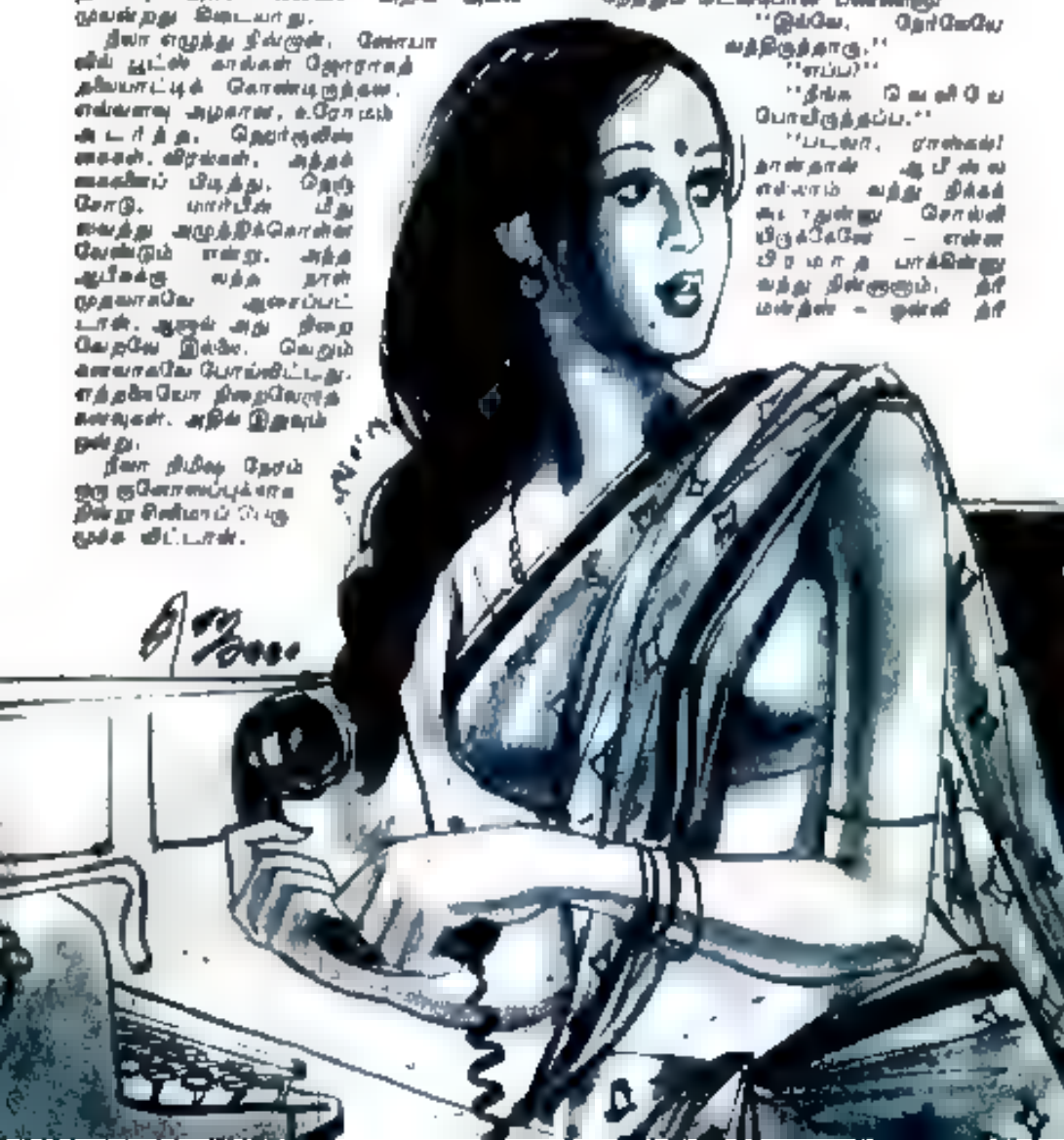
"படவா, ராஸ்கல்!

தாஸ்தான் ஆபீஸ்ல எல்லாம் வந்து திக்கக் கூடாதுனு சொல்லி

பிடுக்கினே - என்ன பிரமாந பாக்கிண்டு

வந்து திள்ளுறும், தீர்

மகந்தன் - ஒன்றி தீர்

மந்தம் - அங்குலத்தானே? ஒரு மீட்டர்
மேல் வந்துட்டா என்னுடைய செந்
சத்தைத் தவிர்த்து எந்தி விட்டு எதிருட
மாட்டோமா?"

இதற்குப் பதில் சொல்ல ஒன்றுமில்லாத
தாய், அசைவா முன்னும் போதும்வென்று
ஒரு மயிராசைப் புல்லாசையைச் சித்திரிட்டு
பொலாப் பெருமூச்சு விட்டாள் தீவா. அடிச்
சடி பெருமூச்சு விடவேண்டும் - உதாரண
மிக எல்லாம் அப்படித்தான் விடுவாங்க.

"ஆல் லாட். கோ அண்ட் ஸீ."
தீவா உதாரண மாதிரியே மெதுவாகப்
போய், பூவை எடுக்கிற மாதிரி சீரேவரை
எடுத்து "ஹலோ" சொல்லுள். சீரேவா
உதாரண மாதிரியே மார்பை மிதம் விட்டுத்
கொண்டு மேலே விட்டததைப் பார்த்தாள்.

அனாக்கு அடுத்த கணம் அவள் நடிப்புச்
சிறித்தது. "ஒன் மினிப் பரீஸ்" என்று
அவ்வளவுதான் சொல்லிட்டு, சீரேவரின்
காதலக் கைவாக் மூடிக்கொண்டு எதிரே
பார்த்து. "பாஸ்! புலர் கண்டி ஹார்ட்
கிப்ரெட்" - பரம் துள்ளித் தொல்" என்று.

"ஹீ ஸீ" என்று எழுந்தொடி வந்தாள்
மனேஷு. சீரேவரை கால்கிலேயோது தீவாவின்
உடம்பு மீக்கத்தில் மனையாய் மறைத்தது.
எப்போது அவள் அருகில் வந்தாலும் "தம்பி"
என்று அந்த மனத்தைய அவள் இழுப்பது
வழக்கம். இப்போதும் "தம்பி" என்று ஒரு
இழுப்பு இழுத்துக் கொண்டே (புனித என்னை
மாய் மறைக்கிறது) "ஹலோ டார்லிங்!"
என்று. தாற்சொல்லிக் காய்த்து வாக்விதைத்
துக்கி மெதுவா பீது போட்டுக் கொண்டாள்.

"ஹலீ! எவ்வளவு நேரமாய் தான் உப்
பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்" என்று சீரே
வரின் ஒரு மேல் குரல் எழுந்தது.

"ரொம்ப நேரமாகா? ட்ரீ...!"
அவ்வளவு தூரத்திலிருந்து பேசுவேயே...
உள் குரல் எத்தனை உட்டகங்கள், தொட்ட
கங்கள், விராண்டுகளிடத் தாண்டி வரவேண்ட
ரும்... உபமாணா?"

சீரேவரின் எதிர்ப்புறம் ஒரு "அனா"ரும்
அதற்குள் இங்கொரு "அனா"ரும் கேட்
டல். இரண்டாவது அனாக்கின் அம்மா,
தீவா, எதிரே உட்டாய் வாலிலில் நின்று.
நீமிர்ந்து பார்த்தாள். "நீ போவாள்" என்று
அதற்கு அர்த்தம்.

அவள் அழகாகத் திரும்பி, நடந்து, உணவு
மெதுவாகச் சாத்திக் கொண்டு போனாள்.
அந்த அழகை இம்மி விடாமல் சந்தித்துக்
கொண்டே போனவள் சொல்லுள்: "சொன்ன
மஞ்சா எப்படி இருக்கிறது? ஆகலாட்ட...
பயல் என்ன பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது -
ரொம்பப் படுத்திருக்கு, உங்களை?"

"அனா"கென்று மீண்டும் சித்திரம் மஞ்சா.
"அம்மா படுத்தவகை விடமா?" என்று
கேட்டாள்.

"தான் உங்களை ரொம்பப்படுத்திடுறேன்"
"இங்கே, புறங்கதான் தாக்குகிறீர்கள்!
தொப்புக்கரணம் போடுகிறீர்கள்."

"அருமை அடிக்காதே!"
"நீங்கள் படுத்தாமலா இந்தப் பங்கு
வந்தாள்?"

"ஓ, அதைப்போல்
தீவா!" மீட்டர் பரீத்
தாள்.

"அவ்வளவுமீட்டம்
தன்னுடையதே என்ன
பாடு படுத்துகிறீர்கள்!
குரல் என் பூமாதா
வாக் தான் தனித்தது
வாக்கவல்லா தெரி
யும்?"

"என்னைக் குரக்கு
என் குரலா - எ
ராம்கள்!"

"தான் சொல்வது...
மீட் மாதிரி ஒரு பின்ன
வைக் கொடுத்திருக்கிறீர்
யினை-குரல்கு மீதியைத்
தருமா உங்களுடையது?"

"நீயே ஒரு மீட்
தானே! மீட்டருக்கு மீட்
பீதுதிருக்கிறது. நட்ச
ஆல்" சித்திரம்
மீட்டர். அவள் கைகள்
"இப்போது ஒரு மீட் இருக்கிறேன்.
அது எங்கே?" என்று கேட்டாள்.
அந்தக் கை-

அப்போது மீட்டரின்
கைகள், மூக்கு அவள் படுத்
திருத்த அந்த ரொப்பாவின்
எதிரில் ரொம்ப பாவத்துடன்
நின்றிருந்தது. மல்லிய துளி
எதாம் அவள் பெருமூச்சு விடும்
போது சின்ன மார்பகங்கள்
எதிர் இறங்குவது தெரிந்தது.

"சிறும்" போனவள் மஞ்சா
தீவாரை மூங்கினாள்.

"ஆல் லாட், உம் கு து
பாண்ட்..." சொல்லுக்குத்
திரும்பினாள்.

"ஹலீ..." மஞ்சா குழைத்தாள்.
"தான் ஒரு போலீஸ் சொன்னாட்டோ -
கேட்டுக்கொள்ளுமா?"

"சொன்னா டார்லிங்!" - அவள்
கைகள் தீவா பீது வார்த்தை. து, என்
வளவு அழகாக இருக்கிறது இவள்.

"ஒரு மாதம் ஆபீசுக்கு விட போனாள்
என்ன. சுயமீதா எடுத்துக் கொண்டு,
எங்கே வந்து கொண்டே, கொள்ளி,
மிட்டாய்க்கி எத்தனைசொல்லையோ இவ்வளவு
இடமாய் பார்த்துப் போய் "தான்
யா" இருந்துட்டு வருவோமே - என்ன
சொன்னீங்கள்?"

"என்ன இது மஞ்சா - நிமிர்ந்து."

"ஆமாம். இன்னி விடக்கொண்டிருக்கிற
சொப்பாய்க் வந்ததுகள். - ரொம்பப் பய
குறுத்திருக்கின்றன."

"என்ன சொப்பாய்க்?"

"அப்பா, ஒன்றாய், மெல்ல மெல்லாய்
ஒரு ஆன் துக்கி உட்டிக் கொண்டு உங்களைத்
தெடி வர்தான். ஒரு உணவு தொட்டுக்கொண்ட
எடுத்துப் போட்டு உங்களை அழைத்து வரத்
சொன்னாள்."

"இப்ப ஒரு துறைய விடைதரப் போறும், டார்லிங்... எங்களுக்கு மோசக்காரப் பயனாக இருந்தாலும் அங்குடன் நான் உலகத்தில் எந்த ஓங்கிலும் போகத் தயார்... அங்கு வளவு தெருக்கடி மோடம்" - சித்ததான்.

"தயார் இப்பே தானி... அப்புறம்தான் வந்து பங்குதான், ஹனி..."

"சொல்லு..."

"அவனோட சும்ம போலிங்... வாரீஸ்... வழியிடு..."

"கார் பஞ்சராதி விட்டதா? மெக்கா ஸ்கைக் கப்பிட்டது?" இப்போ, என்னை சீரடி இறக்கித் தள்ளிச் சொல்லு!"

"விடைபட்டதில்லை, நான் சொல்ப சரிசெய்யாமலேயே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன், வழியில் ஓரிடத்தில் ஒரு இடப்பட்டாக இருக்கிறது. திடீரென்று தாரித்து ஓரட்டு அணுங்க வந்து உங்களைக் கட்டித் தூக்கிக் கொண்டு போய் ஒரு பெரிய மரத்தொடரு சொத்து எவ்வளவு கட்டினால், அந்த நிலைக்காரன் கண்டிசைக் கொண்டு வந்து உங்களைச் சத்திப் போட்டு ஒரு தீய்ப்பத்தத்தாயிடு... டி, எம் கட்டி... தென்காள் டி டெய் இட்ட... ஓரையில் தடுங்கிறான்."

"வெரி இட்டரண்டில் கட்டொரி, மலிக்... எந்த தரில் படித்துக் கட்டினான் இதை..."

"கட்டொரிங்" - அறிந்தான். "அந்த அது எவ்வளவு ஒரு பெரிய தங்க மோதிரம் கட்டிப் போட்டுக்கிட்டிருந்தான். அதிசே"

"செய்தது எழுத்துக்கட இருத்துச்சே..."

"இதை வகைக்கும் வேண்டுமானாலும் போட்டுக் கொள்ளட்டும்... நீ அதைக் கவனித்திருக்கக் கூடாது. டி ஆர் எ ரெய்ட் டி டெய்க்டிங்ஸ் ஓய்... நீ அவன் கார் தம்பளரக் கவனித்திருக்க வேண்டும், அது

"நீ அடிக்கடி செனிமர் போவதை உன் மனைவி கண்டிப்பிடுக்கியா?"

"கண்டிக்கிறேனா! இப்படி தீயனையும் செனிமாய்க்குப் போய் ஏன் பணத்தைப் பாழாக்கித் தீர்க்கன்? என் ஒருத்தி போவது பொதாநா? என்று கேட்கிறேனா!" - ராஜசாமி

தான் இந்தக் கேஸில், உபயோகப்பட்டு வரப் படுகிறது... டி ரிசிட் இட்ட..."

"ஓய்... போனியெய் அழகு காட்டினாள். மலிக்... நான் 'மிஸ்' பண்ணினது இருக்கட்டும், நீங்கள் என் அம்மா ஹானிவிருத்து வருகிற டிரெயினி பிஸ் பண்ணி விட்டாதிர்கள்! பாலம், பேரணைப் பார்த்து ஆசையாக வருகிறான். கட்டெனில் திட்டாட விட்டு காடாதிர்கள். உங்களுக்குப் பிடித்த ருத்தா காடு பண்ணிக் கொண்டு வரும்படி எழுதி இருக்கிறேனாகும்... எத்தனை மணிக் டிரெயின் எப்பதாவது ஸ்பாஸ்கிருக்கிறதா?"

"எப்போது என்று சொல்லுப்! இரண்டு ரூப்பத்துக்கள்... இரண்டு நாற்பத்துக்கள்!"

"இரண்டு நாற்பத்துக்குப் போனாக் பிளாட் பாரததைச் சத்தபாச அமைதி விட்டிருப்பாய். எங்களுக்கு தெரியும், எங்க அம்மா வருகிற வண்டி என்னுட்க் க்களுக்கு ஸ்பாஸிடு இருக்காது... இரண்டு பத்துக்கு... மதிக் காயல் போய்க்கள்."

"மதிக் காயல் போகிறேன்..."

"அப்புறம், ஒரு மல்கிட்டோ அப்பிண சொல்சென்... சந்தாதான்... ரோக் கெரிக்!"

"லாபா கடை பிளாடா போட்டலம் கட்டத்தான் சொல்லும்... ருத்தி சிறையப் போட்டது..."

"அது தன் (ரூ ஸ்பாஸம் இருக்கும், தின் தித சம்பாசன் ஆச்சே!" சித்ததான்.

"நீ ரோம்ப அழகாய் சிக்கிறே மலிக்..."

"போதும் தாது... சித்தே இருக்கன், சூழ்ந்தது முயித்துக் கொண்டு விட்டான். போர்த்திவிட்டு வருகிறேன்."

"மெதுகா லா, காய் பி எடெய்ன், நான் கெய்லட் பண்ணேன்."

சீரீயகர வயத்துவிட்டுக் கொண்டுவராத நாற்காலியில் சாய்ந்து கொண்டான். ஒரு கண்டிரோக் அனதலிவிருத்து தெரிந்த தொழிற் கூடம் மாநிலி தான் தெரிந்தது. ஒரு பார்ட் டிராட்டியில் எவ்வுதர் மாநிலி அவர் இருட்டில் கிடத்தது. சன்சமான ஓஸிசை தடுவே ஒரு கணக்கு கன்னி மாநிலி திருடன் தீயா.

"ஓ! காட், எ கன்னி சிபேச!" திடீரென்று திணத்தான். அவளுக்கு ஒரு இல்கிரெயன்ட் கொடுக்க வேண்டும். ரோம்ப நாளை அவளைக் கவனிக்கவே இல்லை.

தன் காதலம் இன்னும் சத்த போய் விடுவே படுத்துக்கொண்டிருப்பதாத்திணத்த அப்பேயே திண்கிருத்தான் தீயா, அவன் என்னமோ 'தொக்' அடிக்கிறான். அவன் அந்த ரசித்து 'கலுக்' சென்று சிக்கிறபொது, சட்டென்று யாரோ கப்பிட்டது மாநிலி இருக்கது. திரும்பினான்.

"டொக், டொக்" என்று கெயிப்புறக் கதலில் கிரக்கன் எப்பித்தான்.

கேசுமாத நகர்த்து "என்" என்று கத வயத் திறந்தான்.

அங்கே-

அறுப்பாய், குக்கமாய், பிண வயத்துக் கொண்டு, இடுப்பில் ஸ்பாஸி கட்டிக்கொண்டு ஒரு ஆன் திண்து கொண்டிருக்கிறான்.

(தொடரும்)

Yendelux coconut oil

என்டலக்ஸ்

தேங்காய் எண்ணெய்

15, 4 சிலைகள் உள்ளதும் 1 சிலை 500, 200 கிராம்
பாஸ்திக் பாட்டில்களிலும் கிடைக்கிறது

மு. மு. நாகலிங்க நாடார் சன்ஸ்

ச. சிவசுப்பிரமணியம்

ஸ்ரீ நாகலிங்க விவாஸ ஆயில் பிளஸ்

கொழும்பு-கோவை. போன் ஆபீஸ் 2244, 4484 ஓவரஸ் 2266, 4611

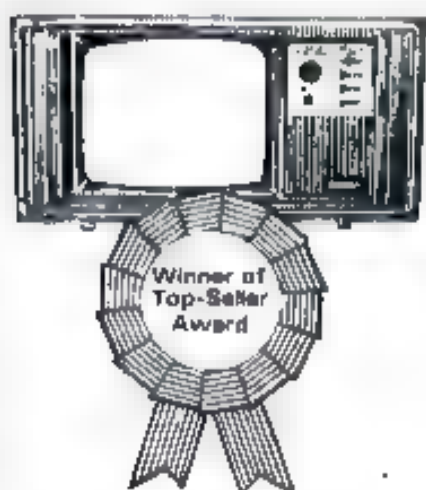
SERVICE ONLY

17, Ramanathan Street,
T. Nagar, Madras-600 017
(Near Mambalam Railway Station)

தேவரால்வழி போனதற்கு பதிலளித்த

பேரவ். செ. 204, கதவு எண் 5,
அண்ணா தலை, (புறநாடு சிலாபம் அருகே)
மதுரை - 625 020

**Solidaire
சாஸிடெர்
ஸ்ப்பர் டேவர்
Solidaire
சாஸிடெர்
ஸ்ப்பர் டேவர்**

ஏஜென்ஸீஸ் &
ஏஜென்ஸீஸ்

2017-18

1B, தெற்கு உஸ்மான் ரோடு, தி. நகர்,
தென் தி. 17, போன் : 440004, 440725

அகநாடு வெளியே இருந்த சிமென்ட்
நிழல் உட்கார்ந்து. சிமென்ட் புதைத்தபடி
இருட்டின் காலில் விழ ஆரம்பித்தது. உட்கார்ந்த
கோலேஜர் கிராமத்தை யெழுகை
பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

கிராமத்து ஸ்கூல்கள் கிராம நேர உணவு
பெய்தது. கொண்டு எரி சாரியைக் கிழக்கும்
பக்கமாய் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

நான் அந்தக் கிராமத்து பஞ்சாயத்து
புலிவன் ஆரம்பப் பள்ளியில் ஓர் ஆசிரியராகப்
பணியிட்டு இன்றைக்குச் சரியாய் பத்து
நாள்தான் ஆகிவிருந்தது. எங்கே போக
சூரன் இவர்கள்?

மூண்டாமைக் கட்டிக் கொண்டு செல்
லாகப் போய்க் கொண்டிருந்த குத்தகை
விறுத்தினன். "என் கிழவன்! என்வா
ரும் எங்கே போகிறேன்?"

"அதுவரை..." பண்டிதர் கூட்ட
பத்து நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு பவுரு நேக்
யெக் கிழக்குப் போயிருந்தான். அது எடுத்த
வன் யாரினு கண்டு பிடிக்கிறதற்குக்கொன்ற
பஞ்சாயத்துக் கட்டியிருக்கிறான்... அவ்வாறு
போனான்..."

அவன் பார்த்ததையாய்த் சொல்லிக்
கொண்டே நடத்தான்.

எனக்கு ஆசிரியராய் இருந்தது.

நான் காணாமல் போனான் போய்க்
கொண்டே வேண்டும்? பஞ்சாயத்துக்
கட்டிப் பெருந்து நான் கிடைத்து விடுமா?

அரசு மரத்தடியில் இருந்த மேடையில்
மூன்று அந்தக் கிராமமே உட்கார்ந்திருந்தது.

நான் உட்கார்ந்த கிழக்கு நேர குதகம்
ஓர் ஓரமாய் நின்று கொண்டேன்.

கைத்த மேலையில் எங்கும் பரவிக்கிடக்க
மேடையின் கீழ் நடு நாயகமாய் உட்கார்ந்த
கிழக்கு ஈரப் பெரியவர் தீர்த்தவிக் கவுண்டி
நான் நன்றியோடு புகுந்து மீதமைய
கிழக்கு கிராமங்கள் குதகிக்கொண்டே
கொண்டே குதகில் போ ஆரம்பித்தார்.

"பண்டிதர்! கூட்டு நான் காணாமல்
போய் இன்னியோட நான் பத்திரத்து...
குதகத்தாரு கட்டம் போட்டுப் பெரியவர்
"எடுத்தவன் யாரா விருத்தானான் ஈரக்
கோடியில் இருக்கிற பிளாசி அம்மைக் கோவில்
கண்டியல் நகரமாய் போட்டுருகை...
கிழக்கு "மொனகாய் காத்து" எந்த
கெண்டியிலிருந்து கொண்டு... - அப்படி
நான் சொன்னபின்புடியும் கண்டியல் இந்த
நிழல் வரைக்கும் நான் கிழக்கு... அதுவரை
"மொனகாய் காத்து" நடத்ததற்குத் தவிர
மேற் கருதிக்கொண்டே..."

கட்டத்தில் கருவிகெண்டி குதகத்த
செதம் ஆரம்பித்தது.

"அதென்ன மொனகாய் காத்து?"

புலிவன் மூம்பிப் போய் அருகில்
நின்றிருந்த ஒரு பெரியவரிடம் கேட்டேன்.

அவர் கிரித்தார் மெல்ல. "காத்தியார்

தம்பி கிராமத்துக்குப் புதுக. அதற்குத்

நான் மொனகாய் காத்து என்று என்னுண்டு

தெரியில். கொத்தென் கேட்டுக் தம்பி!

மொனகாய் காத்து என்று ரெண்டு படி பச்சை

மொனகாயை கிழந்தாட்டம் அவர்க்கு

அந்த ஈரக் கோடியில் இருக்கிற பிளாசி

அம்மனுக்குக் கொத்தொன்று

பூட்டு கத்துவாக்க. பூட்டு

கைத் பன்னிரண்டு மணி நேரத்

துக்குன்னா நகரமாய்

கிழக்குவருக்கு உடம்பெல்

காய் கைத்த மாதிரி "கிழ

கிழ" என்று கிரிக்கும். கிழ

கிழந்து புரளுவான். அப்ப

நகரமாய் எடுத்தவன் அவன்

தான்று ஈரத்திழாயிடும..."

அந்தப் பெரியவர் சொல்லக் கொல்ல

"இப்படியும் நடக்குமா?" என்கிற ஆசிரியன்

என்னுள் பெருகிறது.

மொனகாய்ச்சாந்து ராஜேஸ்வரர்

மிறுதான் காலை ஒரு மணி.

தெருவில் உடுக்கை அடிக்கப்படும் சத்தம் கேட்டு வெளியே வந்தேன்.

பச்சைப்பசையுடன் மிளகாயை முறத்திற் பிரப்பிக் கொண்டு பண்ணையார் வீட்டு ஆள் ஒருவன் தலைவின் மேல் வைத்துக் கொண்டு தடக்க - பிண்டை பண்ணையாரும் ஊர்ப் பெரியவரும் உதிரியாகச் சில துண்டுகளும் தட்டதாரர்கள்.

நானும் பிண்டைபாத்தேன். அரை மணி நேரத்துக்குப் பிறகு - வேலிக்காத்தான் முட்செடிசன் கதறியும் பரவி தித்த - அந்தப் பிடாரியம்மன் கோவிலுக்கு முன்பாக எவ்வோரும் குழுவிறார்கள்.

"உம்... சாத்தன ஆரம்பியுங்க!" - பண்ணையார் சொல்ல

கோவிலின் முன்புறமாய் இருந்த நான்கடி சதூர அம்மிக் கல்லில் முறத்திலிருந்த மிளகாய் பூராவும் கொட்டப்பட்டது. நான்கு பண்ணையப் பெண்கள் அம்மிக் கல்லில் குழுவிறைப் பக்கத்துக்கு இருவராய்ப் பிடித்துக்கொண்டு தன்னையின் ஊற்றி அரைக்க ஆரம்பித்தனர்.

இருபத நிமிடம்! மிளகாய் வெண்ணெய் பதத்துக்கு மாறியது. மிளகாயின் காரமான நெடி காத்திற் பரவி அங்கிருந்தோரின் முக்கில் கறுகறு வென்று புகுத்தது.

"உம்... சாத்துங்க அம்மனுக்கு!" என்று ஊர்ப் பெரியவர் கட்டளைவிட்டார்.

பிடாரி அம்மனின் சிவமேல் இருந்த அத்தக் குழுவிறை அகத்திலிட்டு மிளகாய் விழுதைக் கை திறைவ எடுத்துச்சாத்த ஆரம்பித்தனர். சில நிமிஷங்களில் அம்மனின் கைய சிவ பச்சை நித்தித்துக் மாறியது.

பூசாரி விழுதித் கட்டிக் கதிரூர் கட்டியவை ஏற்றி ஆராதித்தார்.

~~~~~

திருடன் தெ. 1: நேற்று நம ரெண்டு லட்ச ரூபாயில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பேய்மேலே ஒரு லட்சந்தானே திருட்டு போச்சென்று போட்டிருக்காங்க?

திருடன் தெ. 2: மிச்சமெல்லாம் கறப்புப்பண மாவிருத்திருக்கும்! - கங்கத்தா 'மிக்லி'

"அம்மா! தாயே... உனக்குச் சாத்தி வீருக்கிற இந்த மொளையோட கார தெருப்பு நகையை எடுத்தவனைக் கட்டிடும்... பன்னிரண்டு மணி நேரத்துக்குள்ளாத அவனை அடையாளம் கட்டிக் குடுமோ...!"

பார்த்துக் கொண்டிருந்த என்னைக்குச் சிறிப்பு பொங்கியது.

விளம்பினேன்.

விசுவம் உன்ன கடிவாரத்தைப் பார்த்தேன்.

"மொளையச் சாத்து" முடிந்து இந்த நிமிஷத்தோடு பன்னிரண்டு மணி நேரம் தானடி விட்டது. இராமத்தில் யாருக்குமே உடம்பு எரிச்சல் எடுக்கவில்லை.

விராமத்தின் புராதன கடைத் தெரு, தேரடி கைதானம், சத்து பொந்துகளில் ஐயங்கள் கடிக்கப் பெரிக்க கொண்டிருந்தார்கள்.

"இத்தினி யருஷமா தவறுமே அடையாளம் காட்டி அற்புதம் செஞ்ச அந்தப் பிடாரி அம்மன் இன்னிக்கு ஊமையாயிட்டுப் போ!"

கெரெட்டைப் புகைத்தபடி தன்னி தின்றிருந்த நான் மனைக்குள் லித்ததுக்கொண்டேன். 'நகையை எடுத்தவன் இத்தேரம் அதை வித்து வாய்க்குப் பிடிச்சதைச் சாப்பிட்டு ஏதாச்சும் ஒரு திவேட்டர்ல அதுவும் ஏ. எ. திவேட்டர்ல உட்கார்த்துட்டுப் படம் பார்த்துட்டு இருப்பான். இந்த முட்டான் ஐயங்க போனத்க்குப் போய்த் தகைய சொல்வான்..."

நான் இப்படி யோசித்துக் கொண்டிருந்த அதே நேரம் -

பண்ணையாரின் வீல் வண்டி வேகமாய் வந்து அரச மரத்தடியில் நின்று.

பண்ணையார் முகமெல்லாம் பொய்வினை சிறிப்போடும், உடம்பெல்லாம் அப்பிக் கொண்ட ஆர்வத்தோடும் ஊர்ப் பெரியவரை அணுகினார்.

"கவுண்டரே! நகை கிடைச்சிட்டது!"

திர்த்தகிரி கவுண்டர் விசைக்கென்று தலை உயர்த்தினார்.

"கிடைச்சிட்டதா? யாச் எடுத்திருந்தாங்க?"

பண்ணையார் சட்டென்று தலையைக் குனித்து கொண்டார்.

"யாரும் எடுக்கல்ல கவுண்டரே! நகையைக் கழற்றி யிரோலோட முதல் தட்டிய வைக்கறதுக்குப் பதிலா ரெண்டாவது தட்டிய இருந்த வெள்ளிச் சொம்பிலே போட்டுட்டா எம் மக. நகையைத் தேடினவனை யாருமே சொம்புக்குள்ளா பரக்கலை. விழுந்தார் பூரா அமலி ஆயிருச்சு..."

கடிவிருந்த கூட்டம் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டபடியே கலை ஆரம்பிச்சு -

திர்த்தகிரி கவுண்டர் தம் முகத்தில் பெருமீதம் மின்னக் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்:

"அதானே பார்த்தேன்... ஊர்க்கு யாருமே திருடாதபோது எவனுக்கு உடம்பு எரியும்? அம்மன் ஊமையாய் இருந்ததுக்குக் காரணம் இப்படிப் புரியுது..."

நான் திகைத்துப் போய் நீண்டிருந்தேன்!

கழுத்தில் விழுந்த மாலை...

இரவுக் காலம் - அழகானதில் பெரிய பதவி வசியங்கள். ஆனாலும், வீட்டு தீர்வாகத்தைப் போலத்த மட்டும் போலப் பிழைத்த பிழைப்பாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது.

வீடு எப்படி ஒரு தங்கியிடம் போனது. அப்பா அவர்களைக் காதலக் கடைமயப் பட்டவர் எனவும், சமீப காலமாக உறுதுணிவு காலையில் வீட்டினுள் புகுந்திட்ட மாதிரி ஒரு உயிர்ப்பட்டத் தேரிக் காரி என்றும் நினைத்து அசட்டையாக இருந்து விட்டவர்.

காழ்வில் தனக்கு ஏற்பட்ட தொல்விவரப்போதா என்னவி, தன் சொந்தத் துயரத்திலேயே கரைந்து கொண்டு, உயரமும் பாராட்டி, ஒரு வட்டத்தினுள்போய் காழ்த்து பழிவிட்டவர்.

இப்போது, எவ்விதமோ, இரவு ஒரு புத்தனாகிவிட்ட, போதும் உணர்வு விழித்துக் கொண்டு விட்டது அனலிடம்.

இனி காலத்தாக ஒரு கணமும் கிரயம் செய்யக் கூடாது என அவர் உள் மனம் உதலிவது, பரபரப்புடன் போனது புலகு முகமே, தன் காலி கோடுப் பெருங்குருக்குப் புறப்பட்டு விட்டார்.

பெருங்குருக்கு வரும்போது தென் னாற் றோட்டக் கடைகளிலிருந்து அவன் தங்கியது கழக்கம் அக்கிரமே தங்கியதற்கு ஸ்தம்பிப்பட்டு செய்த விட்டேயுறப்பட்டிருந்தாலும்கூட, தேரே றோட்டம் அடைந்தான்.

பயனாக விளம்புத் திரை குவித்து வேறு உருத்திக் கொண்டு மாதிரி விருத்த தனது அகலியின்தும் கீழே இறங்கி வந்தான். அதற்குள் காலி மனம் பறிஞ்சுந்து ஆகி விட்டிருந்தது.

அவரைக் காலியாக வெளியுக்கு இரண்டு நாள் போக வேண்டியிருப் பதால் அம்மாதவை அவன் வரும் வரை கணமாவது பார்த்துக்கொள்

ளும்படி மருத்துவமனை மேட்டிலும் பல குறைகள் விளிப் பிழைப்பைப் போலக் கொள் விவிட்டுத்தான் கிடைப்பி இருத்தான். டாக்டர் மொழைவிட்டும் உதவிவிட்டே புறப் பட்டான். இருந்தாலும் அவரைப் பணித் தான் கவலைக் கடைந்திவது.

அம்மா உடம்பு தங்குகத் தேறி வந்து கொண்டிருக்கிறது. திடீரென ஏதாவது போனது தெரிந்து விட்டால்...?

விட்டால் வேலைக்காரி வரம் ஒப்படைத்து விட்டு வந்திருக்கிறார்களா? அவன் காலிக் கவலைக்காவிட்டால்...?

அவனும் விட்டால் இல்லாதபோது ரோமர் காய்பிட மறுத்துப் பட்டினி சித்த தான்...?

கவிதைத் தொடராக ஆவிரம் கவலைக் அவன் மனத்தைக் குடைந்தான்.

புகல் உணர்வு தேரம் தெருங்கி வரும் காலம். தாமதம் அம்மாவின் விட்டுக்குப் போய் வேண்டாத விருத்தாளிகளாக அவர் களுடன் காய்ப்பட்டின் கவத்து கொள்ள அவன் கிரும்புகிறான்.

தேரத்தை வினாக்களது, உடனடியாகக் காலிக் அக்கிரம காலியைத் தேரக்கி கிடைத்தான்.

தாமதம் அம்மாவின் அவன் கடைக்கூடக் கொஞ்சம் காலம் ஆகிவிருந்தது. விட்டால் தெருங்கியதும் ஏனோ அவ னுள் ஒரு காலம் உள் தாக்கிவது.

அவன் அம்மாவைத் தாமதம் மிக தெருங் கிய கிடைத்திதான். ஆனாலும், பெரிதும்.

செலவீனம் மிகவும் கணிதப்படுகிறார். அவர்
பொதுமக்கள் மத்தியிலே மனம் குடி
புகுமா? மாதிரி விட்டிருந்தால்?

அவருக்கு வந்ததால் வரவேற்பு செய்து கொடுத்தோம்! வரவேற்பு திறத்திலிருந்து இறங்கிச் செல்லாத திறத்து கொண்டு வந்ததால் மென்மையானதாய்விட்டிருக்கிறது. வீட்டுக்கு முன்னால் கொண்டு திறத்திலிருந்து.

சென்னை இரங்கி, வறுத்ததாயும் உற்று
அறியுபு மலர்ந்த அழகுமொழி
அவருக்கு நேரம் உண்டா போயிற்று.
நிமிதா அங்குமிருந்து வந்தவள் நினை
தான்.

“தமிழர்! உங்கள் ஆசிரியர்! உங்களைப் பற்றி இப்பதாம் தலைநிலை இதைத்தான் ஆழம் நூறு காத்து... உங்களை வந்து உன் லார்!” அப்பாடி அழைத்தார்.

முன் அமைதி உடனடித்தலை அவர்
தீவிர குளிர் யாததால் குடித்தலிட்டு
எட்டெனப் போ முடியாமல் கற்று முதிரு
வர்களைத் துறையிடுவர்

“குத்தாங்கு ராத்திரி து வெளியே
கெட்டுப்போ தான் ஈழநிலப்பகுதிகள்
வாழ்க்கை கொடுக்கு...” தமது செய்தி
பிரித்தான. வெப்துதில் குடியிருப்போர்
கேள்வியுடையது என்று உடனடி
தர.

“தலைமுறையிலே எவ்வளவு அன்பிலே”
 ஷம்!” கேளியா - ஐந்தாம் தேனம் தெரிவதில்
 ஷம்மில் அன்பு கொள்ளாததில் ஷம்மில் ஷம்மில்
 ஷம்மில் ஷம்மில் ஷம்மில் ஷம்மில் ஷம்மில்

[illegible]

“நான் நடத்தும் ரெடிமேட் ஆடைக் கடைகள் அங்கம் உதவி செய்வது, அங்கம் வணிகம் அப்படியே நேரே போகிறது.”

தமிழகத்தில் நடைபெற்று வரும் சூழலியல் மாற்றங்கள் குறித்து அமைச்சர் கூறியதில் தொடர்ந்து கேள்வி எழுந்தது. மாநிலச் சட்டமன்றம் அங்கு - மேலும் தகவல்களைத் தரப்படுமா?

“அநேகமாக இந்த வேலை மாநகரிலிருந்து
கிடைக்கும். பிறகு அவர் தங்களைத் தாயை
காப்பாற்றும் கோவிலைக்கு வரும். அதன்
பின்னர் பெண்ணை விடுவான். பிறகு பாஸ்கோட்
தலையும் அவருக்குத் தேவை இருக்காது.”
இவ்வாறாக மாநகரத்திலிருந்து வந்தவன் அவர்
தன் தாயைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

1. Grading - what you do
 2. Grading - what you do

அச்சத்தில் திரும்பும் பங்கித் திருவிளக்கு போல்
உடல் கூடி உடலாற்றியிருந்தான் ஊர்ஷன்.

"பங்கு பங்கிர்வாண்டு மணிக்கு மேலே,
கடைவீல் அநிலமாசு கூட்டம் இருக்கும்.
வாடிக்கைக்காரர்களின் விட்டுவிட்டு மாதங்க
கடைவீலிருந்து வெளியே வர முடியாது.
நாளுக்கு மணிக்கு நான் கடைக்கு வருகிறேன்.
அப்போ அவளுக்கு ஏன்வு கிடைக்கும். உன்
செட்ட வெளியே வந்து பேச முடியும்... அத
வசரவில் நீ வேண்டாமாறு இப்பேய் இருந்
திட்டு... என்செட்ட எப்பிட்டு...'' அவன்
மூடிக்கு முன் ஊர்ஷன் வேளமாக விடை
பெற்றுக் கொண்டான்.

நர்மதா அம்மான் பிறு எதிர்த் படுவதால்
என்ன காரணம்! அவன் ''வேண்டாம்!''
என்று அடித்து விட்டுப்போனது, அடைக்கலம்
கொடுத்து ஆதரிக்கக் கத்தம்மாஎன்கலா!
அந்த சமீபத்தில் போகிறேன். இதில் என்ன

தவறு? துன்பம் விட்டு வாகைப் பிடிக்க நினைத்
தான்... இப்படித்தான் அவமானமும்,
கைடமும் ஏற்படும்....தன்மையே தொத்த
படி புறப்பட்டான்.

''நர்மதா போட்டம்!'' கடை வாகைவீல்
எதிர்ப்புறம் கொஞ்ச ஊரத்திலேயே வாகை
திறத்திலிருந்து கைகளை உன்னை ஒட்டியபடி
உட்கார்த்திருந்தான்.

பங்கு வெண்... ''போட்டம்!'' கில் இளை
கைக் கூட்டம் திறப்பேய் இருந்தது.
காசிக் இருத்தபடியே கடை முகப்பின்
பேயே கண்ணாடிக்க கதவு வழியே வாரூறிய
படி மாதங்கிளையத் தெயுருது.

ஒரு இளை பெண்ணுக்கு அவமானமில்
இருத்த 'மாக்கி'களை எடுத்துக் காட்டியபடி
கிதப்பின் மூக்குரத்தில் இருந்தான் அவன்.
அந்த இளைப் பெண் அருகில் அலாபொத்த
ஒரு இளைஞன் துணையாக தித்யவன் மாதங்கி
வீடம் கிழத்தபடித்துக் கொண்டு பேச முந்
பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

என்ன சொன்னாளை அவன்... கடைவே
அதிருப்போன அந்த இளைஞன் சிரித்தான்.
மாதங்கி பேயே இடித்துக் கொண்டுவிடும்
தெருக்கத்தில் என்னவோ கெட்டுக் கொண்
டிருத்தான். ஊர்ஷனுக்கு எதிர்த்தவன் வந்தது.
அழகான பெண் ஒருத்தியைக் கைடால்
போதும். என்னமாய்ப் பங்கு இனிக்
கிருக்கை... தானும் இப்படி இருத்தவன்
தான் என்பதும், ஒரு காலத்தில் கண்ணுக்குக்
கைக்கிளான பெண்ணின் பிள்ளை ஒருவன்
கன் என்பதும் அவனுக்கு மறந்தே போய்
கிட்டிருந்தது.

மாதங்கியும் புன்னகை மாறுத முகத்
தன் பதில் அளித்தபடி இருத்தது வேறு
அவனுக்குக் புக்கக்கைக் கிளப்பி கிட்டது.
சதா கிரட்சியுடன் காணப்படும் அவன்கட
லுக்கலா. இப்பொழுது கதிரியமாகப் புன்
முறுவலுடன் தன்னை ஆட்டி ஏதோ பேச
கிறான் அவளும் மாதங்கி போலிருக்கவா!
இத்தனை நாட்களில் இடைவெளியில்
அணங்கிய ஒரு வெறுப்பு ஏற்பட்டு கிட்டிருக்க
காமே! அவன் கிட்டை கிட்டை கிட்டை
ஊரத்த அவனுக்கு தெருக்கம் இருத்ததபோல்
அவனுக்கும் அவன் திராக்கிக் இப்பொழுது,
கருவியும் துணியும் ஏற்பட்டிருக்கலாமே!

மாதங்கி இப்பொழுது வெளி உகவிக் பழகி
கிட்ட பெண். நர்மதா அம்மா சொன்னது
போல் தன் கை முயற்சியானேயே தனித்து
வாளும் தகுநீ பெற்று கிட்டவன். இனி
அவனுது தவறுக்காலவோ, அடிபுக்காலவோ
ஏன்வி, அடிதமை வாழ்வு வாழத் தெவையில்லை
அவனுக்கு.

பெண் உகமை, கத்திரம் என்று பெரி
வரும் அவனுது அம்மாவும், மாதங்கியின்
மன்னியைக்குப்படிதான் பேசுவான். எனவே,
மாதங்கி அவன் உதாரணம் செவ்வாறும்,
வெறுத்துப் பேசினதும் அவனுக்காகப்
பரிந்து போ வாரூமே முகவர மாட்டார்கள்.

ஊர்ஷன் பிள்ளும் கண்ணாடிக்க கதவின்
வழியே வாரூறியப் பார்த்தான். மாதங்கி,
அந்த வாகைவீடம் சிரித்துப் பேசுவது.
அடக்க மாதங்கி அத்திரத்ததத் துண்டி
வது. பதங்கைக் கடித்துக்கொண்டு, பொருமை
வுடன் காத்திருந்தான்.

ஏ, மழைமே!

அருமையே!
இரவில் எழுதிய சிறுகதைகளில்
சுருவில் கருவான தொடர்கதையே!
பொருக்கமையே!

பூச்சரமே!
நடைப்பயிலும் பொருள் ரதமே!
பங்கில்லா உன் இதழ்க்கையும்
சொல் கெட்டால்
மலைகளும் மழைகளாய் மாறும்...
சிறும் கடைகளையும் சித்தும்.
உச்சி மோத்து
உன்னை அன்னை அநிலக்கவையி
ரோஜா இதழில்
பாரிழந்து பதிக்கின்ற கப்பிரம்.
மழை மரிக்கொழுந்தோ!
கொஞ்சிக் குவானவயில்
தெருவில் நீ

உணதப்பது இடமாக இருக்கிறது.
என்னை உணதப்பததப் போன
எல்வோனரையும் உணதக்காதே!
உன் கான் முறித்துவிடும்.
என்ன கியக்கிரும்?
பங்குக்கு அப்போ
இதயத்துக்குப் பதிலாக
இரும்புக்கலியோ இருக்கிறது?

- இரையாதி

புனைப்பதம்: என்மக்கிசெய்த

அவனுக்குச் செய்த கொண்டை அவன் தானே சீர் செய்தான் வேண்டும். பொறுமை! பொறுமை! மனம் எதிர்த்தது.

சிறிது பொழுதில் தர்மதா அம்மாவின் காரைக் கண்டதும் இவ்வளவு மூச்சு வந்தது அவனுக்கு.

காரை நிதானமாக ஒரு புறம் நிறுத்தியவர். அவனிடம் வந்து, "நான் போய் மாதம் மூன்று அனுப்புகிறேன். எங்கேயாவது ஒரு தனி இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு நீ பேசிக் கொள்" என்றுக் கண்டிப்பது தொனிக்கவும் குரலில்.

"கடை வாயிலில் ஏதெனும் சரப்பாசமாகப் பேசினிடாதே" என்ற பொருள் தொனிக்கிறது அவன் குரலில்.

தார்மதின் கோபத்தைக் கிரமத்துடன் அடக்கியபடி தன்னை ஆட்டி வைத்தான்.

"நீ பேசாததைப் பேசிக் கொள். சிறகு அவன் இஷ்டம்". நறுக்கெனக் கூறிவிட்டு, கடைக்குக் சென்றுவிட்டான்.

ஒரு விதாடியே ஒரு வரமாகக் கணத்தது. நெருக்கப் பட்டக் கூறுதல் கடைகையே சேறித்தபடி இருந்தான்.

மாதங்கி, "போய்"த் துண்டித்தது போய் அவனைப் பார்க்க மறுத்துவிடுவாளோ? - அவன் நேரே வரவில்லாதது வரக் கூடும் என்று எதிர்பார்த்து, இண்ட்ரியைக் கைக்கை வைத்து விட்டிருந்து வெளியேறி விட்டாளோ?

மாதங்கி கண்ணாடிக்குக் கதவைத் தன் கைக் கொண்டு வெளியே வந்தான். எதிர்ப்புறமாக நிறுத்தப்பட்டிருந்த அவனது காரைக் கண்டதும் தயக்கத்துடன் அப்படியே நின்று விட்டான்.

"மாதங்கி!" - உரக்கக் கூறி அழைக்க வேண்டும்போல் அவனுக்குள்ளே ஆகிரைம் அலைவாகப் போய்க் கிடந்தது. அந்த சமயம், ஒருவிதமான வெட்டுமையுடன், அவமானமும் அவனை அடக்கின. கண்ணை மட்டும் உலர்த்துக்கி, தான் நிதும் இடத்தைக் காட்டுவது போல் அசைத்தான்.

மாதங்கி அந்தப் பார்த்தது தெரிந்தது. ஆனால் நின்று கொண்டே இருந்தான். அதற்கு மேல் தார்மதின் பொறுக்க மூடியவில்லை.

சட்டெனக் காரை விட்டு இறங்கினான். நேரே தாவலில் எதிர்ப் பக்கம் நின்ற அவனது இடம் ஒரு மூச்சுறக்க நின்று.

"மாதங்கி! உன் விட்ட தோராயப் பேச வேண்டும் என்று ஒட்டாடி வந்திருக்கேன்."

மாதங்கி மெல்ல அவனைப் பார்த்தான். ஒன்றோடொன்று அவனைக் கண்டதும் அவனது கண்ணில் காணப்படும் மிரட்டி அவனிடம் இயங்கி.

"அம்மாவாக்கு ரொம்பவும் உடம்புக்கு மூடியே. தானில் தோரிய சேர்த்திருக்கு... அதனுடைய காரை எடுத்துக்கொண்டு சென்றிருக்கிறேன் ஒட்டாடி வந்தேன்." அவசரமாக மூடித்தான்.

"தேரீயும். தர்மதா அம்மா சொன்னாங்க" அவனது குரலில் எந்தவிதமான சலனமும் இல்லை. இதுதான் காணுத கண்ணைக் கண்ட மெய்ச்சி, டாடாடாடி அந்தமும் எதுவும் இல்லாத விருப்பு வெறுப்பற்ற குரல்!

கண்ணில் நிபுணரான கண்ணாடி மனவன் ஒருவன் கணியாகக் கைகளைப் பார்க்க வந்திருந்தான்.

"தங்கி! உன் விட்ட ஒரு ரூபாய் இருக்கிறது. என் விட்ட ஒரு ரூபாய் இருக்கிறது. நாம் இருவரும் கணியாகக் கொண்டாய் இருக்கிறோம் அதே தொகையான இருக்கும்!" என்று கேட்டவர் தாகர்.

"ஆமாம்" என்றுக் மானவன்.

"உன் மனத்தில் ரூர் கண்ணம் இருக்கிறது. என் மனத்திலும் ரூர் கண்ணம் இருக்கிறது. நாம் இருவரும் ஒருவருக்குக் கொடுவர் எண்ணங்கள் பரிமாற்றிக் கொண்டாய், நம் இருவர் மனத்தில் இரண்டு எண்ணங்கள் இருக்கும்; இவ் வியா!" என்று, தாகர்.

கணித நிபுணர் அசத்து போய்விட்டான்!

"செய்ததா மிக்கி"

ஆதாரம்: மகாசுரிகர்

தார்மதின் மூலம் அவமானத்தால் சிவந்தது. இத்தனைக்கும் அவன் தானே காரணம்! தன்னையே சாடியபடி, "என்னைக் கொஞ்சம் வெளியே வரமுடியுமா மாதங்கி?" என்றுக் தடுமாற்றத்துடன்.

"என் விட்டப் பேசப் போகிறார்களா?"

"மாதங்கி! ப்ளீஸ்! தார்மதின் கெடுகிறான்."

"ஒன்று செய்வலாமே. நாம் கொண்டு போர் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். அந்தப் பத்திப் பேசுபடியை தர்மதா அம்மா விட்டுத் தொட்டத்தினையே அமர்த்து பேசுவோமே" என்றுக் தீர்மானத்துடன்.

"அப்ப புறப்படலாமா?"

"இங்கே. நீங்கள் புறப்பட்டுப் போங்கள். நான் தர்மதா அம்மாவிடம் சொல்லிட்டு அக்கேயை வந்து சேருகிறேன்." - கடை உள்மே மறைத்துவிட்டான் மாதங்கி.

தார்மதின் மூலம் ஏமாற்றத்தால் தொக்கிப் போயிற்று. காரில் ஏன் அமர்த்தவனுக்கு நேரு நேரம் தெருவே குண்டமாகக் காட்டி அளித்தது. அவனது மனை கோட்டை தொழில்களையே போன்ற பிரமிப்பில் அபர்த்துப் போனார். (தொடரும்)

புதிதாயி

இன்று தமிழ்நாட்டில் வசித்த இலக்கியப் புகழ் பெற்ற கவிமானம் பரதன் தொடங்கி வந்திருக்கிறது. மேலும் நான்கு வகுப்புகளைத் தொடங்கி இலக்கியமானவை வெளிப்படுத்தி மரபு வளமானிருந்து வருகிறது. இப்போது தமிழ்நாட்டிலும் இது தொடங்கியிருப்பது ஒரு நல்ல அறிகுறியாகும்.

மத்திய இலக்கியத்தின் தமிழ் மொழிநிலை தலைநாடு முன்னோட்டமாக விளங்குகிறது. டி.பி.சி. கட்டிடங்களின் தொகுப்பாகும்.

அங்கமையில் தனியார் நீதியுரிமை மகரஜன்கள் அவர்கள், தமக்கும் தமது தமக்கையாருக்கும் டி.பி.சி. ஏமதிய சமூகங்களில்.

பயிற்சிக்குத் தகுந்த ஏ.கே. கோபால பிள்ளை (நேதன தலைவர்) என்ற தெலுங்கு-தமிழ்நாட்டுத் தகுந்த எழுத்தறிவுகாரர் டி. கே. சி. சாத்தாரணம் செய்திருக்கும் சமீபத்தில் அவரின் எப்படிப் பேசுவதும் பார்ப்போம்!

“பம்பாயில் நான் இருப்பது அநியாயம்
இருக்கலாம் தச்சுக்கு. உன்மையில் அநி
யத்தான். நானே இந்த வரல்கிறேன்!”

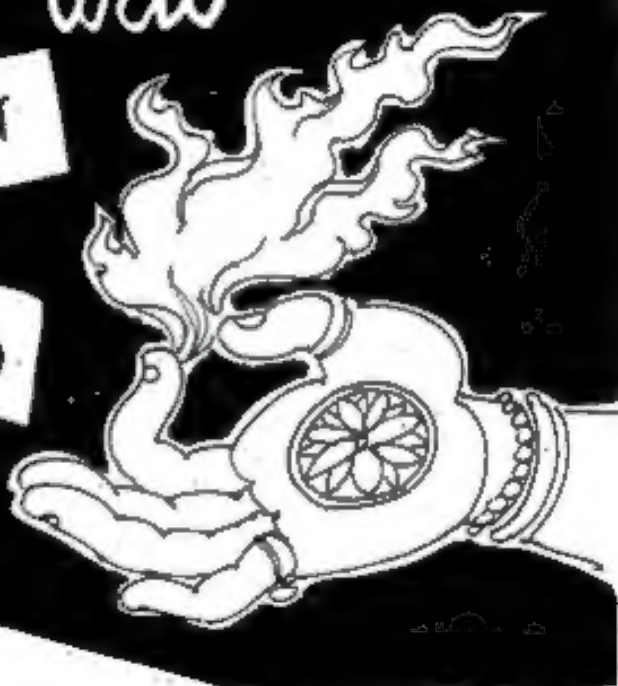
சுமதி எம்.எஸ். சுப்புராமச்சுந்தரி எம்.எல்.ஏ.
திருச்சி: 30-70-46 அன்று நடந்தது.
அதற்காக என்னை அனுப்பித்தார்கள், நான்

போனோம், கச்சேரி முடிந்ததும் என்னை ரவிகித் துக்கியிப் போட்டார்கள் எம், எஸ், எம் சதாசிவமும்! மருதான் காலை ஏழு

எழுதும் கலை

ரசிந்த மணிகள்

மீ.ப.சீமாறு

பொழுது போகிக் கொண்டிருக்கிறோம். அன்றை அப்படிச் சாதுரியமாக அமைத் திருக்கிறது. ஆடகர் தாது போர், பெண்டுகள் ஐந்தாய், வேலையாட்கள் தாதுபோர், குழத் தைகள் ஆறு - என்னோடும் சேர்த்து!

எல்லாக் குழத்தைகளையும் விட எனக்குத் தான் அதிகப் பாராட்டு! சில வேளைகளில் எதிர் வீட்டுக் குழத்தை, ஒன்பது மாசக் குழத்தை, எனக்குப் போட்டியாக வந்து விடுகிறது! அப்போது ஒருவரும் என்னைக் கவனிக்கிறது இக்கிட! தயானந்த சரஸ்வதி என்று அந்தப் பவனுக்குப் பெயர் வைத்துக் கொண்டார்கள், அவனாகிவிட்டான்மேதான்! அவனுக்கும் என் என்னைப் போல் இரண்டு தான். என் இரண்டுதானே என்றாலும் என் என்னை, என் என்னை என்று இருபதிலாவியம் தடவை கேட்கிறார்கள், அவளும் என்னைக் கண்ணிலேயே காட்டுவான், சிக்கென்று மூடித் திறந்துதான்! அப்படியே வாயைத் திறந்து வாயைக் காட்டுவான். மூக்கையும் ஒரு கருக்குச் கருக்கிச் காட்டிவிடுவான். என் வாயுக்கும் ஒரே சந்தோஷம். ஒரே ஆனந்த வேதி. எல்லாரும் சேர்த்து வெறிகொண்டு அடிக்கிற சும்மானியைப் பார்த்ததாய்தான்

தாய்ப்பூ தாமரைப்பூ
தங்கத்து வீட்டு
செண்பகல் பூ

என்ற பாட்டில் எல்லாவை உண்மையும் அழ கும் இருக்கின்றன என்று தெரியவரும்.

Hero worship என்றதற்கும் உவமத்தை விட்டுப் போய்விடாது என்று காரணம் ஆகிவி

வருக்குக் கவையத்துக் (சத்தியம் செய்து) கொடுக்கவாம்.

எனக்கு எப்படிப் பொழுது போய்க் கொண்டிருக்கிறது மூன்றாவது மாதிரி என்று தெரி திறதல்லவா?"

இது ஒரு வடிதம். இது போய்வே மிகப் பெரிய தத்துவக் கவிதைகளும் வடித்தநிலை வந்து போகும். இன்னொரு வடித்ததைப் பாராக்கன். காதரக்கால் அம்மைபாரின் அப்படித் திருவத்தாதிப் பாட்டில் நிலை வகிறதே வடிதம்:

அழகாட அக்ஷை
செவந்தொ, அக்ஷை
அழகால் அழகிவந்த
காடு - கழலாடப்
பெயாடு தானியப்
பிறக்க அகவேத்தித்
தோடு காய், இதனைச்
செய்யு!

சொதே நேருக்கு நேர் நின்று "இதனைச் சொன்னது!" என்று சொல்லுவது, கடவுள்த் தத்துவத்தில் அத்தனை நினைப்பு இருக்கிறது என்பதை அல்லவா காட்டுகிறது!

செத்திறத்தைத் தீக்கு ஏற்றுவதில் ஒரு அரிய வாதக் கணவியை விடக்கிறது.

"Truth when perceived has a voluptuous appeal" என்பதன் உண்மை, செய்யுளில் மிக்க சுவைதொடு ஒலிவிட்டு விடுகிறது!

தேச மருமையாட்டைப் பாரதி பெரிசு வலியுறுத்திய கவிஞர் வேறு எவருமில்லை. பாறத்தனாகச் செய்துபடுத்த முடியாத ஒரே நாட்டாகக் கருதினோருமில்லை. அதன் அர சியல் சமயக்கூடமாக இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்.

இத்தியா மொழியாக அக்கவியை அங்கம் ணாகக் கொண்ட பேரரசை நாட்டாக இருத் தாய்தான் மொழியியிப்பட்ட தெனிய இயல் கவியை மொழி. ணாகாரை ஆவியுற்றதற்குப் பாதாளப்படி இருக்குமென்று நம்புகிறார். இதை. "தாலியை மணிக்கொடி பாரிர்". என்று தொடர்புக்கும் பாடலிலே மிகவும் தெளிவாக தெனியத் தெரிவித்துள்ளார்.

இப்பாடல் சுதந்திர இத்தியாவிலே தெரி வக் கொடியாகக் கணக்கம் செய்துதலாகத் தித்திரிக்கிறது. யவர்களுக்கும், சாதாரணக் குடியமக்களுக்கும்; தொத்திலே இராணுவத்தினர்; அத்த இராணுவமும் பல்வேறு அணிகளாகப் பிரித்து தெனியக் கொடியின் சிறு திப்பாகக் காட்டுகிறார். அத்த அணி வேறுபாடு இந்தி யானியை மொழி வேறுபாட்டைக் கொண்ட தாகும்.

தொத்திலே நாட்டுப் பொருள், சேரக் கண்ட வீரர், தித்தை துணித்த தெனியன், தானியச் செயல்களை பணிசெய்திரு தருவார்(கண்ணடர்) பொருள்களையும் அஞ்சுகின்ற மொட்டர், பொற்புடையார் இத்துத்தானத்து மணர் (இத்தி மொழிப் பிரதேசத்தார்) பஞ்சுததத் துப் பிரதேசார் (பஞ்சுதாரியார்). தலுமத் பொருத்தினத் தாலியை பத்த தொண்டு திவை திமும் மங்கத்திலுஞர் என மொழி வேறுபட்ட இவர்களைக் காற்றிற் இராணுவ வீரர்கள் தலித் தலி அணியாகத் தித்தினுர்க்கள் என்று கொண்டுவந்திரு.

"அவ்வியை எவ்வளவு அழகம் - இத்த அழகம் காட்டுவார்"

அழகத்த மங்கு!" என்று இதய எழுந்தியோடு பாயும்குணர். "இராணுவத்தை மொழியாக அணியாகப் பித்ததால்" அத்த அணியைக் கொண்ட தெனிய ராணுவம் ஒருமையாணுவமாக இருக்குமார் ராணுவத்தினையிடையே மொழி வழி இவ் வணர்களை வளர்ப்பது நல்லதா? அத்தவைய ராணுவம் தப்பிக்கக்கூடியதா? இருக்குமார் - என்னும்களம் கென்றி எழக் கூடும் என்று எதிர்பார்த்த பாரதியார். "தப்பித்திருவார் அங்கவீரர் - தங்கம்" என்று பதிலளிக்கிறார்.

தங்கம் எத்தனை கொடுக்கிறார் காப்பாசு... என்பன்கள் மொருக்கதியை ணார்ப்பும் - விதந்தி வைத்திருமொருக்கு அடியமும் காண்க... என்று கூறுகின்றார். இராணுவத்தை தனாபதிகம் தங்கவியைக் காண அத்தமத்தி - அதிலே வேறுபாடுகளைக் குறிக்கும் பத்தக்கவியை ணார்ப்பின அணியை வழக்கம். இதைத்தான் "பணிகம் மொருத் திய ணார்ப்பும்" என்று காசைத்திலே பாரதி கொண்டுவருகிறார்.

இவ்வைய தாட்டமுறை என்ன? ராணுவத்திலே மொழியாகத் துணித்தோம் இருக் கின்றோம். "பஞ்சுதாரி பூமி..." "மெட்டாரக் பூமி..." என்று பல்வேறு பூமிக்குணாக இருந்திய ராணுவம் வகுக்கப்பட்ட ஒரே தலை மையின் சிறு வைக்கப்பட்டும்வை.

"விநாயக மெத்தமிற" என்று தலியை காழ்த்துகின்றார். "ஊதம் நத்தமிறார்" என்று தலியினத்தைமையும் காழ்த்துகிறார். இக்கார். "காறிய பாரத மணிக்கிரு நாடு" என்று பாரதம் பெருதாட்டை காழ்த்துகிறார். தலியை தாட்டைத் தலியைப்பிரித்திருத்ததுமாய்ந்த மிக்கி. பாரதத்தினால் ரொத்தி வைத்தே காழ்த்துகிறார். "பாப்பா பாட்டி..."மொழும்,

பாறத் ஒருமைப்பாடு

"தமிழ்த் திருநாடு தங்கமே" பெற்றம் - எங்கம் தானென்று குப்பிடிக் பாப்பா அழிந்திவ் இவியதடி - பாப்பா - தம் ஆங்கிலேயர் தெனியப் பாப்பா" என்று எழும் கவிவியிலே, தமிழ் நாட்டைப் பெற்றதெடுத்த தாய் நாட்டாகப் பாரதம் பெரு நாட்டைக் குறிப்பிடுகிறார். இதிலே "எங்கம் தாய்" என்று பாரதி குறிப்பிடுகின்ற பாரதத் தாயையேயுமாகும்.

தமிழ் வழங்கும் நிலப் பரப்புகுத் தலி நாட்டுத் தங்கம் உண்டு என்பதிலையும் பாரதி மறக்கவோ, மறக்கவோ இல்லை. தமிழ் நாடு, தமிழினத்தவளின் தாய்நாடு என்று கொண்டுவரும் அங்குக் காட்டப்பாடு தான். ஆம்; இத்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டுக் குக் கொடுக்காத வணக்கவியே!

"தங்கமே பட்டம்" என்கம் - மாதிய தலு பணிகுரு செம்பெரு - அங்கு தங்கம் புணிக்கொடி மிக் கொடியும் திக்கு காண்புடக்க கண்டவர்

தாய்நாடு... இந்த கவிவியிலே தமிழத்தைத் தமிழினத் தம் தாய்நாட்டாகவும் எஞ் இடம் உண்டு என்பதனைப் பாரதி ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார் பாரதியார் தமிழ் மொழியின் தலித் தலி மைக்கும், தமிழினத்தின் தன்னுட்கி உரி சுமக்கும் வேறுபாடு வணக்கவியை இத்திய ஒருமைப்பாடு அடியமும் காண்கும். அப்படியத்தான் அகமல் வேண்டுகம் எங்கும் கிறும் பிறார்.

ம. சுவாமிநாதன்

மின்னலடிக்கும் ஸூப்பர் ரின் வெண்மை...

—இதர, டிட்டர்ஜெண்ட்: வில்லி, பார்
எதனையும் மிஞ்சும் வெண்மை.

பார்வைக்கு தப்பவே தப்பாத வெண்மை உங்கள்
துணிகளுக்கு—வேளை தவறாத ஸூப்பர் ரின்
சலவையின் வெண்மையே தனி.

இதர டிட்டர்ஜெண்ட்: வில்லி, பார் எதனையும்
மிஞ்சுவது ஸூப்பர் ரின் வெண்மை.
காரணம், மிகுந்த வெளுக்கும் சக்தி
அடங்கியது ஸூப்பர் ரின்.

நீங்கள் கண்டுகொள்வீர்கள்

இதை
வெளுத்தது
வேறுவித
டிட்டர்ஜெண்ட்
பார்

இதை
வெளுத்தது
ஸூப்பர் ரின்

அதிக
வெளுப்பூட்டும் சக்தி படைத்தது
ஸூப்பர் ரின்.

விந்.ட.எஸ்.-RIN, 35-3012 TH

இத்துஸ்தான் லீவரின் தரமான தயாரிப்பு

